

บทที่ 4 ผลของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มวัยรุ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ อายุระหว่าง 13 - 25 ปี ที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบริการประเภท ดิสโก้เทคในเขตเมืองเชียงใหม่ ซึ่งได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 บริบทเมืองเชียงใหม่
- ตอนที่ 2 วิถีชีวิตของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน
- ตอนที่ 3 รูปแบบและวิธีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน

ตอนที่ 1 บริบทเมืองเชียงใหม่ : นพบุรีศรีนครพิงค์

"ดอยสุเทพเป็นศรี
บุปผชาติล้วนงามตา

ประเพณีเป็นสง่า
งามล้ำค่านครพิงค์"

จากคำขวัญของจังหวัดเชียงใหม่ข้างต้น บ่งบอกถึงควมมีคุณค่า ความน่าอยู่และความน่าสนใจของเมืองเชียงใหม่ ที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกสารทิศ ซึ่งเมืองเชียงใหม่ได้รับการเล่าขานถึงความงาม ความมีเสน่ห์ในตัวเองมานาน จนผู้คนทั่วไปปรารถนาอยากมาเที่ยวเชียงใหม่สักครั้งหนึ่งในชีวิต และเล่าขานกันว่าผู้ที่เคยมาเที่ยวเชียงใหม่ครั้งหนึ่งแล้วมักหลงใหลใน ความมีเสน่ห์นั้น จนปรารถนาที่จะกลับมาเยือนเป็นครั้งที่สอง

เชียงใหม่ เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยมาตั้งแต่พระยามังรายได้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1839 และได้มีวิวัฒนาการสืบเนื่องมาตลอด เชียงใหม่เคยมีฐานะเป็นนครหลวงอิสระ ได้เคยเสียเอกราชให้แก่พม่าและอยู่ภายใต้การปกครองพม่า เป็นประเทศราชของกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ ต่อมาเชียงใหม่ได้รับการยกขึ้นเป็นมณฑลพายัพ ได้รับการปรับปรุงการปกครองเป็นแบบจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 โดยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีอายุครบ 700 ปีในปี พ.ศ. 2539

เชียงใหม่มีพื้นที่ประมาณ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,566,910 ไร่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,587,468 คน แยกเป็นชาย 787,808 คน หญิง 799,657 คน (สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่, ธันวาคม 2542) มีความหนาแน่นเฉลี่ย 78 คน/ตร.กม. ตั้งอยู่ใน

เขตภาคเหนือตอนบนของประเทศ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขา มีที่ราบอยู่ตอนล่าง แม่น้ำสายสำคัญที่ไหลผ่านคือ แม่น้ำปิงซึ่งเป็นแหล่งอาหารสำคัญของคนเชียงใหม่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง แม่ริม แม่แตง เชียงดาว ฝาง ไชยปราการ แม่ฮาย เวียงแหง สันทราย พร้าว คอยสะเก็ด สันกำแพง สารภี หางดง สันป่าตอง แม่ว้าง จอมทอง ฮอด คอยเต่า อมก๋อย สะเมิง แม่แจ่ม กิ่งอำเภอแม่ฮอน และกิ่งอำเภอดอยหล่อ ในส่วนของเขตอำเภอเมืองนั้นได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 4 เขต คือ เขตเมือง เขตภูพิงค์ เขตแม่ปิง และเขตช้างเผือก

จากประวัติการก่อตั้งอันยาวนานทำให้เชียงใหม่มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเป็นของตนเองตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันและยังคงหลงเหลือให้เห็นอย่างประปราย ผู้คนในเชียงใหม่ต่างมีความภาคภูมิใจที่ยังคงมีวัฒนธรรมต่างๆ ไว้เชิดชูความเป็นเมืองเหนือ และเป็นเมืองสำคัญของภาคเหนือในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นศูนย์กลางการค้าขาย การคมนาคม และการท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นต้น สืบเนื่องจากเชียงใหม่มีความสำคัญหลายๆ ด้านนี้เองที่ส่งผลให้เชียงใหม่เป็นเมืองที่น่าสนใจที่ใครๆ ก็อยากจะมาเยือน เพราะมีสถานที่เที่ยวหลายแห่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวตลอดทั้งปีไม่ว่าจะเป็นฤดูร้อน ฤดูหนาว และฤดูฝน โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวจะมีนักท่องเที่ยวหนาตาว่าฤดูกาลใด นอกจากนี้ในยามราตรีเชียงใหม่ยังมีสถานที่เที่ยวอีกหลายรูปแบบ เช่น ร้านอาหาร คาราโอเกะ ผับ บาร์ ดิสโก้เธค ฯลฯ เป็นต้น

นับตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (2520-2524) เป็นมาที่รัฐบาลได้กำหนดให้เชียงใหม่เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน เพื่อเป็นศูนย์กลางการกระจายการพัฒนาออกจากเขตเมืองหลวง เชียงใหม่จึงได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็วจนกลายเป็นกรุงเทพฯ แห่งที่สอง เกิดสถานบริการด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณสุข การคมนาคม สถาบันทางการเงิน ธุรกิจเอกชน สถานศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชนจำนวนมากเพื่อรองรับกับความเจริญดังกล่าว ผลจากการพัฒนาที่ทำให้เชียงใหม่เกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นแหล่งงานทำที่สำคัญ ประชากรจากทุกภาคของประเทศต่างอพยพแรงงานเข้ามาอยู่เชียงใหม่เพื่อหางานทำ ทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ชุมชนแออัด อาชญากรรม การจราจร ขยะยาเสพติด โสเภณี ฯลฯ อย่างไรก็ตามท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวคนเชียงใหม่จำนวนหนึ่งที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนเองบางอย่างไว้จนกระทั่งปัจจุบัน เช่น มีการทำร่มที่สันกำแพง การทำกระดาษสา การแกะสลักที่บ้านถวาย ซึ่งเป็นลักษณะการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเชียงใหม่มีมากมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการเที่ยวของนักท่องเที่ยว เช่น ถ้าต้องการชมธรรมชาติก็สามารถหาจุดได้ตาม

น้ำตกต่างๆ และภูเขา เช่น ดอยอินทนนท์ ดอยสุเทพ ฯลฯ ถ้าต้องการชมประวัติศาสตร์ความเป็นมาของเชียงใหม่นักท่องเที่ยวสามารถหาดูได้จากวัดสำคัญต่างๆ ในเชียงใหม่ เช่น วัดพระสิงห์ วัดคู่อี้ วัดเจดีย์หลวง วัดเชียงมั่น ฯลฯ ส่วนในเรื่องของวัฒนธรรมประเพณีของชาวเชียงใหม่ที่มีมาแต่ดั้งเดิมและเป็นที่ยึดถือกันมาก ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง นอกจากนี้ยังมีงานบุปผชาติซึ่งเป็นการประกวดรถที่นำเอาดอกไม้หลากหลายชนิดมาประดับตกแต่งอย่างตระการตาจนกลายเป็นงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดเชียงใหม่และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเชียงใหม่ปีละหลายล้านคน

ในด้านการศึกษา เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาทุกระดับ ทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน มีมหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาหลายแห่งกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง ทำให้มีผู้หลงใหลเข้ามาเล่าเรียน ทำให้เกิดธุรกิจต่างๆ ใกล้แหล่งสถาบันการศึกษา เช่น ร้านขายหนังสือ ร้านบริการอินเทอร์เน็ต บริการโทรศัพท์มือถือ การจำหน่ายสินค้าแฟชั่นต่างๆ หอพัก ฯลฯ ทำให้นักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอและต่างจังหวัดจึงเข้ามาพักอาศัยในเขตเมือง ประกอบกับค่านิยมของคนไทยในปัจจุบันที่ต้องการให้ลูกหลานได้ เรียนหนังสือสูงๆ จึงทำให้ผู้ปกครองยอมให้ลูกหลานเข้ามาพักอาศัยโดยลำพังไม่ว่าจะเป็นหอพัก อพาร์ทเมนท์ คอนโด ฯลฯ จากการที่นักเรียน นักศึกษาดังกล่าว ซึ่งส่วนมากอยู่ในช่วงของวัยรุ่นได้ใช้ชีวิตอยู่ตามลำพัง ห่างไกลจากการควบคุมดูแลของผู้ปกครอง โอกาสที่จะมีพฤติกรรมที่นอกเหนือจากกฎระเบียบของสังคมจึงมีมาก ไม่ว่าจะเป็นการเที่ยวกลางคืน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การเสพยาเสพติด การขายบริการทางเพศ ฯลฯ ได้กลายเป็นปัญหาของสังคมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษามีจำนวนถึง 38,222 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ของจำนวนนักเรียนนักศึกษาทั้งหมดของจังหวัด

วิถีชีวิตของคนเชียงใหม่ปัจจุบันมีลักษณะที่เร่งรีบ ทุกคนต้องทำมาหากิน มีการแก่งแย่งแข่งขันกันมากขึ้น สมาชิกในครอบครัวมีเวลาอยู่ร่วมกันลง ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง ความสัมพันธ์ในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยมีอย่างแนบแน่นกลายเป็นห่างเหิน เพราะถูกจำกัดด้วยเวลาและอาชีพ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ปกครองกับบุตรหลานขึ้น บทบาทของสื่อต่างๆ จึงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตและการสื่อสารของคนในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่น (เช่น โทรศัพท์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ติดตามตัว รวมทั้งสถานบริการต่างๆ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน) ทำให้เกิดปัญหาสังคมมากมาย เช่น การที่เด็กต้องออกจากสถานศึกษาเพราะใจแตก ดิถยาเสพติด การตั้งครรถไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การขายบริการทางเพศ การติดเชื้อ HIV ฯลฯ

การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลต่อโครงสร้างชุมชน ไม่ว่าจะเป็น เป็นชนบท หรือเมืองในด้านสังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ปัญหาการจราจร ปัญหาขยะ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาโสเภณี ปัญหาการมั่ว สุมของวัยรุ่น ปัญหาโรคทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ เป็นต้น

สถานที่ที่ยกกลางคืนในเขตเมืองเชียงใหม่มีหลายรูปแบบ ได้แก่ ร้านอาหาร สวน อาหาร ห้องอาหารตามโรงแรมต่างๆ ลานเบียร์ บาร์เบียร์ คาราโอเกะ ดิสโก้เธค ฯลฯ แต่ละ รูปแบบก็จะมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง (ดูรายละเอียดประกอบในภาคผนวก ข) มีจำนวนสถาน บริการที่จดทะเบียนระหว่างปี 2530-2540 ดังตาราง 1

ตาราง 1 : จำนวนสถานบริการที่จดทะเบียนระหว่างปี 2530-2540

ประเภท	ปี 2530	2537	2539	2540	รวม
สถานบริการ					
- ไนต์คลับ	9	-	-	14	23
- นวดแผนโบราณ	-	-	-	1	1
- อาบ อบ นวด	7	-	-	6	13
- ร้านอาหาร ดนตรี	-	-	-	30	30
- คาราโอเกะ	-	-	-	22	22
- อะโกโก้	-	-	-	5	5
- ดิสโก้เธค	-	-	-	10	10
โรงแรม	-	106	-	158	264
หอพัก	-	-	142	-	142
ศูนย์การค้า	3	-	-	7	10
โรงภาพยนตร์	19	-	-	10	29
เกสต์เฮ้าส์	125	148	112	-	385
รีสอร์ท	33	33	25	-	91
รวม	196	287	279	268	1,025

ข้อมูล (ปรับปรุงจากใน แสงอำภา บำรุงธรรม, 2543)

จากตาราง 1 มีจำนวนสถานบริการที่จดทะเบียนในระหว่างปี 2530-2540 ทั้งหมด 1,025 แห่ง ในที่นี้เป็นสถานบริการกลางคืนจำนวน 104 แห่ง แยกเป็นสถานบริการประเภท ดิสโก้เทคจำนวน 10 แห่ง (ข้อมูลปี 2543 มีจำนวนดิสโก้เทคที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียน จำนวนทั้งหมด 14 แห่ง) มีจำนวนสถานบริการประเภทโรงแรมจำนวน 264 แห่ง มีจำนวน เกสต์เฮาส์ทั้งหมด 385 แห่ง ในความเป็นจริงสถานบริการแต่ละประเภทมีจำนวนมากกว่านี้ แต่เจ้าของสถานบริการมักไม่จดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากการจดทะเบียนในแต่ละครั้งต้องเสียค่าใช้จ่าย จึงปรากฏว่าสถานบริการบางแห่งหลีกเลี่ยงการจดทะเบียน ซึ่งรวมทั้งสถานบริการประเภทดิสโก้เทคด้วย และขอลงกล่าวถึงรายละเอียดของสถานบริการประเภท ดิสโก้เทค ดังนี้

สถานบริการประเภทดิสโก้เทค

ความหมายดิสโก้เทคตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 หมายถึง สถานบริการที่อยู่ในมาตรา 3 (1) เป็นสถานบริการที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า ที่มีสถานที่เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ ทั้งนี้ จะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ในอดีตสถานบริการประเภทดิสโก้เทคต้องจดทะเบียนสถานบริการตามมาตรา 3(1) เท่านั้น แต่การจดทะเบียนสถานบริการในรูปแบบของดิสโก้เทคได้เปลี่ยนไปจากเดิม เนื่องจากรัฐบาลไม่อนุญาตให้จดทะเบียนสถานบริการในมาตรา 3(1) ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 เพราะ ดิสโก้เทคก่อให้เกิดปัญหาแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นขึ้น อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเกี่ยวกับดิสโก้เทคได้เลี่ยงมาจดทะเบียนสถานบริการมาตรา 3 (4) แทน ซึ่งหมายถึงสถานบริการที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีเกินสองชั้น หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง และมีการปรับรูปแบบภายในดิสโก้เทคจากที่เคยมีฟอรัสำหรับเต้นรำมาเป็นการจัดหาโต๊ะเก้าอี้มาไว้ให้แขกนั่ง และสามารถลุกเดินตามโต๊ะที่ตนเองนั่ง หรือทุกพื้นที่ของดิสโก้เทคได้ นั่นก็หมายความว่าทำให้บริการของดิสโก้เทคไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมเลย เพียงแต่การตั้งชื่อจะไม่ใช้คำว่า “ดิสโก้เทค” ส่วนมากจะใช้คำว่า “คลับแอนด์เรสเตอรัรอง” หรือ “คลับ” หรือ “ห้องอาหาร” แทนเท่านั้น โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้เปิดตั้งแต่เวลา 21.00 - 02.00 น. หากเปิดเกินเวลาที่กำหนด ผู้ประกอบการต้องได้รับโทษตามกฎหมายคือ ปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 2 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ ในเขตเมืองเชียงใหม่ดิสโก้เทคจะเริ่มเปิดบริการตั้งแต่เวลา 21.00 น. จนถึงเวลาประมาณ 02.00 น. แต่บางแห่งนักเที่ยวจะเริ่มเข้าไปใช้บริการดึกจึงเปิดบริการเวลาประมาณ 22.00 น. เป็นต้นไป

และจะปิดบริการในเวลาประมาณ 03.00-06.00 น. ของวันต่อไป ซึ่งเวลาในการเปิดบริการของดิสโก้เธคไม่มีความแน่นอน เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง เช่น อำนาจของเจ้าของสถานบริการ โอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันวาเลนไทน์ วันขึ้นปีใหม่ วันศุกร์ วันเสาร์ การเข้มงวดในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนการปิดบริการมักมีสาเหตุมาจากการเกิดคดีที่ก่อให้เกิดการสะท้อนขวัญและเกี่ยวข้องกับสถานบริการกลางคืนต่างๆ นโยบายของรัฐบาล เช่น การปราบปรามยาเสพติดและแหล่งมั่วสุม ของวัยรุ่น ฯลฯ เป็นต้น

ดิสโก้เธคในเชียงใหม่ตั้งอยู่กระจัดกระจายในเขตตัวเมือง (ดูแผนที่ประกอบหน้า 56) ส่วนมากมีรูปแบบการก่อสร้างทำด้วยคอนกรีตทึบ ที่ตั้งมักอยู่ติดกับถนนใหญ่หรือถนนในเขตเมืองสามารถหาได้ง่ายและเดินทางไปได้สะดวก บางแห่งมีลักษณะเป็น 2 ชั้น บางแห่งมีชั้นเดียว ที่ตั้งของดิสโก้เธคในเขตเมืองเชียงใหม่สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะคือ ลักษณะการตั้งเป็นอย่างเอกเทศ ไม่ติดหรือเชื่อมต่อกับตัวอาคารหรือโรงแรมใดๆ และที่ตั้งอยู่ในตัวอาคารขนาดใหญ่หรือติดกับโรงแรม ซึ่งทั้งสองประเภทนี้มีความแตกต่างกันในเรื่องของการตกแต่งภายนอกของดิสโก้เธค เพราะบางแห่งมีสถานที่ด้านนอกค่อนข้างแคบจึงทำให้การตกแต่งมีจำกัด ภาพรวมของดิสโก้เธคในเชียงใหม่ประกอบไปด้วย

ด้านนอกของดิสโก้เธคเมื่อมองจากด้านนอกจะเห็นว่ามักลักษณะเป็นห้องที่ทำด้วยคอนกรีตทึบ บางแห่งมีขนาดใหญ่ บางแห่งมีขนาดเล็ก และบางแห่งมีลักษณะค่อนข้างเล็ก ด้านบนติดป้ายชื่อดิสโก้เธคมีขนาดแตกต่างกันไป และประดับประดาด้วยแสงไฟฟ้าหลากสีเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ป้ายชื่อดังกล่าวมักมีคำว่า “ผับ” หรือ “ผับแอนด์เรสเตอร์องค์” ต่อท้ายที่บ่งบอกว่าน่าจะเป็นดิสโก้เธค ส่วนดิสโก้เธคที่มีคำว่า “ดิสโก้เธค” ต่อท้ายชื่อมีอยู่จำนวนน้อย ชื่อต่างๆ ของดิสโก้เธคในเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษที่มีความหมายไปในลักษณะของแหล่งพบปะกันในกลุ่มคนเที่ยว เช่น “จุดนัดพบ” “จุดรวม” “กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่ง” “เร้าร้อน” “อนาคต” “สังคม” ฯลฯ ด้านนอกจะมีม้านั่งยาวสำหรับนักท่องเที่ยวนั่งพักอยู่ด้านหน้า บางแห่งมีการติดตั้งโทรทัศน์ขนาดไม่ต่ำกว่า 14 นิ้วไว้ตามมุมต่างๆ ของด้านหน้าดิสโก้เธคเพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่นั่งอยู่ด้านนอก เป็นวิธีการดึงดูดนักท่องเที่ยวอีกอย่างหนึ่ง โดยมากจะฉายภาพการเดินร่าอย่างเร้าใจของนักเที่ยวที่อยู่ด้านในออกมา โดยเฉพาะโต๊ะที่มีสมาชิกออกอาการเมามากและออกกลวตลายทำเดินได้อย่างเมามัน เป็นการดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวที่อยู่ด้านนอกเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันมีการถ่ายทอดสดรายการกีฬาชนิดต่างๆ ด้วย เช่น การถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอล ยูโร 2000 เป็นต้น

ในดิสโก้เธคแต่ละแห่งมีสภาพค่อนข้างมืด มีการติดไฟหลากสีสรร การเปิดไฟในช่วงเวลาประมาณ 21.00 น. จะเปิดแสงไฟสว่างสามารถมองเห็นกันได้ชัดเจน ครั้นเมื่อนักเที่ยวเข้ามาจำนวนมากขึ้น หรือเวลาประมาณ 23.00 น. เป็นต้นไป ไฟในดิสโก้เธคจะถูกหรี่ลงจนแทบจะมองหน้ากันไม่เห็น แม้แต่โต๊ะที่อยู่ติดกันก็ไม่สามารถมองเห็นหน้ากันได้ชัดเจน การเปิดไฟดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการบรรเลงเพลงในดิสโก้เธคกล่าวคือ ในช่วงหัวค่ำจะบรรเลงเพลงช้า ๆ แสงไฟจะไม่วูบวาบตามจังหวะเพลง แต่ช่วงดึกที่มีการบรรเลงเพลงอย่างเร้าใจ แสงไฟก็จะกระชับกระชอยไปตามจังหวะของเพลงดังกล่าวด้วย

การบรรเลงเพลงของดิสโก้เธคแต่ละแห่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการบรรเลงเพลงจากการเปิดแผ่นซีดีเพลงทั้งหมด โดยมีพนักงานของดิสโก้เธคคอยเปิดแผ่นอยู่ ซึ่งนักเที่ยวเรียกว่า “ดีเจ” ดีเจมักเปิดเพลงเร็วเป็นส่วนใหญ่และเป็นเพลงสากล ดิสโก้เธคลักษณะนี้จะมีสถานที่สำหรับตั้งเครื่องเสียงและที่ปฏิบัติงานของดีเจ ตั้งไว้มุมใดมุมหนึ่งของห้อง ซึ่งส่วนมากมีลักษณะเป็นวงกลมยกพื้นให้สูงขึ้นเล็กน้อย เพื่อให้ นักเที่ยวสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ลักษณะที่สองเป็นการบรรเลงเพลงจากวงดนตรีที่ประจำอยู่ในดิสโก้เธคนั้นๆ ซึ่งมีเวทีสำหรับวงดนตรีบรรเลงตั้งอยู่ตรงกลางของห้อง มีจำนวนอย่างน้อย 2 วง เพื่อกอยบรรเลงเพลงให้กับนักเที่ยวที่เข้าไปเที่ยวในดิสโก้เธค บางแห่งมีนักร้อง นักดนตรี เป็นนักศึกษาในสถาบันใดสถาบันหนึ่งของเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการดึงดูดนักเที่ยวที่เป็นนักศึกษาอีกวิธีหนึ่ง เพราะเมื่อนักศึกษาทราบว่าเพื่อนในสถาบันเดียวกันเล่นดนตรีอยู่ในดิสโก้เธคแห่งไหนก็จะนิยมไปเที่ยวด้วย ลักษณะที่สองนี้จะบรรเลงเพลงสลับกันระหว่างเพลงช้าและเพลงเร็ว ซึ่งในช่วงหัวค่ำ (เวลาประมาณ 21.00 น.) จะบรรเลงเพลงช้ามากกว่าเพลงเร็ว และในดิสโก้เธคก็จะเปิดไฟสว่างจนกระทั่งเริ่มลดแสงไฟลงให้สลัวๆ ค่อนข้างมืด ในช่วงนี้นักเที่ยวสามารถพูดคุยกันได้เพราะเสียงมักไม่ดังมาก พอถึง เวลาประมาณ 23.00 น. เป็นต้นไป เสียงเพลงจะเร็วขึ้น มีจังหวะที่เร้าใจขึ้น ไฟสลัวๆ ธรรมดา ก็จะเปลี่ยนเป็นแสงสีระยิบระยับ วูบวาบไปตามจังหวะของเพลง เพื่อเรียกให้นักเที่ยวลุกขึ้นมาขยับแข้งขาตามจังหวะเพลง ซึ่งช่วงนี้นักเที่ยวไม่สามารถคุยกันได้รู้เรื่องนัก เพราะมีเสียงเพลงดังมาก ในกรณีที่มีการคุยกันก็ใช้วิธีการคุยกันไกลๆ หรือคุยไกลๆ หู บางครั้งถึงกับหน้าชนกัน เพื่อให้ได้ยินเสียงพูดคุยซึ่งกันและกัน

ลักษณะที่สองนี้ วงดนตรีแต่ละวงจะประกอบด้วยนักร้องนำของวงที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งนักร้องนำของวงมีบุคลิกที่สามารถดึงดูดแขกได้ดี เช่น สวย หล่อ รูปร่างดี พูดคุยเก่ง สามารถเชิญชวนให้นักเที่ยวร่วมสนุกสนานด้วย เช่น ในกรณีวันคล้ายวันเกิดของแขก ดิสโก้เธคบางแห่งจะมีบริการให้ขนมเค้กฟรีกับเจ้าของวันเกิด มีส่วนลดพิเศษให้ บางแห่งมีการแจก

แซมเปลยูให้ โดยนักร้องนำหรือนักดนตรีจะเชิญชวนแขกขึ้นไปรับของดังกล่าวและร่วมอวยพร วันคล้ายวันเกิด นักร้องนำบางแห่งแต่งกายตามสมัยนิยม เลียนแบบคารา ในขณะที่บรรเลง เพลงอยู่บนเวทีนี้เอง นักร้องหรือนักดนตรีมักจะพูดคุยกับนักเที่ยวที่เข้าไปเที่ยว เช่น เป็นการ แช่วเล่น ๆ กับนักเที่ยวโต๊ะใดโต๊ะหนึ่ง ที่มีลักษณะเด่น เช่น เมามาก โต๊ะที่มีกะเทย โต๊ะที่มีคน รู้จัก โต๊ะแขกขาประจำ ฯลฯ โดยการพูดแช่วแบบนี้ นักร้องและนักดนตรีบอกว่า จะพูดตาม สถานการณ์นั้นๆ เช่น นักเที่ยวที่เมามาก สวมชุดสีดำ และเป็นผู้หญิงก็จะแช่วว่า

"...คืนนี้ผู้หญิงที่ใส่ชุดสีดำเซ็กซี่มากครับ... แต่คนข้างๆ เธอกระซิบว่าเธอหนีตัวมา เที่ยว..."

"...เพลงนี้เหมาะสำหรับผู้หญิงที่มีผิว 2 คน (บรรเลงดนตรี) เป็นความสามารถ พิเศษ ห้ามลอกเลียนแบบ อยากรู้ว่ามีความสามารถพิเศษตรงไหนเนี่ยะ...ถามเธอเองนะ ครับ..."

"...เพลงนี้สำหรับคนที่แอบเป็นชู้กับผู้ชายบ้านเค้า....." นักร้อง นักดนตรี จะ พูดประโยคนี้เมื่อร้องเพลง "ฉันรักพี่เขา"

บางครั้งนักร้องร้องเพลง "รักเขาทำไม" โดยประโยคสุดท้ายนักร้องจะเปลี่ยน เนื้อเพลงเป็น

".....ยอมรับเป็นเมียหน่อยไป ฟังคงอภัยให้เธอ....."

การใช้ประโยคพูดคุยกับแขกส่วนใหญ่จะเน้นการพูดคุยกับแขกเพศหญิงมากกว่า เนื่องจากเมื่อพูดคุยแล้วมักได้รับเสียงตอบรับเป็นจำนวนมาก เช่น การกรี๊ดร้องด้วยเสียงอันดัง ซึ่งในการพูดคุยกับแขกนั้น บางครั้งนักร้องจะพูดคุยหรือแช่วกับแขกขาประจำที่ไปเที่ยวบ่อยๆ และเห็นหน้าเห็นตากันมาค่อนข้าง บ้าง หรือถ้านักเที่ยวโต๊ะไหนมีลักษณะเด่นอย่างไรนักร้องนัก ดนตรีก็จะหยิบขึ้นมาพูดมาแช่ว เช่น โต๊ะของนักเที่ยวที่เดินตลอดเวลาบ้าง นักเที่ยวที่เมามาก บ้าง นักเที่ยวที่เป็นกะเทยบ้าง เป็นต้น ซึ่งหลังจากนักร้องนักดนตรีพูดประโยคดังกล่าวแล้ว นักเที่ยวก็จะแสดงความพึงพอใจโดยการส่งเสียงกรี๊ดร้องหรือกรี๊ดดังมา การพูดคุยและสื่อสาร กับแขกที่เข้าไปเที่ยวในดิสโก้เทคของนักร้องและนักดนตรีนี้ มีการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย นักเที่ยวที่เข้าไปเที่ยวครั้งแรกบางคนจะรู้สึกไม่ชอบ และคิดว่าเป็นคำหยาบ ไม่น่า ฟัง แต่หลังจากที่เข้าไปเที่ยวบ่อยๆ จะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา ในกลุ่มวัยรุ่นมีการเลียน แบบการพูดคุยและการสื่อสารของนักร้อง นักดนตรี ดังกล่าว เพื่อนำมาใช้กับเพื่อนและ บุคคลที่ตนเองคลุกคลีด้วย ซึ่งนับว่านักร้อง นักดนตรีในดิสโก้เทคมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต และการสื่อสารของวัยรุ่นด้วย นอกจากนี้ยังมีการสื่อสารที่เกี่ยวกับเพลงตามยุคสมัย ถ้าคนที่

ไม่เคยฟังเพลงมาก่อนก็จะไม่เข้าใจในความหมายนั้น จนทำให้วัยรุ่นบางคนก็หาวิธีเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าคำดังกล่าวมาจากไหน หรือบางครั้งก็ถามเพื่อนๆ ในกลุ่ม บางครั้งเป็นแหล่งถ่ายทอดการสื่อสารอีกแห่งหนึ่งที่วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนเกิดการเรียนรู้และนำไปเลียนแบบการพูดและการสื่อสารในกลุ่ม รวมทั้งการสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ด้วย เช่น คำว่า “ใส่ชุดดำแสดงว่าเซ็กซี่จัด” หมายถึง คนที่สวมชุดสีดำแสดงถึงการมีความต้องการทางเพศสูง “สินนี้หนีผิวมาเที่ยว” หมายถึง การที่ผู้หญิงที่มีแฟนแล้วและแอบหนีเที่ยวเพื่อไม่ให้สามีรู้ว่าไปเที่ยว ซึ่งการสื่อสารเหล่านี้พบว่าส่วนมากเป็นการสื่อสารที่เน้นไปในเรื่องทางเพศ เพราะเมื่อนักร่อนนักดนตรีพูดประโยคที่เกี่ยวกับเรื่องเพศแล้วมักได้รับความสนใจ และเสียงตอบรับจากนักเที่ยวจำนวนมาก แต่ถ้าพูดประโยคต่างๆ นักเที่ยวจะไม่ให้ความสนใจมาก และทำให้บรรยากาศในคิสโก้เชคไม่คึกคักด้วย

ภายในคิสโก้เชคประกอบไปด้วยโต๊ะและเก้าอี้ที่มีทั้งลักษณะทรงต่ำและทรงสูงตั้งอยู่ คิสโก้เชคที่มีลักษณะการบรรเลงเพลงโดยการเปิดเพลงจากแผ่นซีดีนั้น จะประกอบไปด้วยโต๊ะและเก้าอี้ทรงสูงหมด เนื่องจากคิสโก้เชคดังกล่าวนี้ นักเที่ยวจะนิยมเดินในบริเวณโต๊ะของตนเอง ส่วนคิสโก้เชคลักษณะที่มีการบรรเลงเพลงจากวงดนตรีจะมีโต๊ะและเก้าอี้ทรงต่ำและทรงสูงตั้งสลับกัน เพื่อให้ให้นักเที่ยวที่นั่งอยู่ด้านหลังสามารถมองเห็นนักดนตรีหรือนักเที่ยวที่อยู่ด้านหน้าได้ชัดเจน ตำแหน่งการตั้งโต๊ะดังกล่าวส่วนมากด้านหน้าเวทีจะตั้งโต๊ะและเก้าอี้ทรงต่ำ ส่วนด้านข้างและด้านหลังหรือตามมุมต่าง ๆ ของห้องจะตั้งโต๊ะและเก้าอี้ทรงสูงไว้ ซึ่งตำแหน่งที่ตั้งของโต๊ะและเก้าอี้ทรงต่ำที่อยู่ด้านหน้าของเวทีมักมีแสงไฟสว่างกว่าด้านข้างและด้านหลัง เพราะมีแสงไฟจากด้านหน้าของเวทีดนตรีส่องถึงด้วย

อุปกรณ์ที่คิสโก้เชคทุกแห่งมีเหมือนกันคือ จอโทรทัศน์ขนาดไม่ต่ำกว่า 14 นิ้วขึ้นไป ติดตั้งอยู่ตามมุมต่าง ๆ ของห้องเพื่อไว้บริการนักเที่ยว โดยจะเปิดรายการต่างๆ ในช่วงที่มีการบรรเลงเพลงซ้ำๆ ซึ่งจะได้รับความสนใจจากนักเที่ยวมากในช่วงที่มีการถ่ายทอดสดรายการต่าง ๆ เช่น การชกมวย สนุกเกอร์ การแข่งขันกีฬา ฯลฯ แต่ถ้าไม่มีการถ่ายทอดสดรายการในคิสโก้เชคจะเปิดโทรทัศน์เฉพาะช่วงที่มีการบรรเลงเพลงซ้ำเท่านั้น เนื่องจากเป็นช่วงที่นักเที่ยวจะนั่งอยู่ที่โต๊ะของตนเอง บางคนให้ความสนใจกับรายการโทรทัศน์ที่เปิดมาก คิสโก้เชคบางแห่งจะติดตั้งจอโทรทัศน์วงจรปิดขนาดใหญ่ไว้มุมใดมุมหนึ่งของห้อง เพื่อฉายภาพของนักร่อนนักดนตรี รวมทั้งนักเที่ยวที่เข้าไปเที่ยวเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเที่ยวอีกวิธีหนึ่ง เพราะนักเที่ยวบางส่วนจะหลงใหลในนักร่อน นักดนตรี และให้ความสนใจกับนักเที่ยวบางกลุ่มโดยเฉพาะ

การตกแต่งภายในของคิสโก้เรคแต่ละแห่งไม่แตกต่างกันมากนัก ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของสถานที่ (ดูภาพประกอบหน้า 56) โดยด้านบนจะประกอบไปด้วยหลอดไฟชนิดต่าง ๆ ติดตั้งเรียงรายอยู่ โดยเฉพาะตรงหน้าของเวทีจะได้รับการตกแต่งเป็นพิเศษ เพื่อโชว์รูปแบบของคิสโก้เรคแต่ละแห่งด้วย หลายแห่งมีการตกแต่งเพื่อสื่อไปในลักษณะเหมือนอยู่ในอวกาศ มีรูปจานบิน รูปสัตว์ เช่น งู นาค บางแห่งจะประดับผนังด้วยรูปภาพที่ดูแล้วให้ความรู้สึกทางเพศ เช่น รูปผู้หญิงกับผู้ชายกอดกัน จูบกัน รูปเปลือยแต่ไม่มากนัก บางแห่งตกแต่งผนังห้องด้วยรูปภาพที่ดูไม่ออกว่าเป็นรูปภาพอะไร บางแห่งประตูทางเข้าทำด้วยอลูมิเนียมสีเงินหมด ในขณะที่บางแห่งจะตกแต่งผนังด้านข้าง และตามเสาต่าง ๆ ด้วยการติดกระจกเงา ที่นักเที่ยวสามารถมองเห็นรูปร่าง บุคลิก ท่าทาง รวมทั้งท่าเต้นของตนเองได้จากกระจกนี้ด้วยการตกแต่งประดับประดาบริเวณภายในของคิสโก้เรคดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ ความรู้สึกที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นการสร้างบรรยากาศแบบให้นักเที่ยวมีการจินตนาการเอาเองว่าภาพหรือสัญลักษณ์ดังกล่าวหมายถึงอะไร ขึ้นอยู่กับการจินตนาการของแต่ละคน ซึ่งเป็นการสร้างอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างไปจากบริบทอื่นๆ และมีผลต่อพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมาเพื่อการเลือกคู่ในคิสโก้เรคด้วย

การบริการอาหารและเครื่องดื่มภายในคิสโก้เรคแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทที่ต้องเสียค่าเข้าไปในคิสโก้เรค จะคิดในราคาประมาณ 70-150 บาท ซึ่งบัตรค่าเข้าดังกล่าว นักเที่ยวสามารถนำไปแลกเครื่องดื่มที่มักเรียกในกลุ่มนักเที่ยวว่า "แลกครึ่ง" ชนิดใดก็ได้ที่มีอยู่ เช่น เหล้า เบียร์ น้ำ โซดา น้ำแข็ง หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ชนิดอื่น ๆ จำนวนในการแลกสามารถแลกได้ 1 ครั้งต่อ 1 ครึ่ง คือ ถ้าต้องการดื่มเหล้าก็สามารถแลกเหล้าได้ 1 แก้ว ถ้าต้องการแลกเบียร์ก็สามารถแลกได้ จำนวน 1 ขวดเล็ก แต่ถ้านักเที่ยวต้องการดื่มมากกว่านี้ต้องเสียค่าครึ่งใหม่อีกครั้ง เป็นต้น ในคิสโก้เรคประเภทนี้นักเที่ยวที่เป็นขาประจำมักได้รับสิทธิพิเศษตรงที่สามารถเข้าไปเที่ยวโดยไม่ต้องเสียค่าเข้าไปด้านใน คิสโก้เรคประเภทนี้ได้รับความนิยมในอดีตที่เริ่มมีคิสโก้เรคใหม่ๆ แต่ปัจจุบันเหลือจำนวนน้อย แต่จะมีการเก็บค่าบริการเข้าไปในคิสโก้เรคในโอกาสที่เชิญดารานักร้องที่มีชื่อเสียงมาแสดง ประเภทที่สองเป็นประเภทที่ไม่ต้องเสียค่าบริการเข้าไปในคิสโก้เรค ปัจจุบันจะพบว่ามีจำนวนมากที่สุด คือนักเที่ยวสามารถเดินเข้าไปในคิสโก้เรคได้เลย และพอเข้าไปนั่งก็สามารถสั่งอาหารและเครื่องดื่มได้ หรือในกรณีที่เข้าไปแล้วไม่ชอบ ไม่พอใจ และมีความประสงค์อยากจะออกจากคิสโก้เรคนั้นก็สามารออกมาได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ซึ่งกรณีนี้จะพบมากในกลุ่มของวัยรุ่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าไปเดินอย่างเดียว หรือไปตามหาเพื่อน จึงใช้โอกาสที่มีคนจำนวนมากนี้โดยไม่ต้องสั่งอาหารเครื่องดื่ม แต่เดินได้ตลอดทั้งคืน ในคิสโก้เรคบางแห่งจะมีการให้

บริการอาหารน้อย แต่เน้นการให้บริการเครื่องดื่ม เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนมากไม่นิยมสั่งอาหาร โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น และบางครั้งก็ทานอาหารมาอิ่มแล้วเพราะการเที่ยวคิสโก้เชคส่วนมากเป็นการ "ไปต่อ" (หมายถึง การไปเที่ยวในคิสโก้เชคหลังจากที่ไปเที่ยวสถานบริการอื่นมาแล้ว) หลังจากที่เที่ยวสถานอื่นแล้ว หรือไม่ก็เริ่มเที่ยวในเวลาดึก

ราคาค่าบริการอาหารและเครื่องดื่มในคิสโก้เชค ค่อนข้างมีราคาแพงกว่าด้านนอก ราคาค่าอาหารเริ่มตั้งแต่ 35-50 บาทขึ้นไป ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับของคิสโก้เชคและชนิดของอาหาร เช่น ถ้าเป็นปลา หรือเนื้อก็มีราคาแพงกว่าอาหารจำพวกผัก และอาหารขบเคี้ยวง่าย ๆ เช่น ถั่ว มันฝรั่ง ฯลฯ อาหารที่นักท่องเที่ยวส่วนมากนิยมก็คืออาหารประเภทขบเคี้ยว คือ ถั่ว มันฝรั่ง เพราะมีราคาถูกและสามารถรับประทานได้นาน ส่วนเครื่องดื่มโดยเฉพาะเหล้ามีราคาแพงกว่าราคาท้องตลาด ประมาณ 80-100 บาทขึ้นไป ยกเว้นในช่วงที่มีการจัดโปรโมชันขายเหล้าในราคาถูกกว่าร้านค้าในท้องตลาดทั่วไปประมาณ 50-60 บาท แต่มีข้อแม้ว่านักท่องเที่ยวที่สั่งเหล้าดังกล่าวจะต้องสั่งเครื่องดื่มที่ใช้ผสมกับเหล้า เช่น โซดา น้ำ น้ำแข็ง โค้ก ที่นักท่องเที่ยวเรียกว่า "มิกเซอร์" ในจำนวน 6 ขวดเป็นอย่างต่ำ ในกรณีนี้เจ้าของร้านมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการขายมิกเซอร์ เพราะราคามิกเซอร์ในท้องตลาดขายราคาขวดละ 6-10 บาท แต่ขายในคิสโก้เชคจะขายในราคาตั้งแต่ 25-60 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเหล้าอยู่แล้ว หรือซื้อเหล้าจากร้านข้างนอกเข้าไปก็สามารถนำไปใช้ได้ แต่จะต้องเสียค่าบริการเปิดเหล้าดังกล่าว ที่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวเรียกว่า "ค่าเปิดขวด" ในราคาประมาณ 100 บาท ส่วนมากพนักงานเสิร์ฟจะเป็นผู้บอกให้กับนักท่องเที่ยวก่อนเมื่อเห็นว่านักเที่ยวนำเหล้าเข้าไปด้วย นอกจากเครื่องดื่มประเภทเหล้าแล้วในคิสโก้เชคยังบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ชนิดอื่นๆ เช่น เบียร์ พันช์ สิงคโปร์เชอริง ไวน์ ฯลฯ ด้วย ราคาขายเบียร์ขวดใหญ่ประมาณ 120-150 บาท ขวดเล็กประมาณ 80-100 บาท ขึ้นอยู่กับยี่ห้อของเบียร์นั้น ๆ และช่วงของการโปรโมชันด้วย ภายในคิสโก้เชคยังประดับไปด้วยป้ายโฆษณาของเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ติดตามเสา ผนัง หน้าเวทีดนตรี หรือตามที่ว่างของห้องเพื่อโฆษณาเครื่องดื่มชนิดนั้นๆ และมีเครื่องดื่มชนิดนั้นจำหน่ายด้วย ราคาค่าบริการและเครื่องดื่มต่างๆ เหล่านี้วัยรุ่นมีการเรียนรู้จากประสบการณ์การเข้าไปเที่ยวของตนเอง เรียนรู้จากการบอกเล่าของกลุ่มเพื่อนที่เคยเข้าไปเที่ยวมาก่อน นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้จากการโฆษณาของคิสโก้เชคโดยบอกราคาค่าบริการและค่าเครื่องดื่มผ่านสื่อมวลชนต่างๆ เช่น ทางวิทยุ ป้ายโฆษณา และหนังสือพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ทำให้วัยรุ่นมีข้อมูลว่าคิสโก้เชคแห่งใดมีราคาแพงหรือมีราคาถูก และพบว่าราคาค่าบริการและเครื่องดื่มนี้เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเลือกเที่ยวคิสโก้เชคใดคิสโก้เชคหนึ่ง

ภายในคิสโก้เชคยังประกอบไปด้วยพื้นที่ที่เป็นห้องน้ำไว้บริการนักท่องเที่ยว ตามปกติจะแยกพื้นที่กันระหว่างห้องน้ำหญิงและห้องผู้ชาย แต่ตั้งอยู่ไม่ไกลกันนัก คิสโก้เชคบางแห่งตั้งอยู่

ติดกับตัวอาคารหรือตั้งอยู่ในอาคารของโรงแรมนักท่องเที่ยวสามารถออกมาใช้ห้องน้ำในตัวอาคารหรือโรงแรมที่อยู่ติดกันได้ บริเวณใกล้ ๆ กับห้องน้ำแต่ละแห่งมักพบว่ามีกรรมาตัวกันของนักท่องเที่ยว บางคนยืนคุยกัน ปรีกกานัน นินทาหรือพูดถึงนักท่องเที่ยวโต๊ะใกล้ ๆ กัน บางครั้งเห็นพฤติกรรมเมาเหล้าของผู้หญิงและผู้ชายที่นี้เช่นกัน และมักสังเกตเห็นนักท่องเที่ยวผู้ชายและผู้หญิงยืนรอกันที่หน้าห้องน้ำ หรือยืนคุยกัน ฯลฯ เป็นประจำ ห้องน้ำจึงเป็นเหมือนจุดที่วัยรุ่นที่สนใจกันมายืนพูดคุย และทำความรู้จัก รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอีกจุดหนึ่งเนื่องจากบริเวณนี้มีเสียงดังน้อยกว่าบริเวณอื่นๆ

กลุ่มคนที่อยู่ภายในดิสโก้เธค ประกอบไปด้วย พนักงานของดิสโก้เธค ซึ่งแยกออกเป็นหลายตำแหน่ง คือ พนักงานเสิร์ฟ บางแห่งมีเฉพาะพนักงานผู้ชาย เพราะเจ้าของสถานบริการต้องการความคล่องตัวในการทำงานเนื่องจากการทำงานในดิสโก้เธคเป็นงานที่หนักต้องอาศัยความอดทนเป็นอย่างมาก บางแห่งมีเฉพาะพนักงานผู้หญิง เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเรียบร้อยและอ่อนโยนของพนักงาน บางแห่งมีทั้งพนักงานเสิร์ฟผู้ชายและผู้หญิงรวมกันขึ้นอยู่กับนโยบายของเจ้าของ และความสนใจในการเข้าสมัครงานของทั้งสองเพศ หน้าที่ของพนักงานเสิร์ฟ คือ การบริการนักท่องเที่ยวในเรื่องการสั่งอาหาร เครื่องดื่ม การเสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่ม และการจัดหาที่นั่งให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไป การแต่งกายของพนักงานเสิร์ฟในดิสโก้เธคแต่ละแห่งจะไม่เหมือนกัน เช่น บางแห่งแต่งกายด้วยชุดเสื้อเชิ้ตสีขาว กระโปรงหรือกางเกงสีดำ มีลักษณะคล้ายชุดนักศึกษา ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้ชัดเจนและสามารถเรียกใช้บริการได้ง่าย และมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มมักแปลความหมายของพนักงานที่แต่งชุดคล้ายนักศึกษาว่าเป็นเหมือนความไร้เดียงสา ดูเป็นเด็ก บางแห่งพนักงานเสิร์ฟแต่งกายด้วยชุดสีสะท้อนแสงเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ฯลฯ ในดิสโก้เธคแต่ละแห่งมีจำนวนพนักงานเสิร์ฟตั้งแต่ 10-20 คน

กัปตัน ส่วนมากจะอยู่ด้านหน้าตรงประตูทางเข้าดิสโก้เธค มีหน้าที่คอยดูแลการทำงาน of พนักงานเสิร์ฟ รวมทั้งบริการนักท่องเที่ยว เช่น จัดหาโต๊ะนั่งให้ รับสั่งอาหาร เครื่องดื่ม เป็นต้น ซึ่งลักษณะการแต่งกายของกัปตันจะแตกต่างไปจากพนักงานเสิร์ฟทั่วไป เช่น บางแห่งแต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตแขนยาว ผูกเนคไทด์ บางแห่งสวมสูทสีดำหรือน้ำเงิน บุคลิกของกัปตันเป็นคนทีพูดจาคล่องแคล่ว มีคนรู้จักมาก และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เช่น ในกรณีที่เจอแขกที่พูดไม่รู้เรื่องเพราะเมามาก หรือเจอปัญหาการชกต่อยกันขึ้น กัปตันเป็นผู้ที่ต้องคอยดูแล และช่วยพูดคุยก่อนที่การ์ดหรือคนที่ทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยในดิสโก้เธคจะมาถึง การทำงานของกัปตันจะเน้นดูความเรียบร้อยในการทำงานของพนักงานเสิร์ฟ

และดูว่านักเที่ยวต้องการอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ ปกติในดิสโก้เธคแต่ละแห่งจะมีกัปตันตั้งแต่ 1-4 คน

ผู้จัดการ มีหน้าที่ในการดูแลความเรียบร้อยในการทำงานของพนักงานทั้งหมด รวมทั้งให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะการทำงาน และการดูแลนักเที่ยวที่เข้าไปใช้บริการด้วย ส่วนมากผู้จัดการจะยืนอยู่มุมใดมุมหนึ่งของห้องเพื่อสังเกตดูความเรียบร้อยของการให้บริการนักเที่ยว

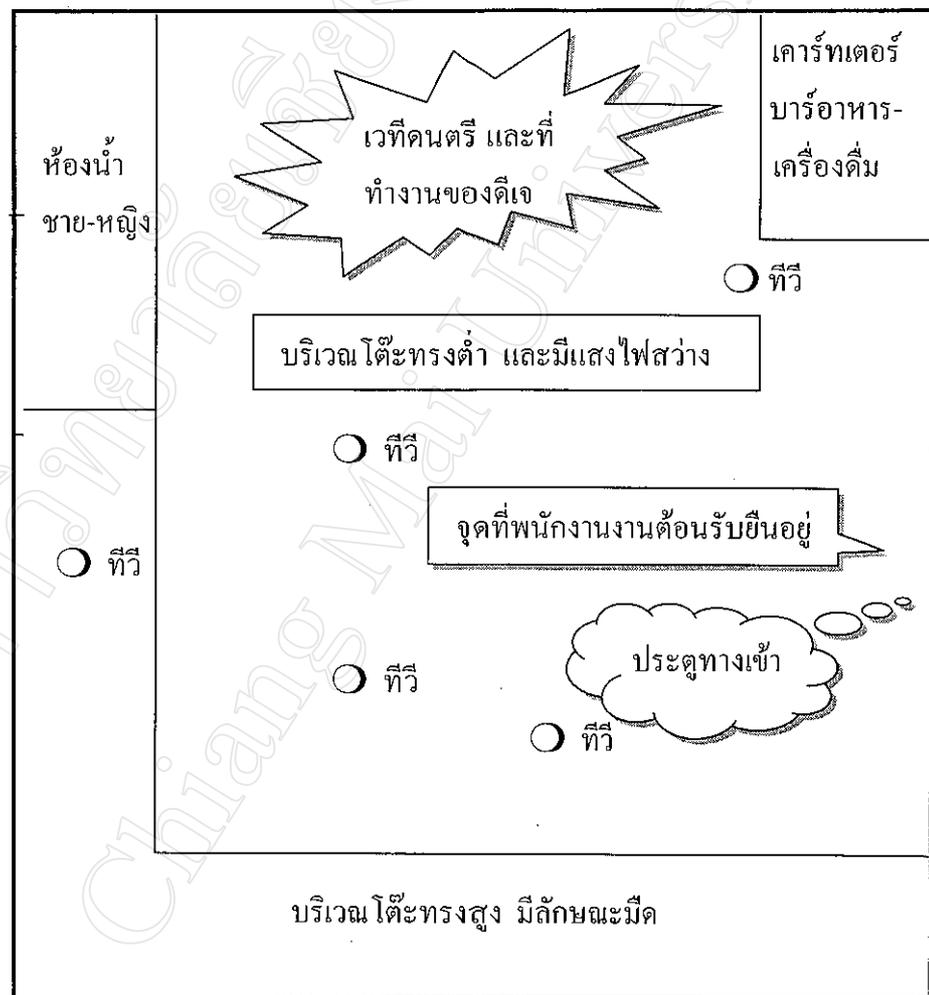
พนักงานต้อนรับ จะยืนอยู่ตรงประตูทางเข้าของดิสโก้เธคเพื่อทำหน้าที่คอยต้อนรับแขก และพาแขกเข้าไปนั่งที่โต๊ะ แสดงถึงการให้ความสนใจในการให้บริการกับนักเที่ยวทำให้นักเที่ยวเกิดความประทับใจ รวมทั้งรู้สึกว่าคุณพนักงานและสถานที่ให้ความสำคัญต่อตนเองด้วย ในกรณีที่นักเที่ยวนำเหล้าเข้าไปด้วยพนักงานต้อนรับจะบริการถือเหล้าเข้าไปให้เสมอ ซึ่งพนักงานต้อนรับมีจำนวนมากกว่า 1 คน มีทั้งผู้หญิงผู้ชาย ในกรณีที่เป็นผู้หญิงพนักงานต้อนรับจะมีหน้าตาดี สวย รูปร่างดี แต่งกายด้วยชุดเสื้อมีกระโปรงสั้น ส่วนผู้ชายไม่จำเป็นต้องหล่อ แต่มีบุคลิกดี แต่งกายด้วยชุดสูทกับกางเกงขาสั้น อย่างไรก็ตามในดิสโก้เธคบางแห่งที่มีลักษณะกึ่งเรกกิ้งคลับจะไม่ปรากฏว่ามีพนักงานต้อนรับ แต่จะมีกัปตัน พนักงานเสิร์ฟ และผู้จัดการคอยทำหน้าที่ดังกล่าวด้วย

พนักงานบาร์ หรือเรียกกันในดิสโก้เธคว่า “บาร์เทนเดอร์” มีจำนวนตั้งแต่ 2-4 คน คอยทำหน้าที่ให้บริการยกเครื่องดื่มจากในบาร์มาวางไว้ที่เคาน์เตอร์บาร์ เพื่อให้พนักงานเสิร์ฟยกไปให้บริการแขกที่โต๊ะ ส่วนมากพนักงานบาร์จะเป็นผู้ชายเพราะต้องขนของ ยกของ ยกขวดเครื่องดื่มทุกชนิดด้วย นอกจากนี้พนักงานบาร์ยังทำหน้าที่ผสมเครื่องดื่มที่เรียกว่าคอกเทล ที่มีทั้งผสมแอลกอฮอล์ด้วย เช่น พินซ์ บางแห่งมีการแยกพนักงานบาร์ออกเป็นบาร์เครื่องดื่มกับบาร์อาหาร พนักงานบาร์อาหารจะทำหน้าที่ยกอาหารที่พนักงานเสิร์ฟได้สั่งไว้จากห้องครัวมาวางไว้ที่เคาน์เตอร์อาหารเพื่อส่งต่อให้พนักงานเสิร์ฟยกไปให้นักเที่ยวที่โต๊ะ ซึ่งทั้งสองจะมีหน้าที่ในการทำงานที่แตกต่างกัน แต่มีพื้นที่ทำงานที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน บางแห่งพนักงานบาร์จะทำหน้าที่ทั้งให้บริการยกอาหารและเครื่องดื่มไว้ที่เคาน์เตอร์บาร์

การ์ด เป็นเพศชายที่มีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในดิสโก้เธค แต่ละแห่งจะมีจำนวน 1-2 คน เมื่อเกิดปัญหาทะเลาะวิวาทกันขึ้นการ์ดมักเป็นผู้ที่เข้ามาช่วยจัดการให้เรื่องสงบลง ในอดีตพบว่าการ์ดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหาร แต่ปัจจุบันการ์ดมักเป็นผู้ชายวัยหนุ่ม มีรูปร่างแข็งแรง เป็นคนที่เจ้าของสถานบริการรู้จักเป็นอย่างดี

นอกจากนี้กลุ่มคนในคิสโก้เชคที่นักเที่ยวทั่วไปไม่สามารถมองเห็นการทำงานของเขาคือ คนที่ทำงานอยู่ในครัว ซึ่งทำหน้าที่ทำอาหารตามที่นักเที่ยวสั่ง ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มคนที่อยู่นอกเหนือจากการเข้าไปสัมผัสในการทำวิจัยครั้งนี้

ภาพ 2 : แผนที่แสดงภายในคิสโก้เชค

จากภาพแสดงให้เห็นถึงบริบทภายในของคิสโก้เชคส่วนใหญ่ที่มีการจัดสรรพื้นที่อย่างเป็นระเบียบ เป็นสัดส่วน อย่างไรก็ตามการการจัดสรรพื้นที่แต่ละแห่งจะมีความแตกต่างกันบ้าง ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ การลงทุน ฯลฯ บางแห่งมีบริเวณกว้าง บางแห่งคับแคบ บางแห่งมีประตูทางเข้าด้านเดียว บางแห่งมีประตูทางเข้าสองหรือสามด้าน แต่มีวัตถุประสงค์ของการบริการที่เป็นหนึ่งเดียวคือเพื่อความบันเทิงให้กับนักเที่ยวนั่นเอง

กลุ่มคนเที่ยวดิสโก้

ดิสโก้ในเขตเมืองเชียงใหม่มีจำนวนทั้งหมด 14 แห่ง มีกลุ่มนักท่องเที่ยวหลากหลาย เช่น พนักงานบริษัท นักรูทิก ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา ฯลฯ และมีอายุแตกต่างกัน กลุ่มนักเที่ยวดังกล่าวเป็นตัวแบ่งระดับของดิสโก้แต่ละแห่งด้วย เช่น บางแห่งเป็นสถานที่เที่ยวของเด็กมัธยม บางแห่งเป็นเด็กที่เรียนระดับวิทยาลัย และบางแห่งเป็นเด็กนักศึกษา นอกจากนี้พบว่ามีการใช้ยานพาหนะ การแต่งกาย สถานภาพของนักเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับของดิสโก้ เช่น ดิสโก้บางแห่งลูกค้าได้แก่นักเรียนระดับมัธยมปลาย นักเรียนระดับอาชีวศึกษา และพาณิชย์การ บางแห่งลูกค้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ในขณะที่บางแห่งมีลูกค้าที่อยู่ในวัยทำงาน ลักษณะดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นเองตามกระแส และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมของนักเที่ยว เนื่องจากนักเที่ยวแต่ละกลุ่มมีจุดมุ่งหมายและมีรสนิยมการเข้าไปเที่ยวต่างกัน และมีจุดมุ่งหมายต่างกัน และมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างของดิสโก้แต่ละแห่งจากกลุ่มเพื่อนว่ามีกลุ่มไหนเที่ยวมากที่สุดจากการแบ่งระดับดังกล่าวทำให้นักเที่ยวเรียนรู้ว่าจะไปพบหรือเลือกคู่ควรจะเที่ยวแห่งไหนถึงจะได้คู่ตามที่คาดหวัง เช่น คนที่อยู่วัยทำงานเมื่อต้องการหาเด็กนักเรียน นักศึกษาเพื่อมีเพศสัมพันธ์ด้วยก็จะเที่ยวในแหล่งเที่ยวที่มีนักเรียน นักศึกษามาก ส่วนวัยรุ่นที่ต้องการเที่ยวเพื่อคนเลี้ยงหรือจ่ายค่าเที่ยวให้ในคืนนั้นก็เที่ยวในดิสโก้ที่มีคนวัยทำงานไปเที่ยวมาก อย่างไรก็ตามนักเที่ยวส่วนมากอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีอายุอยู่ระหว่าง 13-25 ปี มีทั้งกลุ่มที่ทำงานแล้วและกลุ่มที่อยู่ในวัยเรียน ในสองกลุ่มนี้จำแนกออกเป็นกลุ่มเที่ยวที่ทำงานแล้ว ซึ่งประกอบด้วยคนที่ทำงานกลางคืน เช่น เป็นพนักงานเสิร์ฟ นักร้อง นักดนตรี พนักงานบาร์เกย์และคนที่ทำงานกลางวัน เช่น พนักงานขายในศูนย์การค้า พนักงานบริษัท พนักงานในสำนักงานทั่วไป ฯลฯ ส่วนกลุ่มที่เรียนหนังสือจำแนกออกเป็น วัยรุ่นที่เรียนในสถาบันการศึกษาของรัฐบาลเอกชน วัยรุ่นที่ชอบเที่ยวดิสโก้เหล่านี้บางส่วนมีการขายบริการทางเพศและมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดด้วย โดยเฉพาะดิสโก้ที่มีกลุ่มวัยรุ่นเที่ยวมากที่สุดมักมีการซื้อขายเสพติดระหว่างกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน กลุ่มคนที่ใช้ยาเสพติดหรือขายบริการจะเป็นที่รู้จักในกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวและมีพฤติกรรมเหมือนกัน ซึ่งบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เข้าไปสัมผัสกับกลุ่มดังกล่าวจะไม่สามารถบอกได้ว่าใครใช้ยาเสพติดหรือไม่อย่างไร หรือไม่สามารถบอกได้ว่าใครขายบริการทางเพศ

ตอนที่ 2 : วิถีชีวิตกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน

กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวกลางคืนจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือและกลุ่มวัยรุ่นที่ทำงาน ซึ่งวิถีชีวิตของทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันไปตามบทบาทและสถานภาพ ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 วิถีชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือ

วิถีชีวิตของวัยรุ่นที่เรียนหนังสือมีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม และสังคมที่อยู่ ขอแยกออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1.1 การใช้ชีวิตที่บ้าน วัยรุ่นส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด จึงต้องเข้ามาพักหอพักหรือบ้านเช่า โอกาสที่จะกลับบ้านเฉพาะในวันหยุดเรียน และใช้เวลาอยู่บ้านเป็นเวลานานในช่วงปิดภาคเรียน ในส่วนวันหยุดเสาร์อาทิตย์ถ้ามีโอกาสก็จะมีกลับบ้าน และอยู่นานประมาณ 1-2 วัน บางอาทิตย์ก็ไม่ได้กลับบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับครอบครัวจึงน้อยลง เพราะมีเวลาพบปะกันน้อย เวลาที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะใช้อบรมขัดเกลานิสัยใจคอ ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมต่างๆ จึงมีน้อยด้วย วัยรุ่นจึงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน ดังนั้น เพื่อนจึงทำหน้าที่ในการอบรมขัดเกลาในเรื่องความคิด ความเชื่อ และแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ แทนพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือสถาบันครอบครัว

วัยรุ่นบางส่วนที่พักอยู่บ้านกับครอบครัว การใช้ชีวิตในแต่ละวันจะอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง และมีการควบคุมพฤติกรรมต่างๆ จากพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยจะคอยว่ากล่าวตักเตือนเรื่องการคบเพื่อน การเที่ยวกลางคืน เพราะมีทัศนคติว่าเด็กที่เที่ยวกลางคืนมักมีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ตามมา เช่น การใช้ยาเสพติด การขายบริการทางเพศ ในขณะที่วัยรุ่นกลับรู้สึกอึดอัด ไม่ชอบ มองว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตนเอง ทำให้หนีเที่ยวกลางคืน โดยไม่ให้พ่อแม่รู้ พ่อแม่ที่ต้องตื่นแต่เช้าและรีบไปทำงานมักไม่มีเวลาสนใจบุตรหลานว่าอยู่บ้านหรือไม่ และไม่มีโอกาสรู้ว่าลูกได้หนีเที่ยวกลางคืน ครอบครัวที่มุ่งแต่ทำงานโดยไม่มีเวลาใส่ใจดูแลบุตรหลาน ส่งผลถึงการขาดการอบรมกล่อมเกลานุทรหลานให้เป็นคนดี และส่งผลต่อความประพฤติของบุตรหลานที่เป็นไปตามกระแสสังคมปัจจุบันมากขึ้น ดังตัวอย่าง “อา” พ่อมีอาชีพรับราชการ ส่วนแม่มีอาชีพค้าขายอยู่ที่บ้าน และมีหอพักให้เช่าอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ อยู่ห่างจากบ้านประมาณ 2 กิโลเมตร หลังจากที่พ่อเลิกงานแล้วจะไปดูแลหอพักและไม่มีเวลาได้อยู่กับ “อา” มากนัก ดังนั้นเวลาที่ “อา” เที่ยวกลางคืนพ่อจึงไม่มีโอกาสรู้ ส่วนแม่บางครั้งรู้ว่า “อา” หนีเที่ยวแต่ไม่ได้ว่าอะไร “อา” จึงไม่ได้เกรงกลัวแม่ เพราะคิดว่าแม่เป็นคนไม่พูดมากและไม่เคยทำโทษตัวเองเลย ทุกครั้งที่แม่จับได้ว่า “อา” เที่ยวกลางคืนแม่ก็ไม่เคยฟ้องพ่อ

เลย จึงทำให้ “อา” รู้สึกว่าถูกระเบียบที่บ้านไม่เคร่งครัด โดยเฉพาะแม่ไม่ได้เอาจริงเอาจังกับการทำโทษเมื่อตนเองประพฤติดผิดถูกระเบียบ ทำให้ “อา” ยังมีพฤติกรรมต่างๆ เช่น การเที่ยวหนีเรียน ไม่สนใจการเรียน หนีเที่ยวกลางคืน ใช้สารเสพติด ฯลฯ เป็นต้น การหนีเที่ยวแต่ละครั้งจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อซื้อเสื้อผ้าและสิ่งของที่ตนเองอยากได้ ทำให้ “อา” ต้องขายบริการทางเพศในบางครั้งเพื่อนำเงินไปซื้อสิ่งของเครื่องใช้และเพื่อเที่ยว โดยที่พ่อแม่ก็ไม่รู้ว่าลูกสาวขายบริการทางเพศ และเสพยาเสพติดด้วย

พ่อแม่บางส่วนไม่ห้ามเรื่องการเที่ยวกลางคืน และพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่่านอกกลุ่มช่องทาง เนื่องจากมีความคิดว่าอยากให้ลูกได้ทดลองทำพฤติกรรมดังกล่าวด้วยตัวเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ครอบครัวประเภทนี้มักมีลักษณะแตกแยก พ่อแม่แยกกันอยู่ ลูกมักอาศัยอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และพ่อหรือแม่ที่อาศัยอยู่ด้วยมักมีพฤติกรรมพาเพื่อนต่างเพศมาที่บ้านให้เห็นบ่อยๆ วัยรุ่นไม่ชอบพฤติกรรมดังกล่าว มักแสดงกิริยาต่อต้านและหาทางออกโดยเที่ยวกลางคืนกับกลุ่มเพื่อนเพื่อความสนุกสนานและคลายเครียด พ่อแม่คิดว่าอยากให้ลูกได้เรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าการอบรมสั่งสอน ในขณะที่พ่อแม่ก็ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลานฯ จึงมีมีพฤติกรรมต่อต้านครอบครัว และคิดประชดครอบครัวโดยมีเพื่อนต่างเพศเร็วขึ้น ครอบครัวลักษณะนี้จึงขาดถูกระเบียบที่ใช้อบรมสั่งสอนบุตรหลาน เมื่อบุตรหลานเข้าสู่สังคมจึงมีพฤติกรรมฝ่าฝืนถูกระเบียบของสังคมด้วย และการที่พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เด็กและไม่ใส่ใจดูแลส่งผลถึงพฤติกรรมของเด็ก เป็นเหมือนแรงผลักดันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่นอกกลุ่มช่องทาง ประพฤติผิดถูกระเบียบของสังคมเร็วขึ้น โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้สึกรู้สึกของพ่อแม่

โอกาสเที่ยวดิสโก้ของคนที่พักอยู่บ้านกับพ่อแม่จะมีน้อยกว่าวัยรุ่นที่พักหอพัก โดยเฉพาะในช่วงปิดภาคเรียน จึงมักใช้วิธีการขออนุญาตพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อไปเที่ยวในกรณีที่ผู้ปกครองไม่ให้เที่ยวก็จะใช้เหตุผลเรื่องเรียน โดยบอกว่าไปทำงานบ้านเพื่อน บางรายก็หนีออกจากบ้านไปเที่ยวในเวลากลางคืน และบางรายผู้ปกครองไม่ได้ห้ามปรามเรื่องการเที่ยวแต่ไม่จ่ายเงินให้ ทำให้วัยรุ่นต้องใช้วิธีการหาเงินด้วยตัวเอง โดยขายบริการทางเพศเพื่อให้ได้เงินมาเที่ยวและซื้อสิ่งของที่ตนเองต้องการ วิธีการลงโทษหรือควบคุมพฤติกรรมของวัยรุ่นที่พ่อแม่ใช้วิธีนี้จึงไม่ได้ผล เพราะตามธรรมชาติของวัยรุ่นมักหาวิธีการหรือทางออกเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ และต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในสังคมตลอดเวลา ในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นปัจจุบัน โดยเฉพาะสังคมเมืองเป็นสังคมแห่งการดิ้นรนต่อสู้และแข่งขันเพื่อความอยู่รอดมากขึ้น สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันแรกที่ต้องทำหน้าที่ดูแลอบรมบุตรหลานจึงต้องมีการดิ้นรน แข่งขันกับสังคมมากขึ้นเช่นกัน การทำหน้าที่ในการดูแล

อบรมบุตรหลานจึงมีน้อยลง มีลักษณะการเลี้ยงบุตรหลานด้วยเงินและสิ่งของมากเกินไป จนลืมนึกถึงสภาพจิตใจและความต้องการที่แท้จริงของบุตรหลาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้บุตรหลานประพฤติออกนอกกฎระเบียบของครอบครัวและสังคม

1.2 การใช้ชีวิตช่วงที่เรียนหนังสือ ดังได้กล่าวแล้วว่าวัยรุ่นส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด โดยจะพักอาศัยอยู่ตามลำพังหรือพักกับเพื่อนสนิทตามหอพัก อพาร์ทเมนท์ คอนโด ฯลฯ ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของแต่ละคน การเข้ามาอยู่ในเมืองครั้งแรกส่วนมากจะพักอาศัยตามลำพังก่อน ช่วงแรกที่เข้ามาอยู่ในเมืองโลกของวัยรุ่นแต่ละคนจะค่อนข้างแคบ เพราะยังไม่สนิทสนมกับใคร ไม่มีการเรียนรู้ชีวิตสังคมเมืองจากใคร หลังจากที่วัยรุ่นได้สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและมีความสนิทสนมกันแล้วก็จะย้ายมาอยู่ด้วยกัน เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเช่าที่พัก การได้พักอาศัยกับเพื่อนทำให้โลกของวัยรุ่นกว้างขึ้น ได้เรียนรู้ชีวิตในเมืองจากเพื่อน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเล่าประสบการณ์ต่างๆ ให้กันและกันฟัง รวมทั้งสามารถปรึกษาปัญหาซึ่งกันและกันได้ พฤติกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนแยกออกเป็นช่วง ดังนี้

1.2.1 ช่วงเปิดภาคเรียน วิธีชีวิตเวลากลางวันของวัยรุ่นที่เรียนหนังสือทั้งชายและหญิงจะเริ่มตั้งแต่เช้านอนเวลาประมาณ 06.30-07.30 น. ในช่วงเช้านี้ดูหนังสือน้อย เพราะส่วนใหญ่จะใช้เวลาที่มีเพื่อการแต่งหน้าและแต่งตัวก่อนไปเรียน หลังจากตื่นนอนแล้วจะทำธุระส่วนตัวและไปเรียนหนังสือ เวลาประมาณ 07.00-16.30 น. มีทั้งวัยรุ่นที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาและวัยรุ่นที่เรียนในระดับวิทยาลัยและอุดมศึกษา ทั้งสองกลุ่มมีเวลาเรียนที่ไม่ตรงกัน ในจำนวนสองกลุ่มนี้ยังแบ่งออกเป็นวัยรุ่นที่เรียนในสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและวัยรุ่นที่เรียนในสถาบันการศึกษาของเอกชน ทั้งสองลักษณะมีความแตกต่างกันในเรื่องของเวลาเรียน การเข้มงวดของกฎระเบียบของสถาบันการศึกษา ฯลฯ เช่น สถาบันการศึกษาบางแห่งมีการเรียนการสอนทั้งภาคเช้าและบ่าย มีการเรียนการสอนค่อนข้างหนักและมีการเช็คเวลาเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ วัยรุ่นที่เรียนภาคเช้าเริ่มเวลาประมาณ 08.00-08.50 น. เวลาเลิกเรียนจะเลิกเร็วด้วย คือประมาณ 13.00-14.40 น. ส่วนวัยรุ่นที่เรียนภาคบ่ายเริ่มเวลาประมาณ 13.00 น. เลิกเรียนเวลาประมาณ 18.00-19.00 น. การเข้มงวดในเรื่องต่างๆ ของโรงเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดมาตรฐานทางการศึกษาของสถาบันให้เป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วไป และหมายถึงผลที่ตามมาทางด้านธุรกิจของสถาบันการศึกษาด้วย ในสถาบันการศึกษาของรัฐบาลนั้นมีความเข้มงวดในเรื่องการเรียนหรือกฎระเบียบของโรงเรียนน้อยกว่าเอกชน ยกตัวอย่าง “อา” เรียนภาคเช้าในระดับวิทยาลัยพาณิชยการของเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า

“ที่โรงเรียนนะ ไปสายไม่ได้จะถูกลงโทษโดยการตัดคะแนน เพราะมีคะแนนพิเศษที่ไปเรียนตรงเวลา ครูเข้มงวดมาก กระจกก็ไม่มีให้ส่องเพราะครูกลัวเด็กมัวแต่ส่องกระจก จึงไม่ให้ติด แม้แต่ทางเดินขึ้นบันได หรือในห้องน้ำ เวลาเลิกแถวแล้วเดินเข้าห้องก็ห้ามหันซ้ายหันขวา ห้ามพูด ห้ามคุย กระโปรงก็ให้ใส่ยาวๆ ต่างกับที่อื่นๆ เวลาได้ออกจากโรงเรียนทีก็เต็มที อยากทำอะไรก็ได้ทำ อยากแต่งตัวยังไงก็ได้”

จากประโยคดังกล่าวจะเห็นว่าในโรงเรียนจะมีกฎระเบียบไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้อยู่ในกรอบที่ได้กำหนดไว้ เช่น เวลาเรียน การแต่งกาย การพูดคุย และการแสดงออก เพื่อให้โรงเรียนหรือสถาบันดำรงอยู่ได้ และปราศจากปัญหา แต่การมีกฎระเบียบดังกล่าว ไม่เป็นที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นบางกลุ่ม เช่น “อา” เมื่ออยู่ในครอบครัวยังไม่มีการใช้ชีวิต จึงไม่ได้อยู่ในกรอบของครอบครัวตลอดเวลา เมื่ออยู่ในโรงเรียนที่มีการเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบ จึงรู้สึกที่ถูกบังคับ เมื่อมีโอกาสได้ออกมานอกโรงเรียน จึงแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาอย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น การแต่งกายด้วยเสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก ใส่กางเกงรัดรูป โชว์สะดือ เน้นสัดส่วนของร่างกาย วัยรุ่นลักษณะนี้จึงมักจะหนีออกจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม เพื่อจับกลุ่มกับเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายกัน

ในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล “จอย” ซึ่งเรียนภาคบ่ายในระดับวิทยาลัย อาชีวะในตัวเมืองเชียงใหม่กล่าวว่า

“ในโรงเรียนครูไม่เคยห้ามใช้โทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ในห้องเรียนเลย บางครั้งโทรศัพท์เพื่อนมาในขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ ครูจะถามหลังจากพูดโทรศัพท์เสร็จแล้วว่า “เขาจะมารีบกี่โมง” (ซึ่งหมายถึงครูรู้ว่าผู้ชายโทรมาหาและนัดจะมารีบนักเรียนหญิง) เวลาเลิกเรียน 1 ทุ่ม ครูก็จะเลิก 6 โมงครึ่งให้เพราะรู้ว่านักเรียนต้องแต่งหน้ากัน ใครอยากทำอะไรก็ได้ ครูไม่ว่า” จะเห็นว่าครูมีส่วนทำให้เด็กวัยรุ่นฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน ถึงแม้โรงเรียนจะมีกฎระเบียบไว้ เพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน และมีปัจจัยที่สำคัญคือครูผู้สอนที่จะมีความเข้มงวดในกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อครูไม่ได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนจึงทำให้กฎเกณฑ์ที่มีอยู่อ่อนแอลง ขาดความน่าเกรงกลัวและขาดความน่าเชื่อถือ กฎระเบียบที่มีอยู่จึงไม่สามารถใช้ควบคุมพฤติกรรมของเด็กได้ ยิ่งครูที่มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีกับนักเรียนแล้ว เช่น ใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่สอนหนังสือ แต่งหน้า แต่งกายที่ไม่เรียบร้อย ฯลฯ เป็นเหมือนการส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และมีการเลียนแบบพฤติกรรมของครูด้วย

การเข้มงวดในกฎระเบียบและข้อบังคับของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนมีผล ทำให้วัยรุ่นบางส่วนรู้สึกไม่พอใจ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความอิสระ และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง เมื่อมีโอกาสในการแสดงออกจึงแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะคนที่อยู่หอพักที่มีกฏการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละสถาบันการศึกษาจะมีความแตกต่างกันไประหว่างสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันการศึกษาของเอกชน ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบ และข้อบังคับของแต่ละสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบันด้วย มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมและวิถีชีวิตของนักเรียน เช่น เมื่อนักเรียน นักศึกษา เห็นว่าครูหรือสถาบันการศึกษาไม่มีความเข้มงวดมาก เมื่อประพฤติผิดกฎระเบียบของโรงเรียนและมักไม่ได้รับการลงโทษ ก็จะทำให้มีพฤติกรรมดังกล่าวในเวลาต่อมา และกลายเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นกฎระเบียบที่มีไว้จึงไม่สามารถใช้ควบคุมพฤติกรรมของวัยรุ่นได้

การใช้ชีวิตในโรงเรียนส่วนมากจะคบกับเพื่อนที่เรียนในโรงเรียนเดียวกัน เป็นกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายกันและสามารถพูดคุยกันรู้เรื่อง เช่น เรื่องการเที่ยว การแต่งตัว ยาเสพติด ฯลฯ ได้ ไม่นิยมคบเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยตรงข้ามกับตนเอง เนื่องจากรู้สึกไม่เป็นกลุ่มเดียวกันและรู้สึกเครียดเวลาพูดคุย กลุ่มเพื่อนในสถาบันเดียวกันมักแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ เช่น กลุ่มคนที่เรียบร้อยจะคบแต่เพื่อนที่เรียบร้อย คนที่เที่ยวเก่ง แต่งตัวเก่ง ก็จะคบแต่เพื่อนที่มีนิสัยคล้ายกัน เป็นต้น ในสถาบันการศึกษาบางแห่งครูผู้สอนมักจู้จี้กับเด็กมากเกินไป เช่น ห้ามไม่ให้พูดคุยเสียงดังในห้อง ไม่ให้แต่งหน้า ห้ามไม่ให้ใช้เครื่องมือสื่อสาร ฯลฯ ทำให้วัยรุ่นรู้สึกไม่ชอบ ไม่พอใจ ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน และมักประพฤติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น ไม่เข้าแถวในตอนเช้า ไม่เข้าชั้นเรียน และใช้ช่วงเวลาเรียนไปเที่ยวตามศูนย์การค้าต่างๆ ในตัวเมืองเชียงใหม่ ตัวอย่างการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กวัยรุ่นสนใจการเรียนซึ่ง “นุก” ได้เล่าถึงวิชาฝรั่งเศสที่มีการเรียนการสอนแบบให้นักเรียนได้เลือกทำโครงการที่ตนเองชอบมากที่สุด โดยให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม ใช้วิธีการบันทึกวีดิทัศน์ แล้วนำเสนอเป็นกลุ่มในชั้นเรียน ซึ่ง “นุก” ได้เลือกทำโครงการเกี่ยวกับการทำอาชีพไกด์ และได้นำเสนอหน้าชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม โดยทางโรงเรียนได้เชิญผู้ปกครองนักเรียนมาร่วมชมผลงานของนักเรียนด้วย ลักษณะการเรียนการสอนที่วัยรุ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้วัยรุ่นเกิดความสนใจในวิชาเรียน และอยากเรียนรู้มากขึ้น

1.2.2 ช่วงปิดภาคเรียน ช่วงนี้วัยรุ่นจะมีเวลามาก บางคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัดก็จะกลับบ้าน การใช้ชีวิตที่บ้านจะแตกต่างจากช่วงที่เรียนหนังสือและพักอยู่ในเมือง เพราะการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ต้องอยู่ในสายตาของผู้ปกครอง บางคนจึงรู้สึกไม่เป็นอิสระ และต้องการให้โรงเรียนเปิดเรียนให้เร็วขึ้น เพื่อจะได้พบกับกลุ่มเพื่อน และได้กลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างอิสระอีกครั้ง ส่วนคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองจะตื่นนอนเวลาประมาณ 11.00-12.00 น. การเที่ยวช้อปปิ้งก็เลิกในช่วงปิดภาคเรียนนี้ส่วนมากกลุ่มจะนัดกันเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ เนื่องจากมีคนเที่ยวจำนวนมาก บรรยากาศก็สนุกสนาน โดยจะเริ่มเที่ยวตั้งแต่เวลา 21.00-03.00 น. วันที่ไม่ได้เที่ยวก็จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนหรือครอบครัว ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือเรียน ทำการบ้าน ฯลฯ วัยรุ่นบางคนจะเรียนพิเศษในเย็นของวันเสาร์และวันอาทิตย์ด้วย ถ้าไม่ได้ไปเดินเที่ยวตามศูนย์การค้าก็จะดูโทรทัศน์ รายการที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบดู คือ รายการมิวสิกวิดีโอเพลงหรือรายการคอนเสิร์ต เพราะเป็นรายการที่วัยรุ่นชื่นชอบเนื่องจากได้เห็นแฟชั่นการแต่งกายใหม่ๆ จากดารา นักร้องที่มีชื่อเสียง และมักนำมาเลียนแบบในการแต่งกายในชีวิตประจำวันด้วยและเพื่อเรียนรู้ท่าเต้นรำใหม่ๆ ของนักร้องที่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น และนำไปปรับใช้ในเวลาที่เที่ยวช้อปปิ้ง

พฤติกรรมในช่วงปิดภาคเรียนของวัยรุ่นมักไปเที่ยวตามศูนย์การค้า ซึ่งมีวัยรุ่นไปเที่ยวกันจำนวนมาก เนื่องจากจะได้แฟชั่นใหม่ๆ จากการโชว์ของร้านค้าและจากการแต่งตัวของวัยรุ่นด้วยกัน ได้พบเพศตรงข้ามที่หน้าตาดีๆ บางครั้งพบคนที่เที่ยวช้อปปิ้งเหมือนกันก็ทักทายกัน และไปเพื่อเล่นเกมต่างๆ ด้วยกัน เช่น การโยนโบว์ลิ่ง เล่นไอซ์สเก็ต หรือสเก็ตน้ำแข็ง การเล่นเกมสตั๊ดดี้ เกมสตั๊ดดี้ ดูหนัง ร้องเพลงในคาราโอเกะ (เปิดในเวลากลางวันในศูนย์การค้า) บางครั้งก็ไปถ่ายสต็อกเกอร์และถ่ายแคนดี้ (หมายถึงการถ่ายรูปเพื่อทำเป็นปฏิทิน ทำเป็นของที่ระลึก เช่น หมอน แก้ว ทำปฏิทินขนาดพก ฯลฯ) การใช้ชีวิตในสังคมบริโภคนิยมเช่นนี้ ทำให้วัยรุ่นซึมซับเอาสิ่งใหม่ๆ เข้ามาในชีวิตตลอดเวลา การกระทำเหล่านี้ล้วนเป็นตัวสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยอาศัยตัวสินค้าที่บริโภคเป็นตัวสื่อให้สังคมรอบข้างได้อ่านหรือแปลรหัสของสารดังกล่าว วัยรุ่นอาจสร้างความหมายใหม่แก่สินค้านั้น หรือรับเอาความหมายที่มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ ของสินค้าชนิดนั้น เพื่อสื่อให้รู้ถึงความมีรสนิยมที่ดี มีสถานภาพที่สูงทางสังคม เพื่อแสดงถึงการเป็นเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ที่ทันสมัย

ในช่วงปิดภาคเรียนนี้ถึงแม้ว่ากลุ่มจะมีเวลาว่างในตอนกลางคืน และไม่ต้องกังวลในเรื่องการเรียน แต่ก็เที่ยวในคืนวันอาทิตย์ถึงวันพฤหัสบดีน้อย ยกเว้นโอกาสสำคัญ เช่น วันคล้ายวันเกิด หรือวันที่ต้องการเที่ยวจริงๆ เท่านั้น เนื่องจากในคืนดังกล่าวไม่มีนักเที่ยว

มาก บรรยากาศไม่คึกคัก ไม่สนุก เนื่องจากได้เรียนรู้จากประสบการณ์การการเที่ยวของตนเอง ในแต่ละครั้งที่สังเกตว่าในวันธรรมดาจะไม่มีคนเที่ยวมาก พฤติกรรมก่อนที่จะไปเที่ยวคิสโก้เรคในช่วงปิดภาคเรียนนี้ไม่แตกต่างจากช่วงเปิดภาคเรียน กล่าวคือเริ่มจากการรวมตัวกันที่หอพักหรือบ้านเพื่อน รวมตัวตามกลุ่มที่มีความสนใจคล้ายกัน และรวมกลุ่มเฉพาะเพศเดียวกัน โดยวัยรุ่นชายมักจะพูดคุยกันเรื่องผู้หญิง ส่วนวัยรุ่นหญิงก็พูดคุยกันในเรื่องของผู้ชาย และบางกลุ่มจะดื่มเหล้าตามหอพักหรือบ้านเพื่อนก่อนไปเที่ยวคิสโก้เรค เนื่องจากต้องการให้มีอาการมึนจากการดื่มเหล้าก่อนเข้าไปเที่ยวในคิสโก้เรค เป็นการลดค่าใช้จ่ายในการเที่ยวลง เวลาที่เข้าไปในคิสโก้เรคก็สามารถเดินรำได้

1.2.3 การใช้ชีวิตในการเที่ยว หลังจากเลิกเรียนเวลาประมาณ 16.30 น.

กลุ่มนี้มักรวมตัวกันที่หอพักหรือบ้านเพื่อนที่เรียนด้วยกันแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อพูดคุยกันในเรื่องราวเกี่ยวกับการเที่ยว การแต่งตัว แต่งหน้า ช่วงวัยรุ่นเด็กมักจะรวมกลุ่มกับเพศเดียวกันที่มีความชอบเหมือนกัน ดังนั้นวัยรุ่นชายจะรวมตัวเฉพาะวัยรุ่นชายและมักพูดคุยกันเรื่องผู้หญิง ส่วนวัยรุ่นหญิงก็จะรวมกลุ่มกับกลุ่มวัยรุ่นหญิงด้วยกัน และมักจะพูดคุยกันในเรื่องของผู้ชาย บางกลุ่มนัดหมายกันเที่ยวศูนย์การค้าเพื่อเดินเล่น ช้อปปิ้ง เล่นเกมส์ ดูหนัง ฯลฯ กลุ่มที่เลิกเรียนประมาณ 18.00-19.00 มักจะนัดหมายกันไปรับประทานอาหารเย็น ในกรณีคนที่มีแฟนๆ มารอรับที่หน้าโรงเรียนเพื่อไปรับประทานอาหารเย็น ไปหอพัก หรือเที่ยวตามศูนย์การค้าด้วยกัน ในวันที่ไม่ได้ออกไปเที่ยวไหนส่วนใหญ่ใช้เวลาพักผ่อน และใช้จะโทรศัพท์คุยกับเพื่อนที่สนิทกันบางครั้งนานถึง 3 ชั่วโมง พูดคุยในเรื่องเพื่อน คู่รัก ภาพยนตร์ ดารา นักร้อง เป็นต้น วัยรุ่นบางส่วนที่มีความเอาใจใส่ในการเรียนจะเรียนพิเศษวิชาที่ตนเองชอบ เช่น ฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ฯลฯ กลุ่มวัยรุ่นลักษณะนี้เป็นคนที่มีการวางแผนชีวิตในอนาคตของตนเอง เช่น ต้องการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ต้องการเรียนต่อสาขาที่ตีๆ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และอยู่ในสภาพที่ดี เช่น รู้จักเพื่อน ญาติ ที่อยู่แถวของสถาบันการศึกษา ได้รับการถ่ายทอดในเรื่องชีวิตการเรียนและการทำงาน การวางแผนอนาคตจากบุคคลดังกล่าว จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนเพื่อก้าวเข้าสู่สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ทำให้อยากเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย อยากประสบความสำเร็จในชีวิต จึงกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนมากขึ้น แต่ถ้ากลับไปอยู่ในสังคมกลุ่มเพื่อนจะทำให้ขาดความกระตือรือร้น เพราะมักจะถูกเพื่อนชักชวนให้เที่ยว และร่วมกิจกรรมอื่นๆ ด้วย วัยรุ่นบางคนยอมรับว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อตนเองมาก จึงพยายามที่จะเอาชนะใจตนเองโดยการลดเที่ยวและให้เวลากับเพื่อนน้อยลงแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

การเที่ยวของกลุ่มนี้มักจะดิสโก้ที่ไปเป็นประจำ เนื่องจากมีความรู้สึกเป็นกันเอง รู้จักพนักงาน เจ้าของร้าน โดยก่อนไปเที่ยวสมาชิกกลุ่มทั้งผู้ชายผู้หญิงจากต่างสถาบันต่างที่พัก จะรวมตัวกันที่บ้านหรือหอพักของเพื่อนที่มีลักษณะเป็น “หัวโจก” ของกลุ่ม เช่น คนที่แต่งหน้าเก่ง พุดคุยเก่ง เพื่อนสามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง หรือที่บ้านเพื่อนที่พ่อแม่ไม่เข้มงวดในเรื่องความประพฤติมากนัก ฯลฯ โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงที่มักมีการรวมตัวเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น ช่วยกันเลือกเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย แต่งหน้า การวางแผนการเที่ยว วัยรุ่นชายมักจะเริ่มต้นจากการนั่งดื่มเหล้าในหอพักหรือบ้านเพื่อนก่อน ที่มีภาษาพูดในกลุ่มว่า “วอร์ม” หรือ “เซฟ เซฟ” ก่อน (หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนไปเที่ยวกลางคืน) และถ้ามีคนนำยาบ้าหรือยาอีมาให้ฟรีก็เสพยาบ้าง ความสนุกสนานในการเที่ยว วัยรุ่นบางกลุ่มเที่ยวกลางคืนตามร้านอาหารก่อนไปเที่ยวต่อที่ดิสโก้ เช่น ร้านที่มีบริการอาหารเครื่องดื่มราคาถูกและเป็นแหล่งนัดพบหรือรวมกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน ได้แก่ ร้านยาแดง ร้านขายเหล้าเล็กๆ และร้านอาหาร ซึ่งในจังหวัดเชียงใหม่มีร้านอาหารแบบนี้จำนวนมาก จึงหาร้านได้ไม่ยากนัก บางวันที่ไม่ได้เที่ยวหรือถ้าไม่ได้ออกไปไหนกลุ่มนี้มักดูโทรทัศน์รายการที่ตนเองชอบ ส่วนใหญ่เป็นรายการมิวสิควิดีโอเพลง รายการคอนเสิร์ต การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ก่อนไปเที่ยวของวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับ “หัวโจก” ของกลุ่ม หรือผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำกลุ่ม ซึ่งในกลุ่มหนึ่งๆ อาจมี “หัวโจก” มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป ขึ้นอยู่กับกลุ่มว่าจะให้การยอมรับเขาในเรื่องใดบ้าง เช่น คนที่ขายยาเสพติดก็จะเป็น “หัวโจก” ในเรื่องขายยาเสพติด เวลาสมาชิกในกลุ่มต้องการยา ก็จะไปหา คนที่มีนิสัยชอบแต่งหน้าและแต่งหน้าเก่ง ก็จะเป็น “หัวโจก” ในเรื่องของการแต่งหน้า คนที่เพื่อนสามารถปรึกษาปัญหาได้ทุกเรื่อง เป็นคนที่รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนก็จะเป็น “หัวโจก” ในเรื่องของการเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี เป็นต้น และ “หัวโจก” หรือผู้นำกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นมาก เพราะวัยรุ่นจะยอมรับ และเลียนแบบพฤติกรรมของ “หัวโจก” แต่ถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มี “หัวโจก” ที่มีนิสัยเกรววัยรุ่นก็จะมีนิสัยเกรวตามไปด้วย

กลุ่มนี้จะชอบเที่ยวมากในโอกาสวันครบรอบวันเกิด วันสอบเสร็จ ดีใจ ออกหัก เสียใจ ผิดหวัง ฯลฯ พบว่าโอกาสการฉลองวันคล้ายวันเกิดเป็นโอกาสที่ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่เริ่มมีพฤติกรรมเที่ยวดิสโก้ครั้งแรก และพฤติกรรมเที่ยวครั้งแรกของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเที่ยวดิสโก้เพียงแห่งเดียว ไม่เที่ยวต่อในสถานบริการรูปแบบอื่น และเมื่อได้เรียนรู้และซึมซับถึงพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนแล้ว จึงเริ่มมีพฤติกรรมเที่ยวสถานบริการรูปแบบอื่นต่อหลังจากเที่ยวดิสโก้ ระยะเวลาการเรียนรู้ของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับสังคม สิ่งแวดล้อม และกลุ่มเพื่อน เช่น เมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มเพื่อนชอบเที่ยวกลางคืนซึ่งมักมีการถ่ายทอดประสบการณ์การ

เที่ยวของแต่ละคนให้สมาชิกกลุ่มฟัง หรืออยู่หอพัก อพาร์ทเมนต์ที่มีคนเที่ยวกลางคืนจำนวนมาก วัยรุ่นย่อมเกิดการเรียนรู้ถึงการเที่ยวกลางคืนได้เร็วขึ้นด้วย นอกจากนี้ โอกาสวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุด เช่น วันหยุดสำคัญทางราชการ เป็นโอกาสที่วัยรุ่นจะเที่ยวมาก เพราะไม่ต้องกังวลเรื่องการเรียน ดิสโก้เทคบางแห่งยังมีการดึงดูดลูกค้าโดยเชิญดารา นักร้อง นักแสดงที่มีชื่อเสียงมาโชว์ตัวในดิสโก้เทค ส่วนมากจะจัดในคืนวันศุกร์ วันเสาร์ หรือวันหยุดสำคัญทางราชการ วัยรุ่นมีการเรียนรู้จากการโฆษณาของดิสโก้เทคแต่ละแห่ง เช่น ไปสเตอร์ หรือการโฆษณาทางวิทยุ นอกจากนี้ บางแห่งยังมีการดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยการลดราคาค่าบริการ เช่น ช้อเหล่านี้หนึ่งขวดแถมน้ำ โซดา น้ำแข็ง ที่เป็นมิกเซอร์ จำนวน 5 ชูค หรือช้อเหล่านี้ชนิดใดชนิดหนึ่งมีโอกาสจับรางวัล เช่น พัดลม ทีวี รถมอเตอร์ไซด์ ฯลฯ เป็นต้น

เวลาปิดและเปิดของดิสโก้เทคแต่ละแห่งจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การเข้มงวดในการปิด-เปิดสถานบริการ ในโอกาสที่บุคคลสำคัญ มาเยือน เชียงใหม่ หรือกรณีมีข่าวหรือคดีดังที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ หรือมีการจัดประชุมระดับนานาชาติในเชียงใหม่ ในโอกาสพิเศษเหล่านี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้มงวดกับการปิด-เปิดสถานบริการมากกว่าปกติ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เที่ยวแต่ละแห่งจะเริ่มเที่ยวในเวลาที่แตกต่างกันไป บางแห่งเริ่มมีนักท่องเที่ยว เวลา 21.00-22.00 น. บางแห่งเริ่มมีนักท่องเที่ยวตั้งแต่เวลา 02.00 น. ดิสโก้เทคที่ปิดช้าที่สุดจะเป็นแหล่งรวมตัวของวัยรุ่นไป และมักจะเป็นแหล่งมั่วสุมในเรื่องยาเสพติด การทะเลาะวิวาท การขายบริการทางเพศ และการหาเพื่อน เป็นต้น

การเที่ยวของวัยรุ่นนั้นมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เช่น พนักงานใน ดิสโก้เทค กลุ่มเพื่อน และกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกัน เมื่อวัยรุ่นรู้สึกที่เที่ยวที่ไหนแล้วอบอุ่น ปลอดภัย รู้สึกเป็นกลุ่มก้อนหรือมีรสนิยมที่ใกล้เคียงกัน วัยรุ่นก็จะเที่ยวจนเป็นขาประจำของ ดิสโก้เทคแห่งนั้นๆ ไป นอกจากนี้เวลาและโอกาสการเที่ยวของวัยรุ่นยังเกี่ยวข้องกับการเป็นเมืองใหญ่ที่สำคัญของประเทศ เช่น เชียงใหม่ ที่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือตอนบน เป็นเมืองท่องเที่ยวที่หนาวอยู่ เวลาวันหยุดราชการหรือเทศกาลสำคัญมักมีผู้คนหลั่งไหลเข้ามาเที่ยวเป็นจำนวนมาก สถานที่เที่ยวในเวลากลางคืนจึงคึกคักไปด้วยผู้คน ให้วัยรุ่นมีความรู้สึกสนุกสนาน ตึกคักด้วย จึงเป็นแรงจูงใจในการเที่ยวของวัยรุ่นอีกอย่างหนึ่ง

พฤติกรรมในช่วงปิดภาคเรียนของวัยรุ่นมักไปเที่ยวตามศูนย์การค้า ซึ่งมีวัยรุ่นไปเที่ยวกันจำนวนมาก เนื่องจากจะได้แฟชั่นใหม่ๆ จากการโชว์ของร้านค้าและจากการแต่งตัวของวัยรุ่นด้วยกัน ได้พบปะตรงข้ามที่หน้าตาดีๆ บางครั้งพบคนที่เที่ยวดิสโก้เทคแห่งเดียวกันก็ทักทายกัน และไปเพื่อเล่นเกมต่างๆ ด้วยกัน เช่น การโยนโบว์ลิ่ง เล่นไอซ์สเก็ตหรือสเก็ต

น้ำแข็ง การเล่นเกมสตั๊ดเดิน เกมสตั๊ดสู้ ดูหนัง ร้องเพลงในคาราโอเกะ (เปิดในเวลากลางวันในศูนย์การค้า) บางครั้งก็ไปถ่ายสต็อกเกอร์และถ่ายแคนดี้ (หมายถึงการถ่ายรูปเพื่อทำเป็นปฏิทินทำเป็นของที่ระลึก เช่น หมอน แก้ว ทำปฏิทินขนาดพก ฯลฯ) การใช้ชีวิตในสังคมบริโภค เช่นนี้ ทำให้วัยรุ่นซึมซับเอาสิ่งใหม่ๆ เข้ามาในชีวิตตลอดเวลา การกระทำเหล่านี้ ล้วนเป็นตัวสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยอาศัยตัวสินค้าที่บริโภคเป็นตัวสื่อให้สังคมรอบข้างได้อ่านหรือแปลรหัสของสารดังกล่าว วัยรุ่นอาจสร้างความหมายใหม่แก่สินค้า นั้น หรือรับเอาความหมายที่มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ ของสินค้าชนิดนั้น เพื่อสื่อให้รู้ถึงความมีรสนิยมที่ดี มีสถานภาพที่สูงทางสังคม เพื่อแสดงถึงการเป็นเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ที่ทันสมัย

ส่วนใหญ่การเที่ยวดิสโก้ครั้งแรกของวัยรุ่นมักนำเงินมาจากการออมค่าขนมที่พ่อแม่ให้ ต่อมาเมื่อเที่ยวบ่อยเข้าเงินดังกล่าวจึงไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการเที่ยว วัยรุ่นจึงพยายามหารายได้ด้วยตัวเอง เช่น ขายยาเสพติด ขายบริการทางเพศ เป็นเอเยนต์แนะนำแขกให้เพื่อนที่ขายบริการทางเพศ เป็นต้น วัยรุ่นมีวิธีการเที่ยวอย่างประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการดื่มเหล้าตามหอพัก บ้าน ก่อนไปเที่ยวในดิสโก้เทค เพื่อให้เสียค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มน้อยลง ดังตัวอย่าง “จิม” ได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า

“เราเที่ยวบ่อยก็ต้องใช้วิธีนี้แหละ กินเหล้าที่หอก่อนไป คุยกันไป เพื่อไม่ให้เสียเวลา กินแล้วมีเงินนะ พอเข้าไปในเทคแล้วก็เดินอย่างเดียว เหล้าหรืออาหารก็ไม่มีใครกินอยู่แล้ว ถ้ากินก็กินน้อยลงเพราะเรากินไปจากหอแล้วนี่ ประหยัดด้วย” วัยรุ่นเรียนรู้วิธีการต่างๆ เหล่านี้ จากประสบการณ์การเที่ยวของตนเอง และการบอกเล่าหรือชักชวนจากกลุ่มเพื่อน เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเที่ยวในคืนวันศุกร์และวันเสาร์เริ่มตั้งแต่เวลา 21.00 น.จนกระทั่งถึงเวลาปิดบริการของดิสโก้เทค เพราะไม่ต้องกังวลเรื่องการไปเรียน วัยรุ่นบางกลุ่มจึงไปมั่วสุมกันตามสถานที่ต่างๆ เช่น ตามหอพัก อพาร์ทเมนท์ คอนโด หรือโรงแรม เพื่อเสพยาบ้าหรือจัดปาร์ตี้ยาอ๊อ การไปปาร์ตี้ยาอ๊อใช้เวลาตั้งแต่หนึ่งวันถึงหนึ่งอาทิตย์ ในช่วงเวลานี้เองที่ทำให้วัยรุ่นพบกับเพื่อนกลุ่มใหม่ที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน เช่น เที่ยวดิสโก้เทค เสพยาบ้าและยาอ๊อ และบางคนจะใช้โอกาสนี้สร้างเครือข่ายเพื่อนที่เสพยาเสพติดกลุ่มใหม่ออกไป จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าวัยรุ่นมักเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยมีเพื่อนที่สนิทกันชักชวนและมีการเสพยาเสพติดให้เห็น โดยมีผู้ที่เป็นเอเยนต์ยาเสพติดรายใหญ่ได้นำมาให้วัยรุ่นที่เสพและติดแล้วขายต่อให้เพื่อนๆ โดยมักมีสิ่งจูงใจ เช่น ให้ยาฟรี ให้เพจเจอร์ และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น เมื่อได้คลุกคลีกับยาเสพติดและขายยาเสพติดทุกวันจึงทำให้วัยรุ่นเพิ่มปริมาณการเสพยาบ้าขึ้นเรื่อยๆ รายได้ที่เคยได้มากกลับลดลง จึงเพิ่มปริมาณยาที่ขายขึ้นด้วย ในขณะที่ร่างกายก็ทรุดโทรมลง ความสนใจในการเรียนลดลง จนกระทั่งบางคนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน การจำหน่ายยา

เสพติดที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนนี้ มักทำให้วัยรุ่นตกเป็นเหยื่อของกลุ่มของที่ได้รับผลประโยชน์ และการเสพติดและขายยาเสพติดมักนำไปสู่ปัญหาอื่น เช่น การโจรกรรม อาชญากรรม การตั้งครุฑ การทำแท้ง และการติดเชื้อเอดส์ ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้จึงกลายเป็นปัญหาที่ควบคู่อยู่กับความเจริญเติบโตของเมืองเชียงใหม่

ในช่วงปิดภาคเรียนเป็นช่วงที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เยอะกว่าช่วงที่เปิดภาคเรียน เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการเรียน จึงเป็นช่วงที่วัยรุ่นมีเวลาแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้กับชีวิต เมื่อพบเพื่อนกลุ่มใหม่จึงมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ถ้าเห็นว่ากลุ่มเพื่อนใหม่เป็นคนที่น่าคบ น่าเลียนแบบอย่างพฤติกรรม และถูกชักชวนจากกลุ่มเพื่อนให้มีพฤติกรรมตามก็มักจะไม่น่าปฏิเสธ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัวมาก่อน เช่น พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย พ่อแม่เข้มงวดในการใช้ชีวิตมากเกินไป ฯลฯ เมื่อพบกับคนที่มีความเข้าใจและแสดงความเห็นใจจึงมักประทับใจและรู้สึกเป็นคนที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น มีปัญหาส่วนตัวและครอบครัวที่คล้ายกัน ความสนใจคล้ายกัน จึงรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีอัตลักษณ์ร่วมกัน การสื่อสารในกลุ่มที่มีลักษณะเช่นนี้ย่อมเป็นไปอย่างเปิดเผย ต่างคนก็มีความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน อยู่ในระดับเดียวกัน เมื่อมีปัญหาอะไรก็มักจะปรึกษารือกันในกลุ่มเสมอ ลักษณะของกลุ่มจึงมีความรักใคร่กันมาก สมาชิกในกลุ่มต่างยอมรับในกฎเกณฑ์และเงื่อนไขของกลุ่ม เพื่อแสดงถึงความจริงใจ ความรัก ซึ่งกันและกัน แม้แต่การใช้ยาเสพติด เพราะต้องการการยอมรับและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความเชื่อและค่านิยมของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อเรื่องการเมืองเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา การใช้ยาเสพติดเป็นสิ่งที่โก้เก๋ และเป็นการสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนๆ ด้วยกัน และพฤติกรรมเสี่ยงที่พบคือการถูกชักชวนให้เสพติดและขายยาเสพติด การถูกชักชวนให้ขายบริการทางเพศ การยอมรับค่านิยมใหม่ เช่น เสพยาเสพติด การมีคู่นอนหลายคน ซึ่งพบว่าสาเหตุการขยายเครือข่ายใหม่ในช่วงปิดภาคเรียนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพราะมีพฤติกรรมมั่วซุ่มและหลงใหลในพฤติกรรมและค่านิยมกลุ่มดังกล่าว นอกจากนี้ในช่วงปิดภาคเรียนนี้เองที่วัยรุ่นมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เช่น แฟชั่นการแต่งกาย การสื่อสารโดยใช้ภาษาถ้อยคำหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ผ่านทางสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และการดูหนังดูละคร ทำให้รับเอาสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้มาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์สามารถที่จะสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมต่างๆ ได้ โดยเฉพาะการมอมเมาให้วัยรุ่นเกิดความต้องการบริโภคสินค้าต่างๆ ให้มากขึ้น บางครั้งการโฆษณาดังกล่าวแฝงเร้นไปด้วยการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอให้เกิดความนิยมชมชอบในสินค้านั้นๆ บางครั้งวัยรุ่นอาจ

รับความหมายนั้นมา หรือมีการสร้างความหมายใหม่ขึ้นเพื่อเป็นที่เข้าใจในกลุ่มของตนเอง และให้ความสำคัญกับความหมายเชิงสัญลักษณ์ดังกล่าว เช่น การบริโภคเหล้าที่มียี่ห้อตั้งราคาแพง การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง มีเบอร์เนคเนม ฯลฯ สื่อโดยสัญลักษณ์เหล่านี้ใน ความหมายของวัยรุ่นมักเป็นตัวแบ่งระดับหรือชนชั้นของกลุ่มด้วย เช่น คนที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง ดื่มสุราต่างประเทศมักมีความหมายถึงการมีรสนิยมที่ดี มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เป็นต้น ถึงแม้ว่าการให้ความหมายของสัญลักษณ์เหล่านี้เป็นเพียงมายาคติ เป็นภาพลักษณ์ภายนอกที่ปราศจากความเป็นตัวตนที่แท้จริงก็ตาม ในขณะที่บางกลุ่มได้รับรู้ถึงภาพมายาคติ ดังกล่าวนี้และได้สะท้อนว่า

“.....ใครๆ เขาไม่รู้ก็คิดว่าเราไฮโซ แต่โนมันนี่ละ (ย่อมาจากคำว่า Money) บางครั้งก็ยืมเสื้อผ้าเพื่อนที่ไม่ใช่แล้วมาใช้ บางครั้งก็ซื้อตัวเดียวแต่แลกกันใส่กับเพื่อนๆ.....” หมายถึงการที่วัยรุ่นมีค่านิยมบริโภคสินค้าที่มีราคาแพงต่างๆ ที่ไม่มีรายได้ แต่ก็มีวิธีการช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เช่น ใช้วิธีแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อเป็นการแสดงสัญลักษณ์ภาพตัวตนของตนเองออกไป การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ต่างๆ มักมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นพลวัต เนื่องจากมีค่านิยมไปตามยุคสมัยของสังคม ดังจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นนิยมใส่เสื้อสายเดี่ยว เกะอก เน้นโชว์เนื้อหนัง และรูปร่างของตนเองในปัจจุบัน และเมื่อถึงยุคสมัยหนึ่งแฟชั่นต่างๆ เหล่านี้ก็จะเปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับการนิยมใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวกับกางเกงขาม้าบานปลายของวัยรุ่นในสมัยอดีตที่บ่งบอกถึงความทันสมัย โก้เก๋ และเท่อย่างบอกใคร ถ้าวัยรุ่นปัจจุบันนำมาสวมใส่จะแสดงถึงความเชยและล้าสมัยทันที ในกรณีของผู้หญิงที่ดื่มเหล้าก็เช่นกัน ในอดีตผู้หญิงที่ดื่มเหล้ามักแสดงถึงความเป็นผู้หญิงไม่ดี ไม่คู่ควรที่จะเป็นแม่บ้าน หรือแม่ศรีเรือน เป็นผู้หญิงที่สังคมมักตราว่าเป็นผู้หญิง “ฮ้าย” และมองว่าเป็นผู้ที่ประพฤตินอกกรอบของสังคม แต่ในปัจจุบันค่านิยมหรือความเชื่อดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงรุ่นใหม่ และกลุ่มวัยรุ่นที่มีค่านิยมว่าการดื่มเหล้าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่เสียหาย และเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความ เป็น “สาวมั่น” หมายถึง การแสดงออกถึงสัญลักษณ์ของผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเองสูง เป็นต้น

การเที่ยวของกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาเพื่อนต่างเพศที่รู้จักและถูกสเป็ค เพื่อนำไปสู่การมีความสัมพันธ์กันในลักษณะของคนรู้จัก เพื่อนเที่ยวแฟน จนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์กันแบบชั่วคราวชั่วคราว ซึ่งเป็นในลักษณะของการเลือกคู่ที่ไม่ถาวร มีเพียงบางรายที่ลงเอยด้วยการแต่งงานกัน หรือใช้ชีวิตร่วมกันเช่นสามีภรรยา ดังจะเห็นได้จากประโยคที่วัยรุ่นหญิงคนหนึ่งเรียนในระดับอุดมศึกษา และออกจากวงจรการเที่ยว

กลางคืนไปเนื่องจากได้แต่งงานอยู่กับสามีที่พบกัน ในดิสโก้เทคในขณะที่ยังมีสถานภาพเป็นนักศึกษา ว่า

“ตอนนี้ไม่รู้จะไปทำไม มันมีคู่แล้ว ถ้าเป็นเมื่อก่อนละก็อยากจะไปริๆ เพื่อนชวนก็ไม่ปฏิเสธ คือหวังว่าจะไปหาเพื่อนนั่นแหละ จริงๆ นะ แต่ตอนนี้ได้แล้วไปก็ไม่สนุกแล้ว”

จากประโยคดังกล่าวสะท้อนให้เห็นวัตถุประสงค์ในการเที่ยวดิสโก้เทคของวัยรุ่นหญิงส่วนหนึ่ง ที่มีพฤติกรรมการเที่ยวเพื่อหาคู่ในลักษณะของคู่ที่หวังว่าจะอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิต อย่างไรก็ตามมีวัยรุ่นที่พบกัน ในดิสโก้เทคจำนวนน้อยมากที่จะแต่งงานแล้วอยู่กับฉันท์สามีภรรยา ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงที่มีคู่ที่อยู่กันฉันท์สามีภรรยา มีความใกล้เคียงกับคนที่ยังไม่มีคู่ เช่น “จอย” ที่ได้สะท้อนถึงเรื่องนี้ว่า

“.....มันเบื่อ เบื่อ เซ็ง เซ็ง ถ้าเพื่อนมาชวนไปเที่ยวก็ไป บางทีเราเหงาก็ไปชวนเพื่อน หนูว่าถ้ามีแฟนเป็นตัวเป็นตนก็คงเลิกแล้ว ตอนนี้เราไม่มีใครก็อยากไปเพื่อเจอหนุ่มบ้าง....”

การลดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นมีสาเหตุประการหนึ่งมาจากการมีแฟนหรือคู่รัก “ที่เป็นตัวเป็นตน” (หมายถึง การมีเพื่อนหญิงหรือเพื่อนชายที่คบหากันในระยะเวลาหนึ่ง และมีเพศสัมพันธ์กันโดยที่ต่างฝ่ายไม่มีความสัมพันธ์กับคนอื่น) เนื่องจากเมื่อวัยรุ่นมีแฟนที่มีเพศสัมพันธ์กันแล้วทั้งสองฝ่ายมักมีการควบคุมพฤติกรรมซึ่งกันและกัน เช่น การห้ามไม่ให้เที่ยวกลางคืน ลดการใช้ยาเสพติด การควบคุมพฤติกรรมในระหว่างคู่รักของวัยรุ่นนี้มักประสบผลสำเร็จ เช่น จากวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวกลางคืนบ่อยก็ลดลง แต่เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักของวัยรุ่นมักไม่ใช้ระยะเวลานาน เมื่อเลิกคบกันแล้วจึงมักจะกลับไปมีพฤติกรรมเช่นเดิมอีกเพราะขาดการควบคุมซึ่งกันและกัน และรู้สึกผิดหวัง เสียใจ เพราะวัยรุ่นนี้ประสบการณ้น้อย เมื่อรักใคร่แล้วมักจะทุ่มเททุกอย่างให้ มีบางคนจึงมีความคิดว่าต้องการประชดชีวิต มีประโยคที่สะท้อนถึงวัตถุประสงค์ในการเที่ยวดิสโก้เทคของวัยรุ่นชายกลุ่มหนึ่งว่า

“.....เราเที่ยวเพื่อความสนุกสนานอยู่แล้วพี่ อย่างไปเที่ยวเรคเรคก็อยากไปคืน อยากมีความสุข อยากหลุดโลก อยากปลดปล่อย แต่เรื่องเซ็กซ์เป็นผลพลอยได้ ไม่ได้เลือกมากมายอะไร เพราะรู้อยู่แล้วว่าก็แค่คืนเดียวหรือไม่ก็มีอีกไม่กี่ครั้งก็เลิก.....”

“.....ถ้าอยากได้สาวเอ๊าะๆ ก็เซคเลย หาไม่ยาก ขอเพียงรู้วิธีการเข้าหากี โโอเคแล้ว.....สมัยนี้เบียร์ขวดเดียวก็ได้แล้ว มันก็แปลกเหมือนกันนะ บางครั้งก็ไม่น่าเชื่อ หรือว่าเรามีความต้องการ หรือว่าติดเอดส์ไม่รู้ น่ากลัวเหมือนกันนะ .....”

วัยรุ่นชายมักมองภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่เที่ยวกลางคืนไปในด้านลบเสมอ และคิดว่าดิสโก้เชคเป็นสถานที่ที่สามารถหาคู่ได้ไม่ยาก และต้องอาศัยการสื่อสารที่เหมาะสม โดยต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้มาก่อนแล้ว การมีเพศสัมพันธ์หรือการเลือกคู่เป็นไปในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวชั่วคราว อย่างไรก็ตามวัยรุ่นบางคนมีความกลัวในเรื่องของเอดส์ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่พบกันในดิสโก้เชคบางคนจึงมีการป้องกันขณะมีเพศสัมพันธ์

ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชาย วัยรุ่นหญิงมักมีความคาดหวังว่าเพื่อนต่างเพศที่พบกันในดิสโก้เชคจะพัฒนาไปสู่การเป็นแฟนและคู่ชีวิตในอนาคตได้ ในขณะที่วัยรุ่นชายมีความหวังเพียงแค่นี้ได้มีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิงชั่วคราวเท่านั้น และไม่ได้คิดถึงอนาคตข้างหน้า แม้แต่วัยรุ่นชายที่อยู่กินกันที่สามีก่อนแต่งงานกับวัยรุ่นหญิงตามหอก็ไม่ได้คิดถึงเรื่องการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันตลอดไป เพราะวัยรุ่นชายมักมีวัตถุประสงค์การเที่ยวเพื่อเลือกคู่ที่ไม่ถาวรเท่านั้น เป็นการคบกันแบบใช้ระยะเวลาสั้นๆ ไม่ความจริงจังแต่อย่างใด

วัยรุ่นที่ไปเที่ยวดิสโก้เชคในขณะที่เป็นนักเรียน นอกจากจะมีสาเหตุและแรงจูงใจให้เกิดการเที่ยวแล้วยังอ้างว่าการไปเที่ยวดิสโก้เชคกระทำเพื่อคลายเครียดหลังจากเลิกเรียนมาตั้งแต่วันจันทร์ถึงศุกร์ โดยอ้างว่าสถานศึกษาบางแห่งทำให้มีความเครียดและไม่อยากเรียน เช่น ครูผู้สอนมีความเข้มงวดเกินไป ขาดเหตุผล ไม่เข้าใจนักเรียน วิชาที่เรียนยากเกินไป การไม่ชอบอาจารย์หรือครูผู้สอนก็เป็นข้ออ้างประการหนึ่ง เนื่องจากวัยรุ่นกลุ่มนี้มีปัญหาพื้นฐานโดยส่วนตัวมาก่อน และเมื่อได้แรงจูงใจจากเพื่อนร่วมกลุ่ม จึงทำให้กลายเป็นคนที่ไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบ ทำให้มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม โรงเรียน ครอบครัว เช่น การหนีเรียน ไม่เข้าแถวในเวลาเช้า หนีเที่ยว เป็นต้น ธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่ชอบกฎระเบียบ เป็นวัยที่อยากรู้ อยากรลอง และต้องการคนที่เข้าใจตนเอง อย่างไรก็ตามภายใต้พฤติกรรมดังกล่าววัยรุ่นบางคนก็ยังเห็นคุณค่าของการเรียนและชอบเมื่อมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น วิชาฝรั่งเศสที่ให้นักเรียนได้ทำโครงการตามความชอบของตนเอง ได้แสดงออกตามความชอบและความถนัดของตนเอง และวิชาที่เกี่ยวกับศิลปะประดิษฐ์ต่างๆ ซึ่งได้แสดงจินตนาการของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ ในลักษณะการเรียนการสอนแบบนี้ให้เด็ก

เป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษา ทำให้เด็กสนใจในการเรียนและไม่รู้สึกเบื่อบรรยากาศในห้องเรียน

ภาพ 3 : สถานที่ที่วัยรุ่นชอบเที่ยวในเวลากลางวัน

กลุ่มที่ 2 วิถีชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นที่ทำงาน

วัยรุ่นที่ทำงานแต่ละคนจะมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันไปตามสถานภาพและบทบาทขึ้นอยู่กับลักษณะงานของแต่ละคน ถ้าที่ช่วงกลางคืนวิถีชีวิตในช่วงเวลากลางวันของแต่ละคนจะไม่แตกต่างกันมากนัก กลุ่มนี้ส่วนมากจะพักอาศัยตามหอพักตามลำพังหรือพักอยู่กับเพื่อนสนิท เนื่องจากมีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัด ทำให้มีอิสระในการใช้ชีวิต ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองคอยควบคุมพฤติกรรม กรณีคนที่พักอาศัยอยู่บ้านมักมีสมาชิกในครอบครัว เช่น แม่ น้องสาว คอยควบคุมพฤติกรรม ขอจำแนกวิถีชีวิตกลุ่มนี้ออกตามช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมต่างๆ ได้แก่

2.1 การใช้ชีวิตที่บ้าน กลุ่มนี้ส่วนมากได้อพยพแรงงานจากชนบทเข้ามาทำงานในเมือง มีโอกาสที่กลับบ้านน้อย เพราะในหนึ่งอาทิตย์จะมีวันหยุดเพียง 1 วันเท่านั้น นอกจากมีวันหยุดหลายวันติดต่อกัน เช่น วันหยุดสงกรานต์ วันหยุดสิ้นปีใหม่ จึงจะมีโอกาส

กลับบ้านหลายวัน ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวจึงลดน้อยลง วัยรุ่นรู้สึกไม่สนิทสนมกับสมาชิกในครอบครัวเหมือนกับเพื่อนในกลุ่ม เวลาไม่สบายใจจึงมักปรึกษากับเพื่อนในกลุ่ม ก่อนพ่อแม่พี่น้องเสมอ การอบรมขัดเกลาในเรื่องความประพฤติ ค่านิยม และแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ จากครอบครัวจึงมีน้อย การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ วัยรุ่นจึงมักตัดสินใจเอง โดยไม่ได้ปรึกษากับพ่อแม่ผู้ปกครอง และไม่อาศัยระยะเวลาอันยาวนาน ในขณะที่ธรรมชาติของวัยรุ่นมักคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ ผ่านประสบการณ์ในชีวิตมามาก สามารถจะเอาตัวรอดได้ จึงให้ความสำคัญกับพ่อแม่ผู้ปกครองน้อยลง วัยรุ่นบางส่วนแม้จะมีเวลาและมีวันหยุดก็ไม่กลับไปบ้านหรือภูมิลำเนาเดิม เนื่องจากอยากใช้ชีวิตอยู่ในเมือง มีค่านิยมในเรื่องการใช้ชีวิตและอาชีพที่เปลี่ยนไป วัยรุ่นบางส่วนมักไม่ภูมิใจในพื้นฐานอาชีพของครอบครัวที่ทำเกษตรกรรม เพราะคิดว่าเป็นงานที่หนักและมีรายได้น้อย จึงต้องดิ้นรนเข้ามาหางานทำในเมือง เพราะไม่อยากใช้ชีวิตในชนบท

2.2 การใช้ชีวิตที่ทำงาน

2.2.1 วัยรุ่นที่ทำงานกลางวัน มีหลายอาชีพ เช่น รับจ้างขายของ

ทำงานส่วนตัว ค้าขายและตัดเย็บเสื้อผ้า พนักงานขายของในศูนย์การค้า ชีวิตในแต่ละวันจะมีภารกิจในเรื่องการทำงานตั้งแต่เช้าจนกระทั่งเลิกงาน และมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป เวลาและกฎเกณฑ์ในเรื่องการทำงานจึงแตกต่างกันด้วย เช่น คนที่ทำงานรับจ้างจะต้องเข้าทำงานตรงเวลามีเวลานั้นจะถูกหักเงินเดือนหรือถูกให้ออกจากงาน และมีวันหยุดหนึ่งวันต่อหนึ่งสัปดาห์ ยกเว้นวันหยุดเสาร์อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ เพราะวันเหล่านี้มักมีลูกค้าจำนวนมาก ส่วนคนที่ทำงานส่วนตัวจะมีเวลาและอิสระมากกว่าวัยรุ่นที่รับจ้าง และสามารถเลือกหยุดงานวันไหนก็ได้ เวลาทำงานกลุ่มนี้มักคบหากับเพื่อนที่ทำงานด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีความใกล้ชิดกัน เวลาไม่สบายใจสามารถปรึกษาหารือกันได้

วัยรุ่นที่ทำงานกลางวันส่วนหนึ่งเคยทำงานกลางคืนมาก่อน เช่น ขายบริการทางเพศในคาราโอเกะ ทำงานในไนท์คลับ เป็นต้น สาเหตุที่ออกมาทำงานกลางวันเนื่องจากผู้ส่งเสียเงินทองให้เป็นรายเดือนหรือเช่ากิจการ บางคนเบื่อการทำงานกลางคืนที่ไม่มีเวลาพักผ่อนเป็นปกติ ในส่วนของพนักงานที่ขายของในห้างสรรพสินค้าเวลาทำงานจะมีปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าที่มาซื้อของ เมื่อมีการพูดคุยที่ถูกต้องแล้วมักมีการให้เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ซึ่งกันและกันไว้ ลูกค้าบางคนเป็นฝ่ายโทรชวนให้วัยรุ่นไปเที่ยวกลางคืนด้วย บางครั้งวัยรุ่นเป็นฝ่ายโทรชวนเมื่อต้องการเที่ยว โดยลูกค้าเป็นฝ่ายเลี้ยงเสมอ การไปเที่ยวกับลูกค้าในครั้งแรกวัยรุ่นมักจะชวนเพื่อนๆ ที่สนิทกันไปเป็นกลุ่ม แต่หลังจากนั้นถ้ารู้สึกชอบ

หรือสนใจก็จะมีการนัดหมายกันไปสองต่อสอง จึงพบว่าบางครั้งมีความสัมพันธ์ถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กัน และมักมีการติดต่อกันในเวลาต่อมา โดยวัยรุ่นมักได้รับเงินหรือสิ่งของเป็นการตอบแทนจากบุคคลดังกล่าว ที่เรียกว่า “คนเลี้ยง”

2.2.2 วัยรุ่นที่ทำงานกลางคืน ได้แก่ วัยรุ่นที่ทำงานเป็นพนักงานในร้านอาหาร บาร์เกย์ พนักงานต้อนรับ พนักงานเปิดเพลงในลานเบียร์ วัยรุ่นที่ทำงานกลางคืนส่วนใหญ่จะเริ่มงานเวลา 17.00-02.00 น. เวลากลางวันจึงมีเวลาพักผ่อนมาก ส่วนใหญ่ตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00-14.00 น. เพื่อรับประทานอาหารเช้า แล้วจะใช้เวลาช่วงบ่ายทำงานส่วนตัว เช่น การซักผ้า รีดผ้า ซั้อของ วัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่นิยมไปเดินเล่นหรือช้อปปิ้งตามศูนย์การค้า เนื่องจากมีความคิดว่าไม่จำเป็นต้องไปช้อปปิ้งตามศูนย์การค้าเพราะมีร้านอื่นๆ ให้ช้อปปิ้งมาก และสะดวกกว่า แต่มีพฤติกรรมชอบดื่มเหล้าและเที่ยวเมื่อมีเวลาว่างจากการทำงาน เช่น ร้านอาหารต่างๆ หลังจากทำงานส่วนตัวในแต่ละวันแล้วจึงไปทำงาน โดยไปรับประทานอาหารเช้าที่ทำงานซึ่งมีบริการให้ฟรี ในช่วงที่ทำงานจะมีโอกาสพบกับแขกที่มาใช้บริการและมักมีปฏิสัมพันธ์กันกับแขกเป็นประจำ ทำให้รู้จักคนจำนวนมากและแขกมักจะชวนไปเที่ยวกลางคืนโดยเสนอว่าจะเป็นผู้จ่าย (หมายถึงเป็นคนออกค่าใช้จ่ายในการเที่ยวของคืนนั้นให้) วัยรุ่นมักชวนแขกไปเลี้ยงในดิสโก้ที่ตนเองชอบไปเที่ยวเสมอ หลังจากเลิกงานกลุ่มนี้จะรับประทานอาหารเช้าในที่ทำงานอีกหนึ่งมื้อ วิถีชีวิตของกลุ่มที่ทำงานกลางคืนจะมีความสัมพันธ์กับสถานบริการที่เปิดบริการกลางคืนอื่นๆ ด้วย เนื่องจากมักมีเครือข่ายที่ทำงานกลางคืนเหมือนกัน กลุ่มนี้จึงมีข้อมูลและรู้จักแหล่งเที่ยวเป็นอย่างดี ช่วงเวลาหลังเลิกงานจึงมักเที่ยวกับเพื่อนๆ ที่ทำงานกลางคืนด้วยกันโดยช่วยกันออกค่าใช้จ่าย และบางครั้งก็เที่ยวกับแขกของร้านที่รู้จักและคุ้นเคยกันโดยแขกเป็นผู้จ่ายให้ เนื่องจากกลุ่มนี้มีสถานภาพอยู่ในวัยทำงาน สถานที่ทำงานแต่ละแห่งจะมีกฎระเบียบ และข้อบังคับแตกต่างกันออกไปตามลักษณะงาน เป็นกฎระเบียบที่มุ่งเน้นให้การดำเนินงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ และได้ผลตอบแทนในเชิงธุรกิจให้มากที่สุด โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลความห่วงใยหรือความปลอดภัยในเรื่องความปลอดภัยของพนักงานแต่ละคนอย่างใกล้ชิด ดังนั้นการแสดงออกถึงแบบแผนพฤติกรรมในวิถีชีวิตของกลุ่มนี้จึงค่อนข้างมีอิสระ

2.3 การใช้ชีวิตในการเที่ยว กลุ่มนี้มักมีพฤติกรรมเที่ยวดิสโก้ครั้งแรกในช่วงที่เข้ามาอยู่ในเมืองเพราะถูกชักชวนจากเพื่อนที่ทำงานที่เดียวกัน หรือเพื่อนที่บ้านที่เข้ามาทำงานในเมืองและเคยมีประสบการณ์เที่ยวมาก่อน ถ้ามีโอกาส เช่น วันหยุด หรือวันหยุดเทศกาลต่างๆ ก็จะเที่ยวอีก จนกระทั่งได้สร้างความสัมพันธ์และรู้จักวัยรุ่นในดิสโก้ที่เดียว

กันก็จะมีการ สร้างเครือข่ายเพื่อนใหม่ขึ้นและนัดหมายกันเที่ยวในเวลาต่อมา เนื่องจากสามารถ พุดคุยกันในเรื่องการเที่ยวได้ รู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน บางคนเสพยาเสพติดเหมือนกัน การ สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนพบว่ามักเกิดอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะคนที่มีความสนใจ เหมือนกัน เช่น กลุ่มที่มีรสนิยมการแต่งกายเหมือนกัน เสพยาเสพติดเหมือนกัน เป็นการ แสดงถึงเอกลักษณ์ร่วมของกลุ่ม ในดิสโก้คลับบางแห่งวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับกลุ่มนักเที่ยวที่ อยู่ในแวดวงสังคมที่มีคนรู้จัก เช่น ดารา นักร้องชื่อดังที่มักใช้โอกาสที่มาเที่ยวเชียงใหม่เที่ยว สถานบันเทิงและบางคนมักเสพยาเสพติดด้วย วัยรุ่นจึงใฝ่ฝันอยากรู้จักและพุดคุยด้วย และเมื่อ ได้รู้จักและพุดคุยด้วยแล้วมักยึดเป็นแบบอย่างในทางที่ไม่ดี เช่น การเสพยาเสพติด ในบาง กลุ่มมักมีค่านิยมว่าการใช้เสพยาชนิดที่มีราคาแพง เช่น ยาอี ยาเค (ดูรายละเอียดในภาค ผผนวก ค) เป็นการแสดงสัญลักษณ์ทางสังคมของตนเองว่ามีสถานภาพสูง เนื่องจากยาชนิด ดังกล่าวมีราคาแพง (ยาอีเม็ดละ 600-1200 บาท ส่วนยาเคห่อขนาดเล็กประมาณขนาดและความยาวนิ้วก้อย ห่อละ 500-1000 บาท) โดยเฉพาะถ้าได้ร่วมเสพกับดารา นักร้อง แล้ว มักเป็นที่ภาคภูมิใจมากและมักจะเล่าต่อให้เพื่อนๆ เสมอ เป็นลักษณะของการถ่ายทอด ประสบการณ์ให้เพื่อนในกลุ่มและเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีพฤติกรรมเลียนแบบ

กิจกรรมหลังจากเลิกงานแล้ว จะเริ่มตั้งแต่การนัดหมายกับเพื่อนสนิทกันในที่ทำงานบ้าง หรือโทรหาเพื่อนที่สนิทกันและเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ มีการพุดคุยกันถึงเรื่องการเที่ยวในคืนนั้นๆ เช่น เรื่องการแต่งหน้า แต่งกาย ซึ่งกลุ่มนี้มักมีการรวมกลุ่มกัน ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง เช่น หอพัก คอนโด บ้านเพื่อนที่มีลักษณะเป็น “หัวโจก” หรือผู้นำกลุ่ม โดยมีการรวมตัวกันในช่วงระยะเวลาสั้น เพราะมีเวลาในการพบกันน้อย เวลาในการรวมตัวกันกับกลุ่มเพื่อนๆ ส่วนมากเป็นเวลากลางคืนก่อนไปเที่ยว

วัยรุ่นที่ทำงานกลางวันจะเที่ยวในช่วงเวลาประมาณ 21.00-01.00 น. เนื่องจากต้องทำงานในวันต่อมา แต่อาจคืนในวันหยุดสำคัญทางราชการ วันเทศกาล วันคล้ายวันเกิด ส่วนคนที่มีกิจการเป็นของตนเองจะมีอิสระสูงและมักเที่ยวในช่วงเวลา 24.00-05.00 น. ในวันที่มีมีปาร์ตี้ยาอีก็จะเปิดร้านคอนบ้าย หรือไม่เปิดร้านเลย ยกตัวอย่าง “จ๊อด” วัยรุ่นที่ทำอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าที่มีร้านเป็นของตัวเองและชอบเสพยาอี และยาเค กับกลุ่มเพื่อนที่สนิทกันบ่อยๆ รวมทั้งการไปปาร์ตี้ยาอีบ่อยจนทำให้เสียงาน ปกติจะเปิดร้านเวลา 9.00 น. แต่บางวันที่เที่ยวกลับเช้าจะเปิดร้านในเวลา 13.00 น. หรือบางวันที่ปิดร้านทำให้ “จ๊อด” ทะเลาะกับน้องสาวและแม่บ่อยๆ เนื่องจากแม่และน้องสาว ซึ่งมีแม่และน้องคอยเตือนด้านการเที่ยวกลางคืนและการใช้ยาเสพติด ในอดีต “จ๊อด” ได้ออกจากบ้านตั้งแต่เล็กๆ ต้องออกไปหางานทำคนเดียวและเคยอยู่อิสระ มีเพื่อนคอยช่วยเหลือในเรื่องการเงินและการทำงานมา

ตลอด เวลามีปัญหาก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้ “จ๊อด” จึงมีความรักและเกรงใจเพื่อนและคิดว่าเพื่อนสำคัญเสมอ เพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ การแต่งกาย หรือแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม เช่น เพื่อนชวนเที่ยวก็จะเที่ยวด้วย เพื่อนแต่งกายอย่างไรก็จะทำตาม เพื่อจะได้ไม่รู้สึกเขยและแปลกแยกไปจากกลุ่ม “เบล” ได้สะท้อนให้ฟังถึงพฤติกรรมการคบเพื่อนว่า “เรามาอยู่ในเมือง ไม่มีใครเลย เพื่อนเป็นสิ่งที่ทำให้เราหายเหงาได้ ทำให้มีที่ปรึกษา อะไรที่เพื่อนไม่ชอบก็ไม่อยากทำ บางทีคิดจะเลิกเที่ยว เลิกเกร ทำตัวเป็นคนดี แต่พอเพื่อนมาชวนก็ไม่ปฏิเสธ” อย่างไรก็ตามวัยรุ่นนยอมรับว่าตนเองใช้ชีวิตที่เบี่ยงเบนไปจากสังคมส่วนใหญ่ มองว่าพฤติกรรมที่ตนเองแสดงออกมาเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคมที่มีอยู่ และคิดที่จะกลับไปอยู่ในกรอบของสังคมอีก แต่ได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมีความหมายและมีอิทธิพลต่อชีวิตเขามากกว่า ดังนั้น เพื่อนจึงอาจกล่อมเกลามาให้เขาทำตามกฎระเบียบของสังคมหรือให้ฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคมได้ เพราะวัยรุ่นนี้เป็นวัยที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นในเมืองที่มีความเป็นอิสระสูงเพราะอยู่ห่างไกลจากครอบครัว คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองก็มักขาดการดูแลเอาใจใส่ เนื่องจากพ่อแม่ต้องดิ้นรนทำงานกลุ่มเพื่อนจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนทางสังคมกล่อมเกลานิยัยใจลดความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม แก้ววัยรุ่นแทนสถาบันครอบครัว และสถาบันทางการศึกษาต่างๆ

กลุ่มที่เสพยาเสพติดมักเสพนในช่วงที่มีการเที่ยวดิสโก้เทค และหลังจากเที่ยวดิสโก้เทคแล้ว มักนัดหมายกันไปเสพยาตามคอนโด อพาร์ทเมนท์ หรือโรงแรมที่เรียกว่า “ปาร์ตี้ยาฮิ” ซึ่งกลุ่มที่ทำงานนิยมเสพยาอีกกว่ายาบ้า เพราะรู้สึกรู้ว่ามีระดับ มีราคาแพง และเท่กว่าเสพยาบ้า เพื่อนที่เสพแต่ละคนจะเป็นคนที่มีฐานะดี มีเงิน และไฮโซ เป็นต้น กลุ่มที่เสพยาฮินี่ส่วนมากเป็นกลุ่มที่มีรายได้จากการทำงานหรือ และมี “คนเลี้ยง” โดยส่งเงินให้ทุกเดือน

การเที่ยวดิสโก้เทคของวัยรุ่นที่ทำงานกลางคืนจะเริ่มหลังจากเลิกงานคือประมาณ 24.00-02.00 น. จนกระทั่งดิสโก้เทคปิด ส่วนมากกลุ่มนี้มีเวลาว่างในช่วงกลางวัน จึงสามารถเที่ยวได้จนกระทั่งเช้าของอีกวันหนึ่งได้ และมักเที่ยวต่อในดิสโก้เทคที่ปิดบริการเช้าที่สุดในเชียงใหม่ เช่น ออไนท์ บอสซี่ ไนท์อิลูชั่น เป็นต้น สถานที่เหล่านี้มักเป็นจุดรวมของคนทำงานกลางคืนจำนวนมาก เช่น พนักงานเสิร์ฟในร้านอาหาร คาราโอเกะ บาร์เบียร์ นักร้อง นักดนตรี ฯลฯ ดิสโก้เทคที่ปิดเช้าที่สุดนี้เองมักเป็นสถานที่ที่มีวัยรุ่นไปรวมตัวกันจำนวนมาก และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีอาการเมาจากการดื่มเหล้า การใช้ยาเสพติดรวมทั้งการเลือกคู่ จนกระทั่งกลายเป็นสถานที่ที่ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ให้กลุ่มที่เที่ยวกกลาง

คืนเข้าใจตรงกันว่าเป็นแหล่งมั่วสุม เสพยาเสพติด และเป็นแหล่งหาคู่ เนื่องจากเป็นแหล่งที่พวกที่นักเที่ยวส่วนใหญ่มีอาการมาจากสถานที่อื่นมาแล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติกฎหมายควบคุมสถานบริการได้กำหนดว่าคิสโก้เขตต้องปิดไม่เกิน 02.00 น. แต่ในความเป็นจริงคิสโก้เขตในเชียงใหม่บางแห่งมักปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด เช่น 06.00-07.00 น. ความไม่เข้มงวดและความอ่อนด้อยของกฎหมายบ้านเมืองนี้ทำให้มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการเลือกคู่ของวัยรุ่น หลังจากเที่ยวคิสโก้เขตแล้ว กลุ่มนี้มักไปรับประทานอาหารค่ำหรือขนมจีนต่อ ซึ่งเป็นแหล่งสิ้นสุดการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นและเป็นที่รู้จักกันในกลุ่มคนกลางคืนด้วยกัน เช่น ข้าวต้มร้านแดง ขนมจีนกาดหลวง ขนมจีนในตลาดสันป่าข่อย ร้านก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นห้วนม (กลุ่มวัยรุ่นอธิบายว่า หมายถึง ร้านก๋วยเตี๋ยวที่ใช้ลูกชิ้นปลาลูกเล็กๆ ขนาดประมาณห้วนมผู้หญิงที่มีลูกแล้ว) ร้านข้าวต้มไม่แพง ฯลฯ เป็นต้น หลังจากนั้นจึงกลับห้องพัก บางกลุ่มหลังจากกลับจากเที่ยวแล้วมักจะดูรายการโทรทัศน์ช่วงเช้าต่อ ส่วนในคืนที่ไม่ได้ไปเที่ยวคิสโก้เขตมักจะดูโทรทัศน์จนกระทั่งถึงดึกหรือเช้าของอีกวันหนึ่งเช่นกัน รายการที่ชอบดูคือรายการภาพยนตร์ฝรั่งในช่วงดึกและรายการเพลง เนื่องจากภาพยนตร์ฝรั่งมักมีภาพที่เป็นเลคอาร์หรือภาพโป้ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ส่วนรายการมิวสิควิดีโอเพลงมักมีการเสนอภาพที่น่ารัก เน้นเรื่องรักที่ผิดหวัง สมหวัง กลุ่มนี้ชอบมาก เพราะตรงกับความรู้สึกของตนเองและเพื่อเป็นการพักผ่อน บางครั้งได้นำเอาสิ่งที่พบเห็นในสื่อดังกล่าวมาปรับใช้กับวิถีชีวิต เช่น การแต่งกาย การพูดจา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย การสื่อสาร การนำเสนอภาพจากสื่อดังกล่าวไม่ได้มีการบรรยายอย่างละเอียดแต่เป็นการนำเสนอภาพที่สื่อให้รู้ว่าวัยรุ่นยุคใหม่มีการอยู่กินฉันท์สามี-ภรรยาในช่วงวัยรุ่น รวมทั้งการชิมชั๊บเอาความหมายของเครื่องคั๊ม เหล้ายี่ห้อต่างๆ จากการโฆษณาในรายการที่มักนำเสนอภาพการคั๊มเหล้าเพื่อแสดงออกถึงสถานภาพทางสังคมที่ดี โดยมีการสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนในยามค่ำคืน มีการนำเสนอภาพตัวแทนที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่น ที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง เป็นวัยรุ่นยุคใหม่ที่กล้าแสดงออก อาจกล่าวได้ว่าสื่อโฆษณาและรายการต่างๆ ในโทรทัศน์มีส่วนสนับสนุนให้วัยรุ่นมีค่านิยมในการคั๊มเหล้ามากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง ดังจะเห็นได้จากการโฆษณาสุราต่างประเทศหลายยี่ห้อที่มีพรีเซนเตอร์เป็นสาวสวย มีฐานะทางสังคมสูง แต่งกายด้วยชุดที่หวือหวา อยู่ในบริบทของสถานที่เที่ยวยามราตรี พร้อมกับส่งสัญญาณบางอย่างให้กับผู้ชายได้รับรู้ว่าตนเองสนใจสื่อต่างๆ เหล่านี้มักไม่มีคำบรรยายอะไรมากมาย แต่เป็นตัวแทนทางสังคมที่ทำหน้าที่เหมือนให้การศึกษาในเรื่องของสินค้าคือเหล้า ที่มักมีฉากเป็นสถานที่เที่ยวกลางคืน พร้อมกับมีวิธีการหาคู่ในสถานที่ดังกล่าวด้วย ซึ่งนับว่าเป็นสูตรสำเร็จในตัวเองของการนำเสนอภาพ

วัยรุ่นยุคใหม่ที่มีวิถีชีวิตในช่วงกลางคืนเพื่อเที่ยวและหาคู่ และมักทำให้วัยรุ่นเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้

ในกลุ่มเกย์ และกะเทยบางกลุ่มมีการเลือกคู่ที่แตกต่างออกไป จากวัยรุ่นทั่วไป คือ หลังจากการเที่ยวดิสโก้เรคแล้ว มักชักชวนบุคคลที่ตนเองสนใจไปนั่งดื่มเหล้าต่อที่หอพัก ถ้าถูกใจก็จะมีเพศสัมพันธ์กัน เมื่อไม่พบกับบุคคลที่ตนเองสนใจในดิสโก้เรคกลุ่มนี้มักหาเพื่อนอนในสวนสาธารณะต่างๆ ที่เป็นสถานที่รวมของคนที่เป็นเกย์ กะเทย และเด็กชายวัยรุ่นที่ต้องการเงิน เพื่อพาไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งบางครั้งขาดการป้องกันจากการมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น “ตาล” กะเทยที่ทำงานเป็นกัปตันในร้านอาหารแห่งหนึ่งในเชียงใหม่เล่าว่า

“หนูได้บ่อยมากค่ะ....คืนไหนไม่ได้ในเรค แล้วเงยงายมากก็จะไปหาที่สวนข้างน้ำปิงนี้แหละ เป็นแหล่งรวมเลย เป็บเดียวได้แล้ว บางทีเด็กวัยรุ่นหน้าตาดีๆ เดินเข้ามาหาเราเลย ถามว่าจะให้เงินเท่าไร ตกลงกันได้ก็พาไปนอนเลย บางคนถูกใจก็ให้เราฟรี เป็นเด็กต่างอำเภอก็มี สถานที่ก็ใช้ที่หอนี้แหละ”

“มันเกี่ยวกับเรากินเหล้าด้วยมั้ง....ถ้าไม่ได้ดื่มเหล้ามันก็ไม่ต้องการ แต่ถ้าไปเที่ยวเรคแล้วกินเหล้ามันต้องการ บางครั้งไม่มีเงินเที่ยวแต่ซื้อเหล้ามานั่งกินที่หอก็มีอารมณ์ มีทีไรไปหาตามสวนสาธารณะก็ได้มาแล้ว หาง่ายมาก ถ้าไม่ได้ก็อายอิพวกนี้มัน มันได้กันหมด”

“เคยเห็นรถเครื่องจอดตามข้างสวนรุกชาติไหม นั่นแหละ มีแต่รถแต่คนไม่เห็น เขาไปเอากัน มันมืดไม่มีใครเห็นใครหรอก ส่วนมากเป็นตอนดึกๆ หลังจากที่เราเลิกแล้ว”

จากพฤติกรรมการเลือกคู่ดังกล่าวของวัยรุ่นชายที่มีลักษณะเป็นกะเทย และเกย์ จะเห็นว่ามีความแตกต่างไปจากวัยรุ่นทั่วไปตรงที่กลุ่มนี้มีการเปิดเผยมากกว่า มีความกล้าแสดงออก แสดงถึงพฤติกรรมหลังจากที่ผิดหวังจากการหาคู่ในดิสโก้เรคมักหาคู่ตามสวนสาธารณะ เกี่ยวข้องกับค่านิยมในกลุ่มที่มีการแข่งขันกันหาคู่ของกลุ่มกะเทยยังเป็นตัวผลักดันให้สมาชิกในกลุ่มมีพฤติกรรมเลียนแบบซึ่งกันและกัน และยังมีสาเหตุอีกหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งมีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ และขาดสติในการยับยั้งชั่งใจตัวเอง การอยู่ในบริบทที่เอื้ออำนวยต่อความรู้สึกทางเพศเช่นในดิสโก้เรค สวนสาธารณะที่ค่อนข้างมืด นอกจากนี้พฤติกรรมของวัยรุ่นชายที่มีการขายบริการในสวนสาธารณะดังกล่าวนี้ยังเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับค่านิยมด้านวัตถุของวัยรุ่นด้วย ที่ใช้วิธีการ

หาเงินด้วยวิธีนี้เพื่อนำเงินไปซื้อสิ่งของต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง รวมทั้งนำเงินไปเที่ยวดิสโก้เธค สถานที่พบปะกันของวัยรุ่นกลายเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงสถานที่ที่สามารถหาถนอนได้ง่าย มีกลุ่มคนที่มีลักษณะและความชอบพอด้ายกัน และเป็นสัญลักษณ์ที่เข้าใจกันในกลุ่มเกย์และกะเทยด้วยกัน

วัยรุ่นที่ทำงานส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม

ปัจจุบันนั้นจะต้องเป็นคนทีฉลาดทันคน ไม่เชื่อใครง่าย เพราะสังคมปัจจุบันมีคนหลากหลายรูปแบบ ไม่สามารถรู้ถึงจิตใจใครได้จึงควรต้องระมัดระวังตัวเอง การสื่อสารในการไปเที่ยวกลางคืนของกลุ่มนี้มักมีเพื่อหวังผลประโยชน์ที่จะตามมา เช่น เพื่อให้คนเลี้ยง เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้จะมีความระมัดระวังและรอบคอบในการเที่ยว และไม่ยอมเสียเปรียบใคร เนื่องจากมีประสบการณ์ในการเที่ยวและการทำงานสูง รู้ทันคนมากกว่า รวมทั้งผ่านเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตมา ต้องต่อสู้ ตื่นรนในการทำงาน และหารายได้ด้วยตัวเอง วัยรุ่นที่ทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารแห่งหนึ่งพูดถึงประโยคดังต่อไปนี้ "เขาก็หลอกเราเพราะอยากเอาเรา (หมายถึงต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเรา) เราก็หลอกเขาเพื่อหวังให้เขาเลี้ยง มันก็พอๆ กัน แต่เราต้องรู้ทันเขา คนกลางคืนต้องเป็นแบบนี้"

ในกลุ่มคนที่ทำงานมักมีการวางแผนและมีเป้าหมายในการเที่ยว ตัวอย่างการเที่ยวในแต่ละครั้งของกลุ่มนี้จะทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้ตัวเองต้องเสียเงิน หรือให้เสียเงินน้อยที่สุด เช่น การพยายามทำให้แขกโต๊ะอื่นจ่ายให้ ที่กลุ่มเรียกว่า "อ้อยเหยื่อ" การหาคนเลี้ยงดังได้กล่าวข้างต้น เพราะส่วนมากจะมีรายได้ต่ำแต่อยากเที่ยว ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินเองก็จะประหยัดมากเท่าที่จะทำได้ และพฤติกรรมการ "หาคนเลี้ยง" (หมายถึง วัยรุ่นหญิงที่มีอายุไม่มากนัก และมีผู้ชายอายุสูงกว่าและมีฐานะทางการเงินดีส่งเงินทอง รวมทั้งสิ่งของมาให้ใช้ เช่น โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ติดตามตัว รถมอเตอร์ไซด์ รวมทั้งรถยนต์ให้ด้วย) มีวิธีการที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพนักงานที่ทำงานในศูนย์การค้าจะมีโอกาสพบ "คนเลี้ยง" ซึ่งเป็นลูกค้าที่มาซื้อของและมีการพูดคุยกัน และให้เบอร์โทรศัพท์ซึ่งกันและกันไว้ก่อน ต่อมาจึงนัดพบกัน พนักงานที่ทำงานในศูนย์การค้าคนหนึ่งเล่าให้ฟังในเรื่องนี้ว่า

"พีซี (หมายถึง ผู้ที่ขายสินค้าของบริษัทใดบริษัทหนึ่งในศูนย์

การค้า) ก็เหมือนกะหรืดๆ นี่เอง ใครๆ ก็รู้โดยเฉพาะคนที่ทำงานที่เดียวกันเขาก็รู้กันหมด พวกนี้ส่วนใหญ่จะย้ายที่ทำงานไปเรื่อยๆ ขึ้นกับบริษัทว่าจะให้ไปลงที่ไหน บางคนมีแฟนอยู่ต่างจังหวัดก็ไม่รู้ว่าเขาคบกับใครบ้าง เพราะนานๆ เจอกันที บางคนก็มีคนเลี้ยงหลายคนในเวลาเดียวกัน"

การทำงานหรือเที่ยวของวัยรุ่นดังกล่าวจะมีปฏิสัมพันธ์กับลูกค้า หรือแขกของร้านที่ตนเองทำงาน และร้านที่เข้าไปเที่ยว หรือใช้บริการ และมีการติดต่อสื่อสาร กันตามมาหลังจากที่พบกันครั้งแรก จนกระทั่งมีความสัมพันธ์กันที่ลึกซึ้งและได้รับการตอบแทน โดยให้สิ่งของเงินทองจาก “คนเลี้ยง” อย่างไรก็ตามวัยรุ่นเหล่านี้ก็ไม่ได้อยู่กับ “คนเลี้ยง” ตลอดเวลา จึงใช้เวลาเที่ยวกลางคืนอย่างอิสระและมีโอกาสพบกับคนอื่นๆ อีก จนกระทั่งพัฒนาไปถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันในเวลาต่อมา สาเหตุมาจากการขาดการดูแลควบคุม พฤติกรรมจากคูรักรหรือแฟนที่ไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกัน

วัยรุ่นชายบางคนมีพฤติกรรมหา “คนเลี้ยง” ที่เป็น “กะเทย” เนื่องจากการเรียนรู้ว่ากะเทยเป็นกลุ่มที่สามารถเลี้ยงผู้ชายที่เขาชอบได้เสมอ เช่นเดียวกับ “แม่ม่าย” ที่มีแม่เลี้ยงเด็กหนุ่มที่ตนเองพอใจ ดังนั้นจึงมีวิธีการดูว่าใครน่าจะเป็นกลุ่มเป็น “แม่ม่าย” การเรียนรู้ในเรื่องนี้มีการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนที่เที่ยวด้วยกัน โดยการสังเกต และมีวิธีดูว่าผู้หญิงที่มีวัตถุประสงค์การเที่ยวเพื่อหาคุณอนันต์นั้นมีลักษณะการแต่งกายที่ออกไปๆ ตามสมัยนิยม เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว ใส่เสื้อเกาะอก ใส่กางเกงรัดรูปโชว์สัดส่วนของร่างกาย ฯลฯ การใช้อุปกรณ์สื่อสาร การใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ใช้มือถือ เพจเจอร์ ลักษณะการเที่ยว จะไปเฉพาะกลุ่มผู้หญิงล้วน มีการสังสรรค์ดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์ เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความมีฐานะทางการเงินที่สามารถจ่ายเงินค่าเที่ยวได้ บางครั้งดูจากพฤติกรรมการดื่มเหล้าจนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้หญิงไม่ดี สามารถมีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ยากนัก นอกจากนี้ยังมี “เด็กเลี้ยง” หมายถึง วัยรุ่นหญิงที่มีอายุไม่มากนัก และมีผู้ชายอายุสูงกว่าที่มีฐานะทางการเงินดีส่งเงินทอง รวมทั้งสิ่งของมาให้ การสังเกตของวัยรุ่นชายดังกล่าวจนกลายเป็นสโลแกนที่ฮิตติดปากในกลุ่มวัยรุ่นชายเกี่ยวกับ “เด็กเลี้ยง” ว่า “พกมือถือ ชิมอเตอร์ไซด์ ใส่สายเดี่ยว” เนื่องจากวัยรุ่นชายมีทัศนคติว่าคงไม่มีคนรวยที่ไหนอยาก ให้ภรรยาจริงๆ ขับมอเตอร์ไซด์แน่นอน ถ้าเขารวยจริงก็ต้องซื้อรถ ซื้อบ้านให้อยู่ นอกจาก เป็น “เด็ก” ที่ไม่ใช่ภรรยาจริงของเขาเท่านั้น

พฤติกรรมในการเที่ยวดิสโก้เธคของกลุ่มที่ทำงานกลางคืนจะนิยมไปเที่ยวเฉพาะกลุ่มผู้หญิงล้วน ผู้ชายล้วน หรือกลุ่มผู้หญิงไปกับกะเทย เกี่ยวข้องกับการหา “คนเลี้ยง” ด้วย วัยรุ่นเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง เช่น ในกรณีที่ผู้หญิงไปนั่งกันเฉพาะผู้หญิงล้วนย่อมได้รับความสนใจมากกว่าการไปนั่งกับผู้ชาย หรือกรณีที่ผู้ชายไปเที่ยวเฉพาะกลุ่มผู้ชายล้วนย่อมได้รับความสนใจมากกว่ามีผู้หญิงนั่งด้วย ในกรณีที่ไปกับกะเทยไปเที่ยวด้วยกันกะเทยจะทำหน้าที่เป็นคนคอยแนะนำให้ผู้หญิงหรือผู้ชายรู้จักกับคนอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น

รวมทั้งการหาแขกให้กับกลุ่มที่ขายบริการทางเพศ มีข้อสังเกตว่าในการเที่ยวของกลุ่มผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศมักมีกะเทยรวมอยู่ด้วยเสมอ และกะเทยมักเป็นตัวเชื่อมระหว่างวัยรุ่นหญิงในกลุ่มกับผู้ชายโตะอื่นๆ ในลักษณะเป็นคนกลางที่ทำให้เกิดการพูดคุยและสื่อสารกัน เนื่องจากกะเทยมีบุคลิกที่สามารถเข้ากับคนอื่นได้ดีและพูดเก่ง

วัตถุประสงค์ในการเที่ยวของกลุ่มคนทำงานนี้ ส่วนมากเพราะต้องการหา "เลี้ยว" หรือ "เฮีย" หรือ "คนเลี้ยว" ในความหมายของ "คนเลี้ยว" สำหรับจ่ายค่าเที่ยวในคืนนั้นๆ ที่กลุ่มเรียกว่า "จ่ายค่าโตะ" และอาจพัฒนาจากคนเลี้ยวเฉพาะในดิสโก้เชคเป็นการเลี้ยวต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานต่อไป เช่นในกรณีของพนักงานขายของในศูนย์การค้า หลังจากที่ได้พบกันที่ดิสโก้เชคแล้วจะมีการติดต่อกัน โดยมีการนัดหมายกันทานข้าวจนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์กันในเวลาต่อมา ซึ่งพบว่าทั้งวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายที่มีวัตถุประสงค์การเที่ยวเพื่อหาคนเลี้ยว บางรายติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ฝ่ายที่เลี้ยวจะส่งเงินมาให้เป็นรายเดือน ประมาณ 3,000 - 6,000 บาทต่อเดือน ส่วนมากคนเลี้ยวจะอยู่ต่างจังหวัดแล้วมาทำธุรกิจที่เชียงใหม่ หลังจากนั้นถ้ามีโอกาสมาเชียงใหม่อีกครั้งก็จะติดต่อกันและมีเพศสัมพันธ์กัน ในช่วงที่ "คนเลี้ยว" ไม่อยู่เชียงใหม่จะใช้วิธีการติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ในการเที่ยวที่ดิสโก้เชคแต่ละแห่งจะเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับกลุ่มนักเที่ยวในดิสโก้เชคอื่นๆ ด้วย เช่น ในกลุ่มที่ยังเรียนหนังสือก็จะมีวัตถุประสงค์ในการเที่ยวเพื่อเลือกคู่หรือเลือกเพื่อนต่างเพศที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ยกเว้นวัยรุ่นที่ขายบริการทางเพศที่ไม่สามารถจำกัดแขกที่ให้บริการเป็นวัยรุ่นด้วยกันได้ เพราะวัยรุ่นส่วนมากไม่มีเงินมากพอที่จะจ่ายค่าบริการ ดังนั้นจึงมักมีเพศสัมพันธ์กับวัยเดียวกันแบบไม่ต้องเสียค่าบริการ ส่วนคนที่ซื้อบริการส่วนมากจะค่อนข้างมีอายุ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ในการเที่ยวของดิสโก้เชคของกลุ่มนี้ยังมีความสัมพันธ์กับบริบทของสถานที่ด้วย เช่น ดิสโก้เชคที่มีวัยรุ่นเที่ยวมากก็มักเปิดเพลงที่มีจังหวะเร็ว แรง เร้าใจ บางแห่งไม่มีการเปิดเพลงช้าเลย ส่วนดิสโก้เชคที่มีวัยรุ่นผู้ใหญ่เที่ยวก็มักเปิดเพลงช้า เพลงเร็ว และมีเพลงเก่าๆ สลับกันไป

วิถีชีวิตของกลุ่มที่ทำงานมักไม่มีเวลาว่างมาก เนื่องจากแต่ละวันต้องดิ้นรนทำงานหารายได้ บางคนมาจากครอบครัวเกษตรกรกรรมที่ประสบกับปัญหาทำนาไม่ไ้ผล มีฐานะยากจน ขาดที่ดินทำกิน จึงอพยพแรงงานเข้ามาในเมือง วิถีชีวิตในเมืองได้รับผลมาจากการพัฒนาเมืองให้เจริญเติบโต วิถีชีวิตของกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เคยอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัดที่เคยเป็นแบบง่ายๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคม เช่น การบริโภค การแต่งกาย การคบเพื่อน การสื่อสาร รวมทั้งการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เมื่อวัยรุ่นเข้ามาพักอาศัยอยู่ตามลำพังในหอพักแล้ว ทำให้มี

อิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ความเชื่อเรื่องคุณค่าของตนเองลดน้อยลง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นหญิงซึ่งมีความเชื่อเรื่อง “ผิดผี” น้อยลง ประกอบกับเมื่อทำงานแล้ววัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ สามารถทำอะไรได้ด้วยตัวเอง สภาพแวดล้อมของสังคมเมืองมีลักษณะความเป็นอยู่แบบแข่งขัน ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกันของคนในสังคมมีน้อย กลุ่มนี้ไม่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีน้อย เช่น ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ แลเพจเจอร์ เพื่อการเลือกคู่

วิถีชีวิตและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกลางคืนดังกล่าวของวัยรุ่น มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ครอบครัว สาเหตุการเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ของกลุ่มวัยรุ่น คือ ขาดการควบคุมพฤติกรรมจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ครอบครัวมีปัญหา เช่น พ่อแม่เลิกกัน การแยกทางของพ่อแม่ พ่อแม่เข้มงวดกับพฤติกรรมมากเกินไป ไม่ให้ความเอาใจใส่เท่าที่ควร ไม่มีเวลาให้ พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ขาดความเข้าใจบุตรหลาน ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรักความเอาใจใส่ เมื่อครอบครัวละเลยจึงเกิดความน้อยใจ และมักแสดงพฤติกรรมที่เรียกร้องความสนใจ พยายามหนีออกจากครอบครัว สังคม และหนีออกจากกฎเกณฑ์และกติกาต่างๆ ของครอบครัว เพื่อค้นหาคนที่เข้าใจ เมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมเมืองและมีอิสระในการดำเนินชีวิต ได้รับอิทธิพลจากการกล่อมเกลาของกลุ่มเพื่อน ที่ทำหน้าที่แทนสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา จึงทำให้วัยรุ่นมักมีพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน เช่น เกี่ยวกลางคืน และมักนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ที่ตามมา ได้แก่ เสพสารเสพติด ขยายบริการทางเพศ ตั้งครรภ์ ทำแท้ง และติดเชื้อ HIV เป็นต้น

นอกจากนี้ วัยรุ่นมักได้รับการอบรมขัดเกลาในเรื่องบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีพื้นฐานทางครอบครัวและสังคมที่ต่างกัน เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ขยับมากขึ้น ดังที่ “ต่อ” วัยรุ่นชายได้เล่าถึงการอบรมขัดเกลาในครอบครัวของตนเองว่า

“แม่ขี้เกียจพูดแล้ว และมักจะสอนเสมอว่าถ้าเอาผู้หญิงก็ขอให้มีการป้องกันเพราะกลัวเอดส์ จริงนะ บางครั้งแม่เอาถุงยางใส่ในกระเป๋ากางเกงให้เลย ไม่ได้ห้าม จะไปไหนก็ไปเพราะรู้ว่าห้ามไม่ได้แล้ว”

“กลุ่มเพื่อนๆ ถ้าใครไปเที่ยวแล้วไม่ได้ผู้หญิงกลับมา ก็แสดงว่าไม่มีความสามารถ และจะถูกเพื่อนๆ ล้อตลอด แต่ถ้าใครได้หิ้วผู้หญิงไปนอนด้วยก็ถือว่าแน่นมาก เก่ง มีเสน่ห์”

“จอย” ้วยรุ่นหญิงได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“แม่หนูได้แต่ห้าม ห้าม ทุกเรื่อง แม้แต่การคบเพื่อน การซื้อของ การเที่ยว บ่นมากด้วย บอกเสมอว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายเสียหาย ถ้าเกิดอะไรขึ้นคนอื่นเขาจะว่าได้ ไม่เหมือนผู้ชายทำอะไรก็ได้ไม่มีใครนิทา แต่สมัยนี้มันยุค 2000 แล้ว ไม่มีใครคิดแบบนี้หรอก”

“แมว” เล่าว่า “เพื่อนส่วนมากจะเข้าใจกันมากกว่าพ่อแม่ด้วยซ้ำ เพราะทุกเรื่องเล่าให้กันฟังหมดไม่มีปิดบัง สมัยนี้วัยรุ่นหญิงมีความกล้ามาก แบบเดินไปหาผู้ชายก่อนอย่างเงี้ยถามชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรก่อน เป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ไม่อย่างนั้นก็ “มคปด” (ย่อมาจากคำว่าหมาคาบไปแคด) ก่อน อคเลย”

“.....แต่ยังงี้ก็เป็นผู้หญิงนะ เสียเปรียบกว่าผู้ชายอยู่แล้ว ผู้ชายบางคนไม่ชอบคนแรด แรด แต่บางคนชอบ ก็แล้วแต่”

จากหลายประโยคที่วัยรุ่นได้พูดถึงนี้ จะเห็นได้ว่าระหว่างวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชายมักได้รับการอบรมขัดเกลาในเรื่องบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ชายมักได้รับการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังในเรื่องความเป็นชายไม่มีสิ่งเสียหาย สามารถมีพฤติกรรมทางเพศได้โดยไม่มีสังคมตำหนิ ในขณะที่ผู้หญิงกลับได้รับการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติอยู่ในกรอบของสังคมตลอดเวลา เพราะเป็นฝ่ายเสียหาย ไม่สามารถแสดงความรู้ต่างๆ สื่อกออกมาอย่างเปิดเผยอย่างไรก็ตามวัยรุ่นก็ได้รับการห้ามปราบไม่ให้เกิดพฤติกรรมนอกกฎระเบียบของสังคมจากพ่อแม่ผู้ปกครองเช่นกัน แต่การควบคุมหรือห้ามปราบดังกล่าวมักไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะวัยรุ่นปัจจุบันถูกหล่อหลอมจากสังคมภายนอกมากกว่าครอบครัว ทำให้ตกเป็นเหยื่อของสังคมได้ง่าย เนื่องจากวัยรุ่นอยู่ในกระแสสังคมเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง มักรับเอาค่านิยมและวัฒนธรรมที่แปลกใหม่เข้ามาใช้อย่างง่ายดาย กล่าวคือ มีการแสดงออกถึงการเลือกคู่ที่เปิดเผยในวัยรุ่นหญิงมักมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น เช่น การแสดงความรักต่อผู้ชายก่อนยอมมีเพศสัมพันธ์เพื่อเป็นการผูกมัดฝ่ายชายเชื่อว่าเป็นการแสดงความรัก และความเป็นเจ้าของ และถ้าไม่แสดงเช่นนี้ก็จะถูกคนอื่นแย่งคนรักไป เป็นต้น สะท้อนให้เห็นถึงการอบรมสั่งสอนหรือกฎระเบียบของครอบครัวที่วางไว้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของวัยรุ่นได้ จึงทำให้พ่อแม่บางส่วนยอมรับสภาพที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมเด็กได้ โดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์ และมีวิธีการป้องกันโดยการแนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

2. กลุ่มเพื่อน มักเป็นสื่อกลางที่ทำให้วัยรุ่นมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปจากเดิม มีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เพราะความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อกลุ่มเพื่อนมีอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีปัญหาครอบครัวพบว่า มักใช้กลุ่มเพื่อนเป็นที่ปรึกษาทุกเรื่อง ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีการควบคุมทางสังคมภายในกลุ่มที่แตกต่างกันไป และมีเงื่อนไข กฎระเบียบ และข้อบังคับ ของ

กลุ่มที่แตกต่างกันไป เช่น กลุ่มที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด การรับสมาชิกใหม่เข้ากลุ่มจึงมักเป็นคนที่ใช้สารเสพติดด้วย ในกรณีที่สมาชิกใหม่ไม่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด และไม่ประสงค์ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มก็จะออกจากกลุ่มไปโดยปริยาย วัยรุ่นมักจะถูกอยู่ในกฎเกณฑ์ไม่เป็นทางการของกลุ่มเช่นนี้ ได้แก่ การมีพฤติกรรมที่ไปในทางเดียวกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน เป็นการควบคุมทางสังคมในกลุ่ม ซึ่งผลการควบคุมมีประสิทธิภาพและได้ผลมากกว่าการควบคุมโดยสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา เพราะสมาชิกรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและมีความรักในกลุ่ม เมื่อสมาชิกคนใดละเมิดต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของกลุ่มก็จะถูกปฏิเสธจากกลุ่มโดยไม่มีใครพูดคุยหรือทักด้วย จนกระทั่งสมาชิกดังกล่าวต้องออกจากกลุ่มไป

กลุ่มวัยรุ่นที่เรียนให้ทักนะว่า การอยู่ในสังคมปัจจุบันตนเองไม่อยากเป็นคนที่เป็น "เซย์" คือเวลาเพื่อนพูดอะไรก็ไม่สามารถพูดคุยกับเขาได้ เพราะกลุ่มเพื่อนที่เรียนด้วยกันมักพูดคุยกันในเรื่องการเที่ยว แฟชั่น การแต่งกาย การดื่มเหล้า การมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์ ฯลฯ นอกจากจะรู้สึกตัวเอง "เซย์" แล้วยังมีความรู้สึกว่าคุณอื่นมองว่าตัวเองไม่ทันสมัยและไม่ใช่เด็กรุ่นใหม่ วัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมการเที่ยว การการนิยมและคลั่งไคล้การแต่งกายตามสมัยนิยม เช่น แบบคิกๆ อาโนเนะ สไตร์ญี่ปุ่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เกะอก เป็นต้น การเดินห้าง เที่ยวดิสโก้เธค ตามกลุ่มเพื่อน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนแต่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาที่มีปัญหาของไทย กล่าวคือ ปัจจุบันครอบครัวมักขาดการดูแลเอาใจใส่ในบุตรหลาน เพราะต้องทำงานแข่งขันกับเวลา การศึกษาที่มุ่งเน้นการแข่งขันของเด็กที่มุ่งหวังให้ก้าวเข้าสู่สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง เมื่อเด็กเกิดความล้มเหลวในความหวังไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน จึงทำให้ขาดการยอมรับจากสังคม เป็นแรงผลักดันให้เด็กต้องการคนที่เข้าใจในตัวเอง ต้องการหาทางออกเพื่อตัวเอง กลุ่มเพื่อนจึงเข้ามาเป็นบทบาทแทนสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา เพราะวัยรุ่น พยายามหาเวทีเพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง แม้บางครั้งจะเป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบของครอบครัว สังคม และสถาบันการศึกษาก็ตาม ในขณะที่เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีธุรกิจสถานบริการเปิดใหม่เรื่อยๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ มีการแข่งขันด้านธุรกิจสูง สถานบริการมักนำดารานักร้องที่มีชื่อเสียงมาแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยมีกลุ่มเป้าหมายหลักคือวัยรุ่นนั่นเอง ทำให้วัยรุ่นอยากเข้าไปเที่ยว โดยเฉพาะเมื่อมีโอกาสสำคัญ เช่น วันคล้ายวันเกิดเพื่อน วันหยุดสำคัญทางราชการ หรือวันหยุดตามเทศกาลต่างๆ ฯลฯ สถานที่ที่เที่ยวกว้างคั่นนี้เปรียบเสมือนเวทีที่วัยรุ่นใช้ปลดปล่อยความเครียด ความกดดัน ความต้องการแสดงความเป็นตัวตน ที่ปราศจากการควบคุมของพ่อแม่ผู้ปกครอง สังคม สถาบันการศึกษา เป็นสถานที่ซึ่ง

กลุ่มคนมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน มีอิทธิพลร่วมกัน เช่น ในเรื่องการแต่งกาย การดื่มเหล้า และพฤติกรรมอื่นๆ ที่มีนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ดังได้กล่าวข้างต้น แบบแผนพฤติกรรมต่างๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกในวิถีชีวิตแต่ละวันจึงเป็นผลมาจากการกล่อมเกลาทางครอบครัว สังคม และพฤติกรรมกลุ่มด้วย

3. สื่อ วัยรุ่นอยู่ในสังคมบริโภคนิยมที่มีสื่อต่างๆ จำนวนมาก ที่ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต มีผลต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นในเมืองด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริโภค การแต่งกาย การคบเพื่อน การเที่ยวกลางคืน การใช้สินค้าแฟชั่น การเลียนแบบดารานักร้อง การสื่อสาร ฯลฯ วัยรุ่นเป็นวัยที่ขาดประสบการณ์ในชีวิต มีจิตใจอ่อนไหวมีพฤติกรรมเอาแต่ใจตัวเอง ต้องการแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตัวเอง จึงทำให้มีพฤติกรรมตามกระแสของสังคมได้ง่าย วัยรุ่นจึงมักเป็นเหยื่อของสังคมจนยากที่จะหลีกเลี่ยงได้

สื่อที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต และพฤติกรรมสื่อสารของวัยรุ่นในปัจจุบันคือ “อินเทอร์เน็ต” วัยรุ่นที่เรียนหนังสือมักนิยมใช้อินเทอร์เน็ตและให้ความสนใจในการเรียนน้อยลง โดยเฉพาะในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน และเวลาหลังจากที่ไปเที่ยวดิสโก้เทค ประมาณ 24.00-03.00 น. วัตถุประสงค์การใช้ส่วนใหญ่เพื่อหาเพื่อน บางรายพัฒนาไปสู่การนัดพบและมีเพศสัมพันธ์กันหลังจากที่คุยกันทางอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกว่า “Chat” แล้ว การเรียนรู้วิธีการใช้สื่อดังกล่าววัยรุ่นสังเกตเพื่อนที่มีประสบการณ์ แล้วทดลองใช้ และเป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง บางกลุ่มใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแสดงถึงสัญลักษณ์ทางสังคมในกลุ่มเพื่อนๆ หมายถึงความเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค เป็นวัยรุ่นยุค 2000 และการ Chat คุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตได้มากเท่าไรยิ่งแสดงถึงการเป็นคนที่มีคารมดี มีเสน่ห์ มีความสามารถสูง จากการพูดคุยในเรื่องสื่อที่นำเสนอปัญหาจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นที่นำไปสู่การข่มขืนและฆาตกรรม วัยรุ่นให้ทัศนะว่าหลังจากที่ได้เห็นข่าวรู้สึกกลัว จึงระมัดระวังการใช้อินเทอร์เน็ต โดยก่อนนัดพบกับใครจะต้องขอรูปถ่ายทางอินเทอร์เน็ตก่อนเสมอ เพื่อให้เห็นหน้าตา วิธีการป้องกันเป็นลักษณะการดูจากภาพลักษณ์ภายนอก

การสื่อสารสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต มีผลต่อการเรียนรู้ของวัยรุ่นปัจจุบัน เพราะมีข่าวสารข้อมูลที่วัยรุ่นให้ความสนใจ และสามารถเข้าไปค้นหาข่าวสารข้อมูลได้อย่างเสรี มีทั้งข่าวสารข้อมูลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของวัยรุ่นไปในทางที่สร้างสรรค์ และข่าวสารข้อมูลที่ช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของสังคม เช่น การหาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวชั่วคราว

วัยรุ่นมีการแข่งขันในด้านการบริโภคระหว่างกลุ่มเพื่อนฝูงด้วยกัน เพื่อแสดงสัญลักษณ์ของการเป็นคนเมืองที่ทันสมัย ก้าวทันตามโลกและเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ด้านการแต่งกาย การใช้เพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ การนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหารเร่งด่วน สไต์ลิตะวันตก การเที่ยวคิสโก้เรค ฯลฯ เป็นต้น เป็นการเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกัน เช่น เมื่อไปโรงเรียนแล้วได้ยืมเพื่อนเล่าเรื่องไปเที่ยวคิสโก้เรคก็ต้องการไปบ้าง เพราะว่ากลัวอายเพื่อนเวลาเพื่อนถามแล้วไม่สามารถคุยกับเพื่อนได้ และเมื่อได้เริ่มไปเที่ยวครั้งแรกและมีโอกาสเที่ยวครั้งต่อๆ มา ก็รู้สึกชอบ ตัดใจ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อยู่หอพัก ที่มีอิสระในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน ในการเที่ยวแต่ละครั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า 100 บาท เงินที่ทางบ้านส่งมาให้เรียนหนังสือจึงไม่พอกับค่าใช้จ่าย วัยรุ่นส่วนหนึ่งจึงหาทางออกโดยการขายบริการทางเพศ เพื่อนำเงินมาเที่ยว รวมทั้งใช้ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เหล้าที่มีราคาแพง ฯลฯ เนื่องจากคนบางกลุ่มในสังคมมีค่านิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่อายุน้อย ในขณะที่วัยรุ่นอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเพื่อนมีการขายบริการทางเพศ เมื่อมีการคลุกคลีกัน มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน จึงได้รับการขัดเกลาและเกิดการศึกษาขึ้นในกลุ่ม และการที่วัยรุ่นได้เห็นตัวแบบเพื่อนที่สามารถซื้อสิ่งของที่ตนเองต้องการเพราะมีรายได้จากการขายบริการ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ประโยคหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นค่านิยมของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง เช่น

“.....อย่างเวลาไปโรงเรียนเพื่อนๆ เขาคุยกันเรื่องไปเที่ยวที่ไหนมาแล้วเราไม่รู้เรื่องเนี่ย รู้สึกอายมาก เพื่อนก็ว่าเราเชย ไม่ทันสมัย เพราะฉะนั้นถ้าเรคไหนเปิดเรคก็ต้องไปเพื่อรู้ไว้ ดีกว่าไม่รู้เลย กลัวคุยกับเพื่อนไม่รู้เรื่อง ”

“.....ที่นี้ละ นักเที่ยวไฮโซทั้งนั้นเลย รองเท้าไม่ต่ำกว่าพันชักคน เวลาเราเข้าไปนะ เขาจะมองตั้งแต่รองเท้าขึ้นมาถึงหัว เราดูเขาก็เหมือนกัน ถ้าใส่รองเท้าแตะก็ไม่มองแล้ว แต่บางคนมีนะใส่รองเท้าแตะหน้าตา Work ก็ O.K.”

วัยรุ่นเรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตในสังคมบริโภคจากการได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มเพื่อน การสังเกต การทดลองทำ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นอย่างเป็นกระบวนการ ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มเพื่อน และจากสื่อต่างๆ ประกอบกับเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ๆ เสมอ ทำให้ต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมเมือง การเรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตดังกล่าวมีความแตกต่างกันระหว่างวัยรุ่นที่อยู่หอพักกับวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่บ้านกับผู้ปกครอง เช่น วัยรุ่นที่พักหอพักจะมีความเป็นอิสระในการใช้ชีวิตมากกว่า การใช้ชีวิตของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับวิธีการอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกันไป การควบคุมทางสังคมในกลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษาที่มีความเข้มงวดในกฎ

ระเบียบที่แตกต่างกัน และสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญต่อสมาชิกทุกคนในสังคม นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับโอกาสในการเรียนรู้ของวัยรุ่นแต่ละคนด้วย

กระแสวัฒนธรรมที่หลากหลายได้ไหลบ่าเข้ามาในสังคมไทย รวมทั้งการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ความเจริญ มั่งคั่งและทันสมัย การพัฒนาเมือง การส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดธุรกิจใหม่ๆ โดยเฉพาะในเขตเมือง วัยรุ่นจึงได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและการพัฒนาดังกล่าว ทำให้มีค่านิยมที่เปลี่ยนไป มีการซึมซับเอาวัฒนธรรมต่างๆ ที่เข้ามาในสังคมอย่างรวดเร็ว คลั่งไคล้ในเรื่องวัตถุนิยม นิยมบริโภคสินค้าต่างประเทศ คบเพื่อนต่างเพศอย่างอิสระ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่ต้องการทดลองสิ่งใหม่ๆ ชอบการทำทายเป็นและชอบเอาชนะ ส่งผลให้วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การบริโภคอาหาร ที่วัยรุ่นในเมืองนิยมบริโภคอาหารจานด่วนหรือ “fast food” การแต่งกายที่เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย การศึกษา ความมีอิสระในการใช้ชีวิต การคบเพื่อน การเที่ยว และการสื่อสาร โดยเฉพาะการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน รวมทั้งการใช้ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการหาคู่ ซึ่งนับว่าเป็นพัฒนาการในการหาคู่ของหนุ่มสาวที่เปลี่ยนไปตามกระแสโลกภิวัตน์ของสังคม

วัยรุ่นได้เรียนรู้สื่อที่แปลกใหม่ในสังคมเมืองที่แตกต่างไปจากสังคมเดิม สิ่งเหล่านี้เป็นการกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่น ประกอบกับการใช้ชีวิตอย่างอิสระทำให้มักมีคำพูดในกลุ่มเด็กที่เข้ามาเรียนหรือทำงานแล้วเริ่มหลงใหลในสังคมเมืองว่าเป็น “เด็กใจแตก” ซึ่งในท่ามกลางสังคมเมือง วัยรุ่นมีโอกาสดูและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน จากสื่อ จากสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ ทำให้ได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่หลากหลาย จนทำให้หลายคนหลงใหลในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมืองที่มีแต่สิ่งที่ล่อตาล่อใจให้ได้จับจ่ายใช้เงิน บางรายเงินที่ทำงานได้ไม่พอใช้จ่ายจึงต้องหาวิธีการให้ได้เงินมาใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เช่น การขายบริการทางเพศ ขายนยาเสพติด ฯลฯ เพียงเพื่อให้ตัวเองสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมืองได้อย่างมีความสุข

การบริโภคของวัยรุ่นไม่ใช่เป็นการบริโภคเพื่อสุขภาพหรือบริโภคเพื่อประโยชน์ แต่เป็นการบริโภคเพื่อสัญลักษณ์ทางสังคม เช่น การดื่มเหล้าหรือคองเพื่อแสดงถึงความมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีรสนิยม การแต่งกายตามยุคสมัยเพื่อแสดงออกถึงความทันสมัย พฤติกรรมของวัยรุ่นในเมืองจึงตกอยู่ภายใต้ความอยากและความปรารถนาของตนเอง จึงพยายามค้นหาปัจจัยต่างๆ มาตอบสนองความต้องการดังกล่าว และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม

ภาพ 4 : บรรยากาศด้านหน้าของคิสโก้เทรดในเวลากลางคืน

ภาพ 5 : บรรยากาศด้านในของคิสโก้เทรดในเวลากลางคืน

ภาพ 6 : บรรยากาศด้านหน้าคิสโก้เซคแห่งหนึ่งในเวลากลางวัน

ตอนที่ 3 : รูปแบบและวิธีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน

คงได้กล่าวแล้วว่าวัยรุ่นมีวิถีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือเวลากลางคืน แน่่อนว่าวัยรุ่นย่อมมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารกับกลุ่มคนดังกล่าวด้วยไม่มากนักน้อย การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของวัยรุ่นนั้นส่งผลต่อบุคลิก พฤติกรรม และวิถีชีวิตของวัยรุ่น และในการปฏิสัมพันธ์นั้นย่อมต้องอาศัยการสื่อสารที่มีหลากหลายรูปแบบที่มีความหมายในตัวเอง เป็นการถ่ายทอดมรดกทางสังคมของกลุ่ม ขึ้นอยู่กับแต่ละกลุ่มว่ามีประสพการณ์ ค่านิยม และวัฒนธรรมแบบไหน เป็นการแสดงออกถึงประสพการณ์ร่วมทางสังคมของกลุ่มนั้นๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งรูปแบบและวิธีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ รูปแบบการสื่อสารในกลุ่ม และรูปแบบการสื่อสารระหว่างกลุ่ม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสื่อสารในกลุ่ม

เป็นการสื่อสารในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่น ส่วนมากเป็นลักษณะกลุ่มขนาดเล็กที่มีสมาชิกตั้งแต่ 3-4 คนถึงประมาณ 10 คน เป็นการรวมกลุ่มที่มีความสนใจตรงกัน มีแบบแผนพฤติกรรม มีอุดมการณ์ บรรทัดฐาน และค่านิยม ที่ใกล้เคียงกัน เช่น ชอบ

เที่ยวเหมือนกัน มีรสนิยมในการแต่งกายที่ใกล้เคียงกัน ชอบดื่มเหล้าเหมือนกัน มีปัญหาที่คล้ายกัน ชอบต่อต้านสังคมเหมือนกัน เป็นต้น การรวมกลุ่มเช่นนี้มักมีการสื่อสารที่ใกล้ชิด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน และมีการถ่ายทอดของข่าวสารข้อมูลในกลุ่มอย่างใกล้ชิด และมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารในกลุ่มของวัยรุ่น เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 การสื่อสารในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิต

เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นมักมีความเข้าใจกันในกลุ่มเพื่อนฝูงมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่ออยู่ในกลุ่มจึงเกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิก โดยมีการสื่อสารในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และช่วยแก้ไขปัญหาค้างๆ เวลาเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจอะไรมักจะปรึกษากับเพื่อนที่สนิทเป็นคนแรก และเพื่อนในกลุ่มมักจะได้รับรู้ปัญหา ดังกล่าวด้วย ยกตัวอย่างเช่น “นุก” มีปัญหาด้านครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกันและแม่มีสามีใหม่ จึงมักพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนเสมอว่าตนเองไม่ชอบพฤติกรรมของแม่ที่มักพาสามีที่มีอายุน้อยกว่ามาอยู่บ้าน ทำให้ “นุก” ไม่อยากอยู่ที่บ้าน และหาทางออกโดยการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน และมีพฤติกรรมใช้ยาเสพติด จากกรณีดังกล่าวเมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ ทำให้มีโอกาสให้มีพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน และการรวมกลุ่มกับเพื่อนทำให้พฤติกรรมดังกล่าวเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น

นอกจากนี้ “จอย” ยังได้เล่าถึงเรื่องนี้ว่า “เพื่อนเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความมั่นใจขึ้น บางครั้งเราไม่กล้าที่จะแสดงออกในการเรื่องการแต่งกาย การพูดจา เมื่ออยู่กับเพื่อนจะทำให้มีความกล้าและมั่นใจขึ้น”

“จ๊อด” ได้กล่าวว่า “คิดจะเลิกหลายครั้งแล้วเรื่องยาเสพติด และก็เคยเลิกไปจริงๆ พักหนึ่ง ตอนนั้นไม่เอาเลย แต่พอเจอเพื่อนอีกมันชวนเราก็ดูไม่ได้ ไม่อยากให้เพื่อนเสียความรู้สึกด้วย ยังไงก็เพื่อนกัน”

“เมื่อเราได้เล่าเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน เพื่อนฝูง ความรัก ให้เพื่อนฟังเราไม่ถูกค่า หรือคำหยาบเหมือนเล่าให้พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ฟัง บางครั้งได้รับคำแนะนำ ให้กำลังใจ เราก็รู้สึกดีนะ”

“ส่วนมากคนที่มีปัญหาเช่นเดียวกัน หรือคล้ายกันมักจะเข้าใจกัน และเราก็รู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันที่ต้องประสบกับปัญหาต่างๆ ที่คล้ายกัน จึงมีความเห็นใจ และถ้าแนะนำอะไรได้ก็จะช่วยแนะนำให้”

จากประโยคต่างๆ ที่วัยรุ่นได้กล่าวถึงการสื่อสารในกลุ่มนี้ วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมาก การสื่อสารในกลุ่มเป็นไปอย่างสนิทสนมและมีความรู้สึกที่ดีๆ เนื่องจากสมาชิกกลุ่มเป็นคนที่มีความสนใจ ความต้องการที่คล้ายกัน มักเห็นใจซึ่งกันและกัน และรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกัน มีอัตลักษณ์ร่วมที่เหมือนกัน เวลารวมกลุ่มกันจึงทำให้เกิดพลังเพิ่มขึ้น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม และแบบแผนพฤติกรรมของวัยรุ่น

กระบวนการสื่อสารในกลุ่มนี้บางครั้งเกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติก่อนที่จะได้พูดคุยกันหรือไม่ได้นัดหมายกันมาก่อน เช่น เมื่อพบคนที่ตนเองรู้สึกไม่ชอบก็จะแสดงภาษาท่าทางต่างๆ เช่น พยักหน้า หรือยิ้มให้กัน และนั่นคือเพื่อนสนิทที่รู้จักกันแล้ว หรือ “เพื่อนซี้” นั่นเอง เมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มมักจะให้ความสำคัญกับกลุ่ม และมักได้รับอิทธิพลจากกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ด้วย เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นมักต้องการให้ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับกลุ่มได้ดำรงอยู่ต่อไป ต้องการการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้นการกระทำต่างๆ จึงมักคำนึงถึงผลประโยชน์ และความต้องการของกลุ่ม จึงทำให้วัยรุ่นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเสมอ เป็นสาเหตุที่ทำให้มักมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนและมักนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ในสังคมดังได้กล่าวแล้ว

1.2 การสื่อสารในเรื่องการเลือกคู่

วัยรุ่นมักปรึกษาหารือหรือเพื่อนในกลุ่มเริ่มตั้งแต่ก่อนเที่ยว ในเรื่องของการแต่งกายอย่างไรให้เป็นที่ดึงดูดใจฝ่ายตรงข้าม การแต่งหน้า การเลือกสถานที่เที่ยวที่เป็นเป้าหมาย โดยเฉพาะเรื่องความรู้สึกทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ต้องการความรู้ ต้องการคำแนะนำในเรื่องต่างๆ เช่น การปรับตัวให้เหมาะสม จึงอาศัยกลุ่มเพื่อนเป็นที่ปรึกษาและขอคำแนะนำ โดยมีการสื่อสารในกลุ่มเพื่อนด้วยกันถึงลักษณะของคนที่คุณชอบ หรือสนใจว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อพบปะกับคนที่ตนเองสนใจแล้วมักจะแนะนำให้เพื่อนรู้จัก ลักษณะการสื่อสารในกลุ่มเป็นไปอย่างเปิดเผย สมาชิกกลุ่มทุกคนสามารถพูดคุยและแสดงความคิดเห็นกันได้อย่างทั่วถึงและเปิดเผย ทำให้สมาชิกทุกคนพอใจและสมัครใจที่จะอยู่ในกลุ่ม ความรู้สึกเป็นสมาชิกกลุ่มจึงค่อนข้างเหนียวแน่น ตัวอย่างเช่น “จิม” ได้เล่าให้ฟังว่า

“เพื่อนสำคัญกับเรา เพราะถ้าเรามีอะไรไม่สบายใจก็ต้องเล่าหรือปรึกษากับเขา บางเรื่องอย่างเช่น เรื่องแฟนเราก็ไม่สามารถคุยกับพ่อแม่ได้ใช้มัย ถ้ามีแฟนนี้เพื่อนจะรู้เป็นคนแรก คิดว่าเพื่อนเข้าใจเรามากกว่า และไม่ได้ดูค่าเหมือนพ่อแม่”

เมื่อวัยรุ่นชอบหรือให้ความสนใจกับใครแล้ว มักจะปรึกษาหรือพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มก่อน เพื่อสอบถามความเห็นจากสมาชิกกลุ่ม โดยเฉพาะคนที่รู้จักกับคนที่ตนเองสนใจ เนื่องจากต้องการทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับนิสัยใจคอของเขา ก่อน และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำความรู้จักกับเขาต่อ ยกตัวอย่างประโยคที่ “ต่อ” นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง ได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า

“มันต้องถามถึงนิสัยเขาจากเพื่อนเราหรือเพื่อนเขาก่อน อย่างเอ็งเอ๊ย (หันไปพูดคุยกับเพื่อน) ที่ถามจากมึงว่า “เอ” เป็นยังไงแล้วกูก็ทำตามนั้นทุกอย่าง คินเดียวได้เลย...” หมายถึง การที่วัยรุ่นชายได้เรียนรู้ถึงวิธีการหาใจจากกลุ่มเพื่อนผู้ชายด้วยกัน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมและใช้ศึกษานิสัยใจคอของฝ่ายหญิงจากเพื่อนของเขาหรือเพื่อนของตนเองที่รู้จักกับฝ่ายหญิงก่อนเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นก่อนทำความรู้จักกับฝ่ายหญิงและได้ทดลองปฏิบัติเช่นนั้น ซึ่งสามารถทำให้วัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิงภายในหนึ่งคืนที่รู้จักกัน “ต่อ” จึงใช้วิธีการดังกล่าวเพราะเห็นว่าเคยใช้แล้วได้ผล และมักมีการถ่ายทอดให้สมาชิกกลุ่มต่อๆ กันไป

ในทัศนะของวัยรุ่นชายที่มีต่อวัยรุ่นหญิงที่เที่ยวกกลางคืนว่าเป็นผู้หญิงที่เกเร สามารถมีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ยากนัก เช่น ทัศนะของ “เบล” ที่กล่าวว่า “ผู้หญิงที่ไปเที่ยวกกลางคืนนะ ถ้าสนใจคนไหนมักไม่พลาด มันดูออกนะ ต้องอาศัยประสบการณ์” จะเห็นว่าก่อนที่วัยรุ่นชายจะสามารถแยกแยะได้ว่าวัยรุ่นคนไหนมีลักษณะเป็นอย่างไรนั้นย่อมต้องผ่านกระบวนการทางสังคมมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากเพื่อน ศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง การสังเกต ซึ่งเป็นการศึกษาตามอรรถศาสตร์ของวัยรุ่นแต่ละคนที่มีความสนใจใฝ่รู้ถึงเรื่องราวต่างๆ ที่สนใจ และได้สั่งสมเป็นประสบการณ์ของตนเองในเวลาต่อมา เมื่อเกิดการเรียนรู้ว่าสื่อสารแล้วได้รับผลตอบแทนหรือได้รับความเป็นมิตรภาพกลับมา จะส่งผลให้วัยรุ่นมีการสื่อสารในครั้งต่อไป

ในขณะที่เดียวกันคนที่ไม่มี ความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องเหล่านี้ก็จะไม่มีการเรียนรู้และไม่มีการปฏิบัติ ดังนั้น จึงไม่แปลกที่วัยรุ่นบางกลุ่มไม่สามารถแยกได้ว่าวัยรุ่นกลุ่มไหนมีลักษณะ และพฤติกรรมเป็นอย่างไร หรือกลุ่มไหนที่สามารถชวนไปมีเพศสัมพันธ์ได้ และนั่นแสดงว่าไม่มีการสื่อสารเกิดขึ้นในระหว่างสองฝ่าย

การเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และการผ่านประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่นมักมีเพื่อนที่สนิทรับรู้ก่อนเสมอ เนื่องจากวัยรุ่นต้องการคนที่เข้าใจ ต้องการคำปรึกษา เริ่มตั้งแต่การสนใจเพื่อนต่างเพศ คบเพื่อนต่างเพศ การนัดหมายกันเที่ยว และการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การเช่าหอพักอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา การเปลี่ยนคู่ออกหัก เสียใจ

ผิดหวัง จากเพื่อนต่างเพศ ในกลุ่มเพื่อนด้วยกันจึงมักจะแนะนำให้หาทางออกที่ทำให้สบายใจ เช่น การเที่ยว การดื่มเหล้า หาแฟนใหม่เพื่อเป็นการประชดคนรักเก่า วัยรุ่นบางส่วนมักทำตามพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ และมักนำไปสู่ปัญหาต่างๆ เช่น การเปลี่ยนคู่นอน การตั้งครรภ์ การทำแท้ง และการติดเชื้อ HIV เป็นต้น

การสื่อสารในกลุ่มของวัยรุ่นสามารถทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในเป้าหมายได้ดี เนื่องจากเป็นระบบของการสื่อสารสองทางที่ต่างฝ่ายก็สามารถซักถามและตอบได้ในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจได้ เพราะมีวัยที่ใกล้เคียงกัน ความสนใจที่ตรงกัน จึงไม่มีความรู้สึกว่าเป็นหัวหน้าหรือลูกน้อง ทุกคนมีความรู้สึกเท่าเทียมกัน การสื่อสารจึงมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้ เพราะเป็นกลุ่มที่อยู่ในระดับความสนใจที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นการสื่อสารจึงเหมือนเป็นกลไกให้กระบวนการกลุ่มดำเนินไปด้วยดี เนื่องจากสมาชิกกลุ่มมีโอกาสในการตัดสินใจร่วมกันในการคิดและแก้ไขปัญหา ทำให้สมาชิกเกิดความพอใจ ในกลุ่มวัยรุ่นมักมีผู้นำที่ไม่เป็นทางการที่เป็นศูนย์กลางในการสื่อสาร และคอยประสานงานกับสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ ด้วย เช่น เวลาที่เกิดปัญหามักจะปรึกษากับบุคคลที่คิดว่าสนิทหรือไว้ใจมากที่สุด ซึ่งเขาสามารถที่จะช่วยแก้ไขปัญหาให้ได้

2. การสื่อสารระหว่างกลุ่ม

เป็นการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่ถ่ายทอดความหมาย หรือความต้องการของตนเองผ่านสัญลักษณ์หรือสื่อต่างๆ ในกรณีที่สนใจฝ่ายตรงข้าม เป็นการสื่อสารขั้นพื้นฐานในการเลือกคู่ของวัยรุ่น ที่มักใช้ภาษาท่าทางก่อนเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจและให้ความสนใจตอบ บางครั้งวัยรุ่นจะใช้อุปสรรคด้วยวจนภาษาและอวจนภาษาไปพร้อมๆ กัน

ในการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นในกรณีที่พบคนถูกใจ น่าสนใจ หรือปิ้งกับเขาแล้วจะมีการสื่อสารด้วยวิธีการหลากหลาย ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่ม ค่านิยม รสนิยม การเรียนรู้ของกลุ่ม และบริบทที่ใช้การสื่อสารด้วย ซึ่งส่วนมากวัยรุ่นจะใช้การสื่อสารนี้ในบริบทของดิสโก้เธคหรือสถานที่ที่เที่ยวกว้างคั่น เพราะมีปัจจัยเอื้อให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ได้แก่ สถานที่คับแคบ ความรู้สึกรวมของกลุ่ม การดื่มเหล้า เบียร์ที่เป็นสิ่งกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ฯลฯ การสื่อสารประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า และการสื่อสารโดยผ่านสื่อกลาง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การสื่อสารแบบเผชิญหน้า

เป็นการสื่อสารที่ต้องอาศัยการใช้ภาษาท่าทางมากที่สุด โดยเฉพาะในชั้นของการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ภาษาท่าทางแต่ละอย่างที่ว่าล้วนแสดงออกมายังบ่งบอกถึงความหมายที่มาจากข้อกำหนดของกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน การสื่อสารด้วยวิธีนี้ส่วนมากมีการใช้ในดิสโก้เทคเนื่องจากเป็นเวทีทางสังคมที่วัยรุ่นได้มีโอกาสพบปะกัน มีบริบทที่เอื้อต่อการทำความรู้จักซึ่งกันและกัน การใช้ภาษาท่าทางดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างเป็นกระบวนการ ได้แก่

2.1.1 การใช้สายตา เป็นการสื่อความหมายในใจของวัยรุ่น การมองของวัยรุ่นสามารถบ่งบอกถึงการให้ความสนใจ หรืออาจเป็นการบ่งบอกถึงความไม่พอใจฝ่ายตรงข้ามได้ การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นการใช้สายตาบ่งบอกถึงการให้ความสนใจ ใช้เพื่อให้คนที่ตนเองสนใจเข้าใจถึงความรู้สึกและวัตถุประสงค์ของตนเอง ในขณะที่กลุ่มอื่นสื่อสารให้วัยรุ่นรู้ถึงความรู้สึกและวัตถุประสงค์ของเขาก็มักจะเริ่มจากการใช้สายตาเป็นสื่อ โดยจ้องมองซึ่งกันและกันก่อน วิธีการนี้มีทั้งการมองตรงๆ และการแอบมอง

2.1.2 การยิ้ม เป็นการทักทาย และเป็นการสื่อสารเพื่อให้เขารู้ว่าตนเองต้องการสร้างความสัมพันธ์ด้วย และเพื่อเป็นการสื่อสารให้เขารู้ว่าตนเองสนใจ จะสื่อสารไปเมื่อแน่ใจว่าฝ่ายตรงข้ามให้ความสนใจเช่นกัน

2.1.3 การชูแก้วเครื่องดื่ม เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความต้องการสร้างความสัมพันธ์ด้วย ซึ่งเมื่อแน่ใจว่าฝ่ายตรงข้ามไม่ปฏิเสธจากการยิ้มตอบ การมองกลับมาจึงมักใช้วิธีการสื่อสารโดยการยกแก้วเครื่องดื่มชูขึ้นให้เขาเห็นพร้อมกับส่งสายตามองและส่งยิ้มให้ เพื่อเป็นการบ่งบอกว่าขออนุญาตชนแก้วเครื่องดื่ม และเพื่อเป็นการเปิดช่องทางให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ว่าตนเองสนใจและไม่ปฏิเสธถ้าจะสร้างความสัมพันธ์ด้วย การทำสัญลักษณ์โดยการยกแก้วขึ้นชูดังกล่าวจะเป็นที่เข้าใจร่วมกันของคนที่ยกกลางคืนที่มีประสบการณ์ ว่ามีความหมายหมายถึงการแสดงความเป็นมิตร อยากรู้จักเพื่อสร้างความสัมพันธ์ด้วย วัยรุ่นมีการเรียนรู้จากการสังเกตจากกลุ่มคนที่ยกด้วยกันก่อนเสมอ สังเกตจากกลุ่มเพื่อน และการทดลองปฏิบัติด้วยตัวเองในแหล่งเที่ยว ในกรณีที่ฝ่ายตรงข้ามตอบสนองและมีปฏิสัมพันธ์กลับมาย่อมหมายถึงการเป็นกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนเหมือนกัน เพราะมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ดังกล่าว ซึ่งส่วนมากวิธีการเหล่านี้เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเองของวัยรุ่น

2.1.4 การเดินเข้าไปหาคนที่ตนเอง หลังจากที่มีปฏิสัมพันธ์กันแล้ว และแน่ใจว่าฝ่ายตรงข้ามไม่ปฏิเสธก็จะเดินเข้าไปหาที่โต๊ะหรือเข้าไปยืนใกล้ๆ กับฝ่ายตรงข้ามพร้อมกับถือแก้วเครื่องดื่มของตนเองไปด้วย และใช้การสื่อสารด้วยภาษาพูดโดยการสนทนากันขึ้น เช่น การถามชื่อ สถาบันที่เรียน ขอเบอร์โทรศัพท์ ขอเบอร์เพจเจอร์ ฯลฯ เป็นต้น

2.1.5 การสัมผัสร่างกายในคิสโก้เรค เป็นการแสดงออกทาง

พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งเมื่อวัยรุ่นมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจนถึงขั้นเดินเข้าไปคุยด้วยแล้วก็จะพัฒนามาเป็นการสัมผัสร่างกายซึ่งกันและกันในเวลาต่อมา มีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องในขั้นนี้คือ บริบทของสถานที่ในคิสโก้เรคมีลักษณะมืด คับแคบ มีคนมาก ดังนั้นการพูดคุยกันจึงต้องอยู่ใกล้ชิดกัน เสียงเพลงจากคิสโก้เรคที่แทบจะคุยกันไม่รู้เรื่อง จึงทำให้การพูดคุยเป็นไปเหมือนการกระซิบ จนบางครั้งดูเหมือนหนุ่มสาวแทบจูบกัน โอกาสนี้เองที่ทำให้หนุ่มสาวเวลาบึ่งกัน มีโอกาสได้สัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกันอย่างจริงจัง พบว่าการสื่อสารในขั้นนี้มี การสัมผัสใบหน้า การสัมผัสมือ การสัมผัสขา นั่งตัก เป็นต้น

2.1.6 วิธีการสัมผัสมือเป็นวิธีการหนึ่งที่วัยรุ่นมักแสดงออกถึง

ความต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยใช้วิธีการบีบตรงฝ่ามือแล้วเฉยไปมา เมื่อฝ่ายตรงข้ามไม่แสดงออกว่ารังเกียจหรือบีบฝ่ามือตอบกลับมาก็แสดงว่าฝ่ายตรงข้ามยินยอมที่จะไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย การสื่อสารด้วยภาษาท่าทางดังกล่าวเป็นลักษณะการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ เช่น การสัมผัส โอบ กอด เนื่องจากบรรยากาศในคิสโก้เรคค่อนข้างมืด จึงมีส่วนทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศด้วย

2.1.7 วิธีการถามชื่อของบุคคลที่ตนเองสนใจ พบว่าวัยรุ่นบางคน

ใช้วิธีการเข้าไปถามชื่อของคนที่คุณเองสนใจด้วยตนเอง เนื่องจากได้รับคำยุยงจากกลุ่มเพื่อนเป็นการแสดงความมั่นใจในตัวเอง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นชายที่ขายบริการทางเพศตามบาร์เกย์ที่มีพฤติกรรมการเที่ยวคิสโก้เรคหลังจากเลิกงานตามบาร์แล้วมักแสดงออกถึงการเลือกคู่ที่เปิดเผย ไม่ปิดบัง คือถ้าเห็นใครที่คุณเองสนใจก็จะเข้าไปคุยด้วยและชวนไปมีเพศสัมพันธ์ โดยมีการสื่อสารในรูปแบบของการใช้ภาษาพูดที่เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงวัตถุประสงค์และความต้องการของตนเอง เช่น “ขอไปเที่ยวที่หอพักได้ไหม” หรือ “คืนนี้ว่างไหม?” “ไปนอนด้วยได้ไหม?” ประโยคนี้กลุ่มจะใช้เมื่อคาดว่าคุณที่พูดด้วยเป็นเกย์หรือกะเทยเท่านั้น โดยมีวิธีสังเกตคนที่เป็นเกย์มักใส่เสื้อผ้าสีดำ หรือเสื้อผ้าที่มีรูปแบบรัดตัว เห็นกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ สังเกตสายตา การเงอะตามใบหู เพราะสันนิษฐานว่าบุคคลดังกล่าวเป็นคนที่น่าจะเข้าใจความหมายของประโยคที่คุณเองพูด ในกรณีคนที่เป็นกะเทยจะสังเกตจากการแต่งกายที่ออกเป็นผู้หญิง สังเกตท่าเดิน ลักษณะการพูด การแต่งหน้า และบุคลิก เป็นต้น ซึ่งเมื่อแน่ใจว่าคนที่ตนเองสนใจเป็นเกย์หรือกะเทยแล้วก็จะสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดดังกล่าว ซึ่งเมื่อพูดประโยคดังกล่าวแล้วมักจะเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มเดียวกันว่ามีความหมาย หมายถึงมีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย และการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนี้พบว่ามักมีเงื่อนไขในเรื่องการเงินและสิ่งแลกเปลี่ยนต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามเลี้ยงหรือจ่ายค่าเที่ยวให้

ต้องการเงินช่วยเหลือเพื่อนำมาเที่ยวและซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพงตามสมัยนิยม ซึ่งเป็นพฤติกรรมของวัยรุ่นในสังคมบริโศค เป็นต้น

2.1.8 สัญลักษณ์ที่เป็นการบ่งบอกถึงฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคล ที่วัยรุ่นให้ความสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ รูปร่างของนักเที่ยวกลางคืน เป็นภาษาท่าทางชนิดหนึ่ง ที่สื่อสารให้รู้ถึงความหมายของฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี และเป็นคนใจดี โดยเฉพาะในกลุ่มที่ขายบริการทางเพศทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีพฤติกรรมการเลือกคู่ที่แตกต่างจากกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปอย่างชัดเจน คือ เวลาไปเที่ยวในดิสน์โก้เรคกลุ่มนี้หาคนที่สามารถจ่ายเงินค่าเที่ยวในคืนนั้นๆ เพราะไม่ต้องการเสียเงินของตัวเอง ผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศบางกลุ่มมีวิธีการดูผู้ชายหรือที่ในกลุ่มเรียกว่า “เหยื่อ” จากลักษณะท่าทาง เช่น เป็นคนมีอายุ บุคลิกขรึม และที่สำคัญจะดูคนที่รูปร่างลักษณะอ้วนๆ หรือท้วมๆ เพราะบ่งบอกถึงความมีฐานะของผู้ชาย เช่น กรณีของ “หล้า” ที่เป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศในร้านอาหารแห่งหนึ่ง ที่มีสถานภาพเป็นนักเต้นรำหรือที่เรียกว่าแดนซ์เซอร์เวลาที่นักร้องๆ เพลง “หล้า” ได้เล่าถึงวิธีการดูคนที่ตนเองสนใจเวลาเที่ยวดิสน์โก้เรค ในครั้งที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในดิสน์โก้เรคกับกลุ่ม “หล้า” ว่า

“ถ้าจะให้เลือกนะ ก็ต้องคนอ้วนๆ ท้วมๆ หรือไม่ก็เป็นคนที่มีบุคลิกขรึมๆ ดูเป็นคนใจดี สपोर्ट (หมายถึงจ่ายเงินให้โดยไม่คิดมาก และกล้าที่จะจ่าย) คุณะสองคนเนี่ยถ้าจะให้เลือกก็ต้องเลือกคนอ้วนคนนั้น ไม่ใช่คนผอมๆ แบบนั้น (ซึ่งให้ดูโต๊ะที่มีนักเที่ยวรูปร่างอ้วนกับผอมที่นั่งด้วยกัน)”

ในกลุ่มนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีการขายบริการทางเพศยังมีความคิดเช่นเดียวกับ “หล้า” ที่มีวิธีการสังเกตคนที่ตนเองจะเลือกจากรูปร่าง และบุคลิก เช่น “อา” เป็นนักเรียนระดับ ปวส.2 ในวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งมีการขายบริการทางเพศด้วยได้เล่าให้ฟังว่า

“ถ้าวัยเดียวกันที่เราสนใจก็ไม่ต้องแก่ ต้องหล่อ เท่ ไว้ก่อน แต่ถ้าคนที่จะต้องไปนอนด้วยก็ต้องเลือกคนที่ฐานะดี ก็ดูจากรูปร่างที่เป็นคนอ้วนๆ หนอย แสดงว่ามีเงินใช้อย่างสบายถึงได้กินมากจนอ้วน ส่วนคนผอมนั้นขนาดตัวเองยังไม่มีเงินซื้ออะไรมากินเลย แล้วจะเอาเงินที่ไหนมาให้เราละ จริงมะ?” จะเห็นว่าการดูรูปร่างของนักเที่ยวในกลุ่มผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศมีทัศนคติที่เหมือนกันไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่ขายบริการทางเพศโดยตรง หรือกลุ่มนักเรียน นักศึกษา เป็นวิธีการดูภาพลักษณ์ภายนอกมากกว่าดูลักษณะนิสัยใจคอว่าเป็นอย่างไร

2.1.9 การจ่ายค่าทิป (หมายถึง การจ่ายเงินค่าบริการในสถานที่ที่เกี่ยวให้พนักงาน) ยังเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงเป็นคนที่มีความดี ใจกว้าง และวัยรุ่นจะให้ความสนใจเป็นพิเศษคนที่จ่ายเงินค่าทิปให้พนักงานจำนวนมาก เนื่องมาจากวัยรุ่นมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองที่พบว่าคนรูปร่างอ้วน ท่าทางขริ่มๆ และคนที่จ่ายค่าทิปมากมักเป็นคนที่ฐานะทางการเงินดี และสามารถจ่ายเงินค่าที่เกี่ยวให้กับตนเองได้ นอกจากนี้เมื่อวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพนักงานของดิสโก้เธคมักมีการเรียนรู้โดยการพูดคุยกับพนักงานถึงนักที่เกี่ยวที่เป็นขาประจำ ว่ามีพฤติกรรมเป็นอย่างไร

2.1.10 อาหารและเครื่องดื่มบนโต๊ะของนักที่เกี่ยว ยังเป็นการสื่อสารโดยภาษาท่าทางให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจความหมายของการกระทำดังกล่าวว่าเป็นคนมีฐานะดี มีระดับ มีรสนิยมดีและทันสมัย เช่น ถ้าโต๊ะไหนมีเหล้าที่มีราคาแพง เช่น RED LABEL , BLACK LABEL , CHIVAS หรือสั่งอาหารที่เป็นกับแกล้มราคาแพง จำนวนมากจะเป็นสัญลักษณ์แทนฐานะและนิสัยใจคอของคนที่นั่งในโต๊ะ เช่น แสดงว่าโต๊ะนี้มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ใจถึง มีรสนิยม วัยรุ่นจะให้ความสนใจ และคิดว่าโต๊ะนี้สามารถจ่ายเงินค่าที่เกี่ยวให้ตนเองได้ เนื่องจากมีการเรียนรู้จากการสังเกตราคาเครื่องดื่ม หรืออาหารดังกล่าวจากรายการอาหารของดิสโก้เธคแต่ละแห่ง นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีการเรียนรู้จากการสังเกตการโฆษณาขายเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ของดิสโก้เธคแต่ละแห่งที่มักติดป้ายโฆษณาในดิสโก้เธค เช่น เมื่อซื้อเหล้าหนึ่งขวดจะได้รับแถมมิกเซอร์ให้จำนวนห้าขวด และในดิสโก้เธคแต่ละแห่งจะมีราคาของเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ติดในรายการอาหารของร้านด้วย มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์การที่เกี่ยวระหว่างกลุ่มเพื่อนฝูง การสังเกตจากการโฆษณาที่ห้อยเครื่องดื่มต่างๆ ตามสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ รวมทั้งการใช้ชีวิตในศูนย์การค้าของวัยรุ่นที่มักมีการสังเกตราคาและชนิดของเครื่องดื่มดังกล่าวด้วย และการที่วัยรุ่นรู้ว่าเหล้าชนิดไหนออกใหม่ราคาเท่าไร ในดิสโก้เธคแต่ละแห่งมีราคาต่างกันมากน้อยเท่าไร หรือรสชาติเป็นอย่างไรยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความทันสมัยในกลุ่มเพื่อนๆ บ่งบอกถึงการเป็นนักที่เกี่ยวที่แท้จริง ซึ่งบางคนจะมีความภาคภูมิใจมากจึงพยายามจะตามติดสถานการณ์ของราคาเครื่องดื่มตามท้องตลาดและในดิสโก้เธคแต่ละแห่งด้วย ในการที่เกี่ยวแต่ละครั้งของกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันมีน้อยครั้งที่จะสั่งเครื่องดื่มหรืออาหารที่มีราคาแพง จึงใช้โอกาสที่มีคนเลี้ยงสั่งอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าว

ค่านิยมของวัยรุ่นที่เทียวกลางคืนมักนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ กามิกาเซ่ ฯลฯ รวมทั้งการเสพยาเสพติด มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน เพื่อให้กลุ่มยอมรับและสามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของ

กลุ่มและรู้สึกเท่ วัยรุ่นให้ทัศนะว่าสาเหตุการดื่มมาจากการถูกเพื่อนชวน การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ที่ทุกคนดื่มทำให้ตนเองต้องดื่มด้วย เพราะการเลียนแบบพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน โอกาสที่ความรู้สึกต้องการดื่ม เช่น ผิดหวัง เสียใจ ดีใจ ฯลฯ นอกจากนี้ การโฆษณาของสินค้าที่เป็นเหล้า เบียร์ ฯลฯ มักมีพีริเซนต์เตอร์ที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นทั่วไป ในกลุ่มของวัยรุ่นปัจจุบันจึงนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เวลาเที่ยวกลางคืน เนื่องจากมีการเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนและเพื่อเป็นการสื่อสารให้เพื่อนเห็นว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน มีความชอบและมีรสนิยมที่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังให้ทัศนะว่าการเที่ยวกลางคืนส่วนมากมีวัตถุประสงค์ในการเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน จึงต้องมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย เพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้สึกให้สนุกสนานมากขึ้น และทำให้กล้าแสดงออก วัยรุ่นมีทัศนะว่าคนที่ไปเที่ยวคิสโก้รถแล้วไม่ดื่มเหล้าเป็นคนที่ไม่แปลกแยกไปจากกลุ่ม ค่านิยมดังกล่าวมีส่วนทำให้วัยรุ่นที่เที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่ต้องดื่มเหล้า ทำให้มีความกล้าแสดงออก เช่น ดันร่า ทำความรู้จักเพื่อนต่างเพศก่อน เมื่อดื่มเหล้าเข้าไปจะทำให้ขาดสติในการควบคุมตัวเอง และบางรายก็สิ้นสุดที่การมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ได้ตั้งใจ ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นหญิง 2 คนถูกวัยรุ่นชายที่รู้จักกันในคิสโก้รถชวนไปปาร์ตี้ยาอ์ที่โรงแรมแห่งหนึ่งใจกลางเมืองเชียงใหม่ พอรู้สึกตัวขึ้นมาก็พบว่าตัวเองอยู่ในโรงแรมเพียง 2 คนเท่านั้น และรู้ว่าถูกข่มขืน ซึ่งในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมักมีค่านิยมว่าการเที่ยวเฉพาะกลุ่มหญิงล้วน แล้วดื่มเหล้าหรือเบียร์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความมั่นใจในตัวเอง เป็นผู้หญิงที่กล้าแสดงออก และเป็นหญิงยุคใหม่ แต่ในทัศนะของวัยรุ่นชายคิดว่าการที่วัยรุ่นหญิงเที่ยวกลางคืนเฉพาะกลุ่มหญิงด้วยกัน และมีพฤติกรรมดื่มเหล้าหรือเบียร์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงผู้หญิงไม่ดี มองว่าเป็นผู้หญิงที่ผ่านผู้ชายมาแล้ว หรือเป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศ

ในกลุ่มของวัยรุ่นชายมีค่านิยมในการดื่มเหล้าแล้วทำให้กล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์ ยกตัวอย่างจากประโยคที่ “ต่อ” พูดว่า “เวลาเมาแล้วใจถึง” และ “เบล” วัยรุ่นชายที่ขายบริการทางเพศในบาร์เกย์เล่าว่า “ถ้าเมามันอยากเอาหมด ไม่ว่าจะใคร ขอให้เป็นผู้หญิงเท่านั้น เอคส์ เอิด อะไรก็ไม่กลัวแล้ว กลัวอดมากกว่า” จะเห็นว่าค่านิยมแบบนี้ยังมีอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ที่มีโอกาสเสี่ยงต่างๆ ที่จะตามมามีมากขึ้น เช่น การตั้งครภไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาให้หายได้

2.1.11 การแสดงออกของกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นการสื่อสารด้วยภาษาท่าทางอีกชนิดหนึ่ง เช่น วัยรุ่นผู้ชายมีวิธีการสังเกตวัยรุ่นหญิงที่ขายบริการหรือไม่จากการแสดงออกที่มีลักษณะกริดกราด แสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ อย่างเปิดเผย ชอบส่งสายตาเชิญชวน

ให้โต๊ะอื่นเพื่อเรียกร้องความสนใจ เวลาที่ ดี.เจ พูดยอะไรก็จะทำเสียงดัง เป็นจุดเด่น คิมเครื่องคิมที่มีแอลกอฮอล์ และมักไปเที่ยวเฉพาะกลุ่มผู้หญิงล้วน การดูลักษณะดังกล่าววัยรุ่นไม่สามารถบอกได้ชัดเจนมากกว่านี้ เนื่องจากต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญส่วนตัวที่วัยรุ่นได้เรียนรู้ด้วยตัวเองจากการสังเกต และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อนๆ มีการทดลองสื่อสารกับคนที่ตนเองสนใจ และมักจะประสบความสำเร็จเสมอจนกระทั่งสังคมนั้นเป็นประสบการณ์ของตนเอง และมีการถ่ายทอดประสบการณ์ให้เพื่อนในกลุ่ม ดังจะเห็นได้จากวัยรุ่นมักบอกว่าบางครั้งคู๊บบักก็สามารถบอกได้ทันทีว่าผู้หญิงกลุ่มไหนขายบริการทางเพศหรือไม่ หรือบางครั้งก็เรียนรู้โดยการถามจากพนักงานในคิสโก้เชคว่ากลุ่มไหนที่ขายบริการบ้าง เนื่องจากพนักงานจะรู้ว่ากลุ่มไหนเป็นประจำหรือกลุ่มไหนเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์อะไร ซึ่งในกลุ่มของพนักงานจะมีการบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มให้กันและกันฟังเป็นประจำ

2.1.12 วิธีการแกล้งทำเป็นรู้จัก เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่วัยรุ่นใช้เพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะในการเที่ยวคิสโก้เชคจะใช้วิธีการนี้เมื่อเจอคนที่ตนเองถูกใจ มีวัตถุประสงค์ของการสื่อสารด้วยวิธีนี้ เพื่อให้เกิดการสนทนากันต่อ เช่น ถามว่า "วันนี้มากับใคร" "แล้ว "เอ๋"... (บอกชื่อผิๆ)...ไม่มาด้วยหรือ?" ซึ่งเป็นวิธีการแกล้งบอกชื่อคนผิๆ หลังจากนั้นก็ทำเป็นจำคนผิๆแล้วขอโทษ ซึ่งวิธีนี้มักนำไปสู่การพูดคุยกันต่อไปในกรณีต่างฝ่ายต่างก็ถูกใจซึ่งกันและกัน และบางครั้งนำไปสู่การใช้ภาษาท่าทางด้วยการสัมผัสซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องมาจากการได้เริ่มสร้างความสัมพันธ์แล้ว ส่วนมากวัยรุ่นได้เรียนรู้วิธีการนี้มาจากเพื่อนโดยการเล่าสู่การฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นได้มีการทดลองกระทำตามที่เพื่อนได้บอกเล่าจนกลายเป็นความเคยชินที่ได้ทำบ่อยๆ และใช้ได้ผล ประสบความสำเร็จในการสื่อสารกับบุคคลที่ตนเองสนใจได้และกลายเป็นบรรทัดฐานของกลุ่มที่เที่ยวกกลางคืนด้วยกัน

2.1.13 ประโยคเชิญชวน หรือหวานล่อม หรือโน้มน้าว ที่บ่งบอกถึงวัตถุประสงค์เพื่อชวนไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่วัยรุ่นได้เรียนรู้ในเรื่องการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่จากเพื่อน ได้แก่ การใช้ภาษาพูดที่เป็นที่เข้าใจในกลุ่ม ในลักษณะของประโยคที่มีความหมายแฝงที่หมายถึงต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น

“ไปต่อมั๊ย?” หรือ “ไปไหนต่อดี?” หมายถึง การชวนไปเที่ยวในสถานที่อื่นต่อ เช่น คิสโก้เชคที่ปิดถึงเช้าของอีกวันหนึ่ง คาราโอเกะ ร้านข้าวต้ม ฯลฯ วัยรุ่นจะใช้ประโยคนี้กับคนที่ตนเองถูกใจ และใช้ในโอกาสก่อนออกจากคิสโก้เชค เป็นประโยคที่วัยรุ่นถามเพื่อหยั่งเชิงว่าฝ่ายตรงข้ามต้องการจะไปเที่ยวที่ไหนต่ออีกหรือไม่ ถ้าฝ่าย

ตรงข้ามตอบว่าไม่ไปก็แสดงว่าไม่ให้ความสนใจ แต่ถ้าฝ่ายตรงข้ามชวนไปเที่ยวสถานที่อื่นต่อ ก็แสดงว่าเปิดโอกาสให้ทำความรู้จักมากขึ้น และแสดงสัญลักษณ์ว่าไม่ได้รังเกียจตนเอง

“ไปเที่ยวที่หอมัย?” หมายถึง การชวนไปเที่ยวที่หอพักของตนเอง ประโยคนี้จะใช้หลังจากที่สังเกตว่าฝ่ายตรงข้ามให้ความสนใจตนเอง เพื่อสังเกตปฏิกิริยาจากฝ่ายตรงข้ามก่อน เมื่อฝ่ายตรงข้ามตอบตกลงก็จะแปลความหมายว่าให้ความสนใจ

“รีบกลับบ้านมัย?” เป็นประโยคคำถามที่วัยรุ่นหญิงใช้ถามเพื่อหยั่งเชิงดูฝ่ายตรงข้ามว่าจะรีบกลับหรือไม่อย่างไร และให้ความสนใจตนเองขนาดไหน ถ้าฝ่ายตรงข้ามตอบว่าไม่รีบกลับก็หมายถึงว่าให้ความสนใจตนเอง และแปลความหมายว่าเขาต้องการให้ชวนไปเที่ยวที่อื่นต่อ

“ไปกินข้าวต้มมัย?” ความหมายตรงของคำถามนี้หมายถึงการชวนฝ่ายตรงข้ามไปรับประทานอาหารข้าวต้มที่ร้านข้าวต้มต่อ แต่ในความหมายแฝงที่วัยรุ่นหญิงใช้ร่วมกัน หมายถึง การชวนไปมีเพศสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะกลุ่มเกย์และกะเทยมักจะใช้ประโยคนี้ในลักษณะของความหมายแฝงมากกว่า

การใช้ประโยคโน้มหน้าเพื่อจะไปส่งกลับบ้าน เช่น “บ้านอยู่ไหน?” “กลับกับพี่มัย?” “เดียวไปส่งนะ?” ส่วนมากวัยรุ่นชายจะเป็นฝ่ายพูดกับวัยรุ่นหญิงที่ตนเองสนใจ และใช้ในเวลาใกล้จะออกจากดิสโก้แล้ว กรณีที่วัยรุ่นหญิงใช้จะใช้เมื่อต้องการชวนคนที่ตนเองสนใจไปเที่ยวในสถานที่อื่นต่อในครั้งแรกที่พบกัน แต่ความหมายจะแตกต่างกันไปจากวัยรุ่นชายตรงวัตถุประสงค์การชวนของวัยรุ่นหญิง ไม่ได้ชวนเพื่อต้องการไปมีเพศสัมพันธ์ด้วยแต่ชวนเพราะต้องการอยู่ใกล้ชิด ต้องการความอบอุ่นจากคนที่ตนเองสนใจและถูกใจ ซึ่งอาจจะพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ในอนาคต เช่นการใช้ประโยคที่ว่า “ขอไปเที่ยวด้วยคนได้ไหม” “ไปเที่ยวที่หอน้องไหม” เมื่อวัยรุ่นหญิงพูดประโยคนี้แล้วจะเป็นที่เข้าใจในกลุ่มของวัยรุ่นชายที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนว่า หมายถึงเป็นการเปิดช่องทางให้ตนเองได้ทำความรู้จักและสร้างความสัมพันธ์ขั้นต่อไป และมีความคิดว่าจะต้องมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิงในครั้งแรกที่พบกันให้ได้

การสื่อสารโดยใช้ประโยคคำพูดในกลุ่มของวัยรุ่นหญิงและชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์ของการใช้ คือวัยรุ่นชายต้องการสื่อสารเพราะต้องการมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิง ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้การสื่อสารดังกล่าวเพราะต้องการใครสักคนที่เข้าใจ ให้ความรักและความอบอุ่น และต้องการเพียงอยากอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ตนเองถูกใจเท่านั้น ในกลุ่มของวัยรุ่นชายมักแปลความหมายของคำหรือประโยคดังกล่าวไปในทางลบเสมอ ความแตกต่างในด้านความคิดนี้เกี่ยวข้องกับการกล่อมเกลางานสังคมในเรื่องเพศ

ระหว่างสองเพศที่มีความแตกต่างกัน และเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติด อยู่ในบริบทสถานที่ที่เกี่ยวกับการมีอารมณ์ทางเพศ เช่น เป็นสถานที่ที่ปราศจากผู้คน สถานที่มืด และคับแคบ ฯลฯ การถูกเนื้อต้องตัวกันและกันมีโอกาสเกิดขึ้นได้ง่าย เป็นการกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศได้ สังคมและสภาพแวดล้อมที่วัยรุ่นอยู่เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ได้แก่ สภาพครอบครัวที่ไม่อบอุ่น กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน และสื่อต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นด้วย

การใช้ประโยชน์เพื่อโน้มน้าวความสนใจของฝ่ายตรงข้ามของวัยรุ่นยังมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามาเป็นสิ่งล่อใจ เช่น “อย่าเพิ่งรีบกลับเลย ไปบ้านเราเถอะ ขนมหกมี เน็ตก็มี ข้าวก็มีด้วย” เป็นประโยชน์ที่วัยรุ่นที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ใช้ชักชวนเพื่อหญิงที่เรียนในระดับวิทยาลัยเอกชนอยู่ต่างสถาบันกัน และพบกันในดิสโก้เทค ใช้ประโยชน์ดังกล่าวนี้เพื่อต้องการชวนไปมีเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายได้เรียนรู้วิธีการดึงดูดเพศตรงข้ามจากกลุ่มเพื่อนที่มีการพูดคุยกัน จากสื่อ และเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยไปใช้อินเทอร์เน็ตตามร้านบริการอินเทอร์เน็ต เนื่องจากปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือมาก วัยรุ่นจึงนำมาใช้ในการโน้มน้าวใจคนที่ตนเองต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย วิธีชีวิตของวัยรุ่นในสังคมเมืองมีความเกี่ยวข้องกับระบบการสื่อสารชนิดใหม่ที่เข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็วและ ทำให้ผู้คนสามารถสื่อสารกันได้ไม่ว่าจะอยู่มุมไหนของโลก โดยไม่ต้องรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน กล่าวคือ สื่ออินเทอร์เน็ตที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นในเมืองเป็นอย่างมาก คนที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตจึงมักเป็นคนที่เพื่อนให้การยอมรับว่ามีความสามารถในการใช้สื่อสมัยใหม่ ในขณะที่คนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแล้วจะรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และเป็นการแสดงออกทางสัญลักษณ์ที่หมายถึงความทันสมัย ไม่ตกยุค โดยเฉพาะกลุ่มที่เรียนหนังสืออยู่ที่มีโอกาสในการเรียนรู้สูงและมักจะใช้ช่องทางจากสื่อดังกล่าวเพื่อหาเพื่อนหรือหาแฟนซึ่งนับว่าเป็นวิวัฒนาการของการเลือกคู่ของวัยรุ่นยุคใหม่ในปัจจุบัน

วัยรุ่นที่ใช้ประโยชน์ดังกล่าวจะเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การเที่ยวกลางคืนสูง และผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมมาก่อน และสามารถพาคนที่ตนเองถูกใจไปมีเพศสัมพันธ์ได้ การใช้ประโยชน์ดังกล่าวมักใช้ในเวลาที่เมา เพราะเชื่อว่าในเวลาที่มาต่างก็จะมีอาการกล้าแสดงออก และกล้าตัดสินใจ ซึ่งจะเลือกใช้ประโยชน์กับบุคคลที่ตนเองคิดว่าน่าจะใช้ได้ผลและไม่มีปัญหาตามมา แต่ถ้าเขาไม่ตกลงด้วยก็ถือว่าไม่เป็นไร

การใช้ประโยชน์ต่างๆ ดังกล่าว วัยรุ่นเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง เช่น “นุก” เป็นกะเทยและเรียนอยู่ในระดับมัธยมปลายในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง เคยมีประสบการณ์ถูกผู้ชายที่ทำงานบาร์เกย์ชวนไปเที่ยวที่หอพัก โดยชวนว่า “ไปเที่ยวที่หอกับพี่มั๊ย?” “นุก” ได้ตัดสินใจไปกับเขา เนื่องจากรู้สึกชอบและอยากอยู่ใกล้ การใช้ชีวิตในแต่ละวันของ “นุก” สามารถไปไหนมาไหนได้โดยไม่มีผู้ปกครองว่ากล่าว เนื่องจากพ่อได้แยกทางกับแม่ตั้งแต่ยังเล็ก “นุก” จึงอาศัยอยู่กับแม่ซึ่งไม่เคยห้ามเรื่องการเที่ยวกลางคืน เพราะคิดว่าโตเป็นผู้ใหญ่แล้วและการที่ “นุก” เที่ยวโดยไม่ได้ขอเงินจากแม่ๆ ถือว่าเป็นความสามารถของ “นุก” ซึ่งแม่ไม่เคยห้าม “นุก” จึงมีอิสระในการตัดสินใจที่จะไปไหนได้ ครั้งนั้น “นุก” ได้รู้ว่าการชวนไปเที่ยวหอพักหมายถึงการชวนไปมีเพศสัมพันธ์นั่นเอง และได้ถ่ายทอดให้เพื่อนในกลุ่มได้รู้ความหมายแฝงของประโยคดังกล่าว โดยใช้เวลาในช่วงที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน “นุก” ยังได้ใช้ประโยชน์ที่ตนเองได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงมาใช้กับคนที่ตนเองสนใจด้วย จะเห็นว่าการผ่านประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตทำให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ถึงความประทับใจในชีวิต ปัญหาที่เคยประสบ รวมทั้งได้เรียนรู้ถึงวิธีการแก้ไขปัญหา ทำให้มีประสบการณ์ทางความคิด เมื่อเจอเหตุการณ์เฉพาะหน้าจึงไตร่ตรองมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ในเรื่องความรัก การคบเพื่อน คบเพื่อนต่างเพศ และการสื่อสาร การผ่านประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้วัยรุ่นมีความแกร่งทางความคิด มีความมั่นใจในตัวเอง เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ช่วงนี้เองที่วัยรุ่นได้ผ่านพ้นช่วงของการเป็น “เด็กใจแตก” และกลายเป็น “ผู้มีความรับผิดชอบ” และมักจะถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ของตนเองให้กับเพื่อนในกลุ่มต่อไป

การใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดยังคงเป็นการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของกลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติดด้วย เช่น การชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์จะใช้คำว่า “ไปกินหนม” หรือ “ไปกินขนม” หมายถึงการไปปาร์ตี้และรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ในเรื่องการใช้ยาเสพติดรวมทั้งการใช้สื่อสารเพื่อการเลือกคู่จากการสังเกตเพื่อนที่พูดคุยกัน ได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์จากเพื่อนในกลุ่มจนกลายเป็นศัพท์เฉพาะที่กลุ่มใช้ร่วมกัน นอกเหนือจากการเรียนรู้และได้รับการถ่ายทอดจากกลุ่มเพื่อนแล้ว วัยรุ่นยังได้เรียนรู้ศัพท์ดังกล่าวมาจากสื่อต่างๆ ที่มักนำเสนอข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดออกมามาทำให้กลายเป็นศัพท์เฉพาะของกลุ่มไป วัยรุ่นบางกลุ่มยังมีทัศนคติว่าคนที่มีความรสนิยมดีนั้นต้องสามารถมีเงินซื้อยาเสพติดได้บ่อยๆ เล่นปาร์ตี้ได้ทุกครั้ง และเมื่อเขาชวนไปปาร์ตี้ก็มักจะตัดสินใจไปทันทีเพราะต้องการคบกับเขาต่อ วัยรุ่นผู้ชายบางกลุ่มได้

สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการเลือกคู่ที่บางครั้งต้องอาศัยตัวยาบางชนิดช่วย เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามมีอาการเมาไม่ได้สติแล้วพาไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น การใช้เหล้าแห้ง การใช้ทิงเจอร์ชาวด ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งมีฤทธิ์ทำให้ผู้ที่ดื่มเข้าไปมีอาการง่วงและไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ กรณีนี้วัยรุ่นจะใช้ในที่พยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ผู้หญิงมาชอบแต่ผู้หญิงไม่สนใจเป็นการแก้แค้นผู้หญิงที่มักทำตัวหยิ่งๆ

ประโยคทั้งหมดนี้มีความหมายในเชิงชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์จะเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มของวัยรุ่นที่มีประสบการณ์การสื่อสาร ถ้าฝ่ายตรงข้ามตกลงไปด้วยก็แสดงว่าเต็มใจและพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง และในกลุ่มของกะเทยหรือเกย์จะแตกต่างกับกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปตรงที่มีการชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์ด้วยประโยคที่พูดตรงๆ เช่น “ไปนอนด้วยกันมั๊ย?” “ต้องการมั๊ย?” (หมายถึงมีความต้องการทางเพศไหม) และถ้าต้องการมีเพศสัมพันธ์กันก็จะตอบกันตรงๆ เช่นกัน เนื่องจากกะเทยส่วนมากมักผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และมีบุคลิกที่กล้าพูด กล้าแสดงออก และเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าไม่มีใครขอมิเพศสัมพันธ์กับกะเทยก่อน ซึ่งการชวนใครไปมีเพศสัมพันธ์ของกะเทยมักมีเงื่อนไขทางการเงินหรือมีสิ่งแลกเปลี่ยนที่เป็นวัตถุเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น กะเทยยอมเป็นผู้ออกเงินค่าเที่ยวให้ เป็นฝ่ายท่อมเงินทองให้กับคนที่ตนเองสนใจ ช่วยเหลือในเรื่องการทำงาน การเรียน เป็นต้น ในกลุ่มกะเทยจะยอมรับเงื่อนไขนี้เสมอเนื่องจากมีความคิดว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิง 100% ถ้าไม่ใช่วิธีการนี้ก็ไม่มีใครมาชอบ

การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นมีลักษณะเป็นกระบวนการ โดยเริ่มจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน การถ่ายทอดประสบการณ์จากเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนจึงมีการสังเกตทั้งเพื่อนและนักเที่ยวอื่นๆ ด้วย วัยรุ่นมีการเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ก่อนจึงทำให้วัยรุ่นสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ โดยอาศัยประสบการณ์ในอดีตวัยรุ่นมักผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมจากกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ โดยเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรม มีการเลียนแบบ และทดลองทำมาเรื่อยๆ จนเป็นที่เข้าใจในกลุ่ม และเป็นกลายวัฒนธรรมของกลุ่ม มีการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ที่สื่อสารด้วยท่าทางแต่ละอย่างมีความหมายในตัวเอง ส่วนมากความหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการบ่งบอกถึงควมมีระดับในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ ค่านิยม รสนิยม ที่วัยรุ่นมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองไปสู่ฝ่ายตรงข้ามเพื่อให้ได้รับความสนใจ และนำไปสู่การเลือกเพื่อน แฟน หรือคู่รักที่มีเพศสัมพันธ์กันอย่างไม่ถาวรต่อไป

การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นชายมักตั้งสมมุติฐานก่อนเสมอว่าผู้หญิงที่เข้าไปเที่ยวดิสโก้เธคเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยชอบความสนุกสนาน ชอบเที่ยว และสามารถมีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ยากนัก หลังจากที่ตั้งสมมุติฐานแล้ววัยรุ่นชายจะเริ่มเรียนรู้พฤติกรรมของฝ่ายหญิงจากการสังเกตแล้วทดลองสื่อสารด้วย มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพาไปมีเพศสัมพันธ์ โดยการสังเกตกลุ่มเพื่อนของฝ่ายหญิง สังเกตพฤติกรรมในการแสดงออกของฝ่ายหญิงและหลังจากนั้นจึงทดลองสื่อสารเพื่อให้ฝ่ายหญิงเข้าใจวัตถุประสงค์ของตนเอง วัยรุ่นมักสังมประสบการณ์จากการทดลองสื่อสารมาก่อนจนกระทั่งเป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจความคิดความรู้สึก ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่มีการดื่มเหล้าจำนวนมากในขณะที่ไปเที่ยวดิสโก้เธค และมีพฤติกรรมไปเที่ยวเฉพาะกลุ่มผู้หญิงล้วนยอมแสดงถึงการไปเที่ยวเพื่อต้องการหาคู่ ส่วนมากการเรียนรู้ดังกล่าวของวัยรุ่นชายจะประสบผลสำเร็จ เมื่อการสื่อสารของตนเองไม่ประสบความสำเร็จตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้วัยรุ่นชายจึงรู้สึกผิดหวัง และจะทดลองใช้การสื่อสารด้วยภาษาท่าทางในลักษณะดังกล่าวกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ ต่อไป

2.2 การสื่อสารโดยผ่านสื่อกลาง

วิธีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่โดยอาศัยสื่อกลางของวัยรุ่นช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ วัยรุ่นได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยเที่ยวบ่อยจนกลายเป็นขาประจำของสถานที่เที่ยว ดังนั้น จึงมีคนรู้จักมาก เช่น นักเที่ยวด้วยกัน พนักงาน นักร้อง นักดนตรี ฯลฯ การสื่อสารด้วยวิธีนี้มีหลายลักษณะ ได้แก่

2.2.1 การสื่อสารโดยอาศัยวัตถุสิ่งของ

1) เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ เป็นช่องทางสำคัญในการติดต่อสื่อสารของวัยรุ่นในปัจจุบัน เพราะวัยรุ่นมีค่านิยมด้านวัตถุ มักจะอาศัยสื่อที่เป็นวัตถุสิ่งของเพื่อสื่อสารให้ฝ่ายตรงข้ามรู้และเข้าใจความคิดและความหมายของตนเอง โดยเฉพาะในเรื่องการบริโภคสิ่งของที่มีราคาแพงและฟุ่มเฟือย การเลือกคู่หรือเลือกคนที่ถูกใจของวัยรุ่นมักมองภาพลักษณ์ภายนอกของคนของตนเองสนใจว่ามีการแต่งกายดีหรือไม่ดี ใช้สินค้าที่มียี่ห้อดีหรือไม่อย่างไร ถ้าใครไม่อยู่ในเงื่อนไขที่ตั้งไว้ก็จะไม่ให้ความสนใจ เพราะวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ การถูกหล่อหลอมจากกลุ่มเพื่อนให้มีพฤติกรรมที่ไปในทางเดียวกันรวมทั้งถูกหล่อหลอมจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้แต่ชดเชยด้วยการซื้อสิ่งของให้แทนการดูแลเอาใจใส่ ทำให้เกิดค่านิยมในการบริโภค โดยเฉพาะในเวลาเที่ยวกลางคืน ดังประโยคที่วัยรุ่นได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า

“.....ที่นั่นนะ ใครๆ ก็ใส่รองเท้าคู่ไม่ต่ำกว่าพัน มันแบบว่าไฮโซมาก ไม่มีหรือที่ลากรองเท้าแตะไป เขามาก ถ้ามีนะเขามองกันตั้งแต่หัวจรดเท้า อ้า จริงๆ นะ เขาไม่ว่าให้กันหรือแค่เขาใช้สายตา มองอย่างดูถูก แต่ก็มิฉะนั้นที่ใส่รองเท้าแตะไป แต่แต่งตัวเวิร์ก (มาจากคำว่า work) ก็ O.K....”

การที่วัยรุ่นสามารถแยกแยะได้ว่าใครแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงมากน้อยแค่ไหนและสามารถเข้าใจการสื่อสารด้วยภาษาท่าทางและภาษาวัดลูสิ่งของนั้น เพราะได้เรียนรู้ด้วยตัวเองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ จากสังคมและ สิ่งแวดล้อมรอบตัว จากเพื่อนในกลุ่ม และการเรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตในแต่ละวันตามศูนย์การค้า และในสถานที่ทำงาน

นอกจากนี้ เครื่องประดับ ยังเป็นองค์ประกอบในการเลือกคู่ของวัยรุ่น ที่มีวิธีการสังเกตจากกลุ่มคนต่างๆ เช่น วัยรุ่นชายมักมีการเลือกมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่มีลักษณะเป็น “เด็กเสี่ย” มักดูลักษณะ “เด็กเสี่ย” จากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์ติดตามตัว การแต่งกายที่มีลักษณะออกไปๆ ตามสมัยนิยม ใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย เวลาเที่ยวกลางคืนมักดื่มเหล้าฝรั่ง ชอบประจบประแจง ปล่อยตัว (หมายถึง ผู้หญิงที่ผู้ชายสามารถจับเนื้อตัวได้ไม่ยากนัก หรือไม่ถือตัว) และมักเป็นคนสวย หุ่นดี และให้เหตุผลที่ชอบเลือก “เด็กเสี่ย” ว่า

“เสี่ยเลี้ยงอ้อมแล้ว ไม่ต้องการอะไรอีก เราก็ไม่ต้องใช้ตั้งค์มาก คือไม่ต้องลงทุนอะไรเลย”

เพราะการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเหล่านี้ไม่ต้องเสียเงินและไม่ต้องซื้อของอะไรให้ เนื่องจากเขามีหมดแล้ว บางครั้งวัยรุ่นหญิงเหล่านี้ก็เอาสิ่งของและเงินทองให้ด้วย วัยรุ่นชายคนหนึ่งได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า “ระหว่างคนแก่มัตังค์ กับชายหนุ่มแรงดี คุณจะเลือกคนไหน แนนอนก็ต้องเลือกคนแก่มัตังค์แล้วเอาตั้งค์มาเลี้ยงชายหนุ่มแรงดี” หมายถึง “เด็กเสี่ยมักมีคนเลี้ยงที่เรียกว่า “เสี่ย” ส่งเสียเงินมาให้ “เสี่ย” ส่วนมากเป็นคนที่มียากแกว่าผู้หญิง ผู้หญิงที่เป็น “เด็กเสี่ย” มักไม่ให้ความจริงใจกับ “เสี่ย” เมื่อได้เงินจาก “เสี่ย” มา ก็จะนำเงินไปให้วัยรุ่นชายที่ตนเองชอบต่อไป ส่วนวัยรุ่นชายที่ขายบริการทางเพศมักขอเงินจาก “เด็กเสี่ย” หรือกลุ่ม “กะเทย” ไปให้วัยรุ่นหญิงที่ตนเองชอบหรือผู้หญิงที่เป็นแฟนกันจริงๆ และมักจะเป็นวัฏจักรแบบนี้ ในขณะที่วัยรุ่นบางกลุ่ม เช่น “กะเทย” กลับไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์การสื่อสาร การใช้จ่ายยานพาหนะใดๆ เพื่อประกอบการเลือกคู่ของ ตนเอง แต่จะดูเพียงแค่ว่าเป็นเพศชายที่มีหน้าตาหล่อ ดูดี ก็จะตัดสินใจไปมีเพศสัมพันธ์กับเขา

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีการเลือกคู่ในลักษณะของการดูภาพลักษณ์ภายนอกซึ่งกันและกัน เช่น ดูหน้าตา การแต่งกาย เครื่องประดับ การใช้จ่ายพาหนะ อุปกรณ์การสื่อสาร รวมทั้งสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บ่งบอกถึงควมมีระดับ มีรสนิยม มีฐานะทางการเงิน และมีสถานภาพทางสังคมที่ดี ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการวัดค่าของคนที่ตนเองสนใจจากสิ่งต่างๆ ภายนอกร่างกาย ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของตะวันตก รวมทั้งค่านิยมในเรื่องวัตถุ ที่ได้รับการกล่อมเกลาจากสังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สื่อต่างๆ วัยรุ่นจึงเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดในกลุ่มด้วยกัน โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

2) มีการใช้เครื่องมือสื่อสารโดยการใช้โทรศัพท์มือถือ และ

โทรศัพท์ติดตามตัวหรือเพจเจอร์ ยังเป็นช่องทางการสื่อสารที่วัยรุ่นใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนหรือคนรักมากกว่าใช้ในเรื่องของธุรกิจต่างๆ และเป็นส่วนหนึ่งของการใช้การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่น ดังจะเห็นได้จากประโยคที่วัยรุ่นที่เป็นนักเรียนระดับวิทยาลัยของรัฐบาลแห่งหนึ่งที่ถูกถึงพฤติกรรมของ “จอย” เพื่อนในกลุ่มที่เรียนในวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง ที่มีค่านิยมในเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารดังกล่าวว่า

“.....อีนี้ะถ้ามันเห็นบ่าว (หมายถึงหนุ่ม) มันคว้ามือถือใครต่อใครไปเรื่อย แล้ววิ่งออกไปข้างนอกเลย หล่อนต้องการทำกับเก้ค่า..... เรียกร้องความสนใจต่างๆ ที่ของตัวเองก็ไม่มี “

ประโยคดังกล่าว หมายถึง “จอย” เป็นคนที่มักให้ความสนใจกับคนที่มียุทธศาสตร์มือถือ เพราะถือเป็นเรื่องที่เท่ มีระดับ มีฐานะดี “จอย” จึงคิดว่าคนอื่นคงมีความคิดเหมือนตัวเอง เมื่อตนเองไม่มีมือถือจึงใช้วิธียืมของเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกัน ใช้ชั่วคราว “อา” วัยรุ่นหญิงที่เรียนในระดับวิทยาลัยของเอกชนแห่งหนึ่งยังได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า

“.....ก้อมันยัง ไข่ละ เกือบทุกคนละมั้งที่เที่ยวเอ็กซ์ (หมายถึงชื่อสั้นๆ ของดิสโก้เทคแห่งหนึ่งในเชียงใหม่) แล้วใช้มือถือ หนูก็จะเป็นแบบเนี่ย ถ้าเห็นบ่าวนะ คว้ามือถือเพื่อนวิ่งออกไปเลยแล้ว ไปยืนใกล้เขาหลังจากที่แกลั่นกดให้เสียงโทรศัพท์เข้า จากนั้นก็แกลั่นคุยดั่งๆ ใกล้เคียงๆ เขาว่า เออ....มาซิ...ตอนนี้อยู่น้ำเอ็กซ์ มาเร็วๆ นะจะรออยู่ ยัง ยังไม่กลับหรอก.....”

การพูดประโยคนี้ เพื่อสื่อสารให้คนที่ตนเองสนใจได้ยินและรู้ว่าตนเองยังไม่กลับ และถ้าเขาสนใจก็จะตามมา และการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณมีระดับขึ้น มีฐานะดี เป็นกลุ่มที่ไฮโซ ถึงแม้ว่าตนเองไม่มีใช้ก็จะ

พยายามหาของเพื่อนมาใช้เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามให้ความสนใจตนเอง และคิดว่าตนเองมีระดับวัยรุ่นมีการเรียนรู้ในเรื่องการใช้โทรศัพท์มือถือจากการสังเกตวัยรุ่นทั่วไปที่ใช้กัน และคิดว่าเท่และอยากใช้บ้าง โดยเฉพาะในเวลาที่ยาวดิสโก้เชควัยรุ่นชายหรือหญิงที่สนใจใครมักจะใช้ภาษาพูดเพื่อถามถึงเบอร์โทรศัพท์ ว่ามีเบอร์ใหม่? เบอร์โทรอะไร? เป็นต้น เพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารและเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันในโอกาสต่อไป และมักมีการติดต่อสื่อสารกันหลังจากพบกันในดิสโก้เชคแล้ว ถ้าใครมีเบอร์โทรศัพท์ฝ่ายตรงข้ามก็สามารถติดต่อได้ง่ายสะดวก เวลาในการสร้างความสัมพันธ์ก็รวดเร็วขึ้นด้วย จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อไปในอนาคต

3) ยานพาหนะที่นักเที่ยวใช้ในการไปเที่ยวเป็นการสื่อสารด้วยวัตถุอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้ฝ่ายตรงข้ามสนใจ เช่น การใช้รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ประเภทของรถยนต์ ดังประโยคหนึ่งที่ “นูก” กล่าวให้ฟังถึงพฤติกรรมในการไปเที่ยวดิสโก้เชคของตนเองว่า

“.....เมื่อคืนหนูเดินไปที่รถเป็นสีของ “นูก” นะ ทุกคนหันมามองหนูหมดเลย หนูเลยแกล้งเปิดเอาดอกกุหลาบเข้าไปไว้ในรถ เชิดมากเลย เขาคงคิดว่าหนูมารดเป็นสีนะ เท่มากเลย (หันไปหาเพื่อน) คืนนี้ไปรถอะไรดีละเอง?.....”

จากประโยคนี้จะเห็นว่ากลุ่มเด็กวัยรุ่นที่เที่ยวดิสโก้เชคให้ความสำคัญกับการใช้ยานพาหนะ โดยเฉพาะคนที่ขับรถยนต์หรือขับรถยนต์ยี่ห้อที่มีราคาแพงจะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ

4) ดิสโก้เชคที่เข้าไปเที่ยวยังเป็นตัวบ่งบอกถึงกลุ่มคนที่เข้าไปเที่ยวด้วย ดังกรณีวัยรุ่นได้พูดถึงดิสโก้เชคที่ตนเองไม่ชอบไปเที่ยวว่า

“.....ไม่รู้สิ ไม่ชอบ เพราะมันเหมือนปอยหลวง คนมาก ไม่ชอบ อีกอย่างมันไฮโซเกินไป เรามันต้องก๊ง (ชื่อดิสโก้เชคแห่งหนึ่งในเชียงใหม่) นี่แหละสนุกดี คนรู้จักก็มาก.....”

“.....ชอบที่นี่ มันเป็นเด็กระดับไฮโซ แบบว่าเด็กแต่งตัวดี เด็กหน้าตาดีๆ ทั้งนั้น คนรู้จักก็เยอะด้วย ไม่มีที่เมาแล้วอาละวาด ถ้าเมาก็เมาอย่างผู้ดี...”

การเลือกสถานที่เที่ยวของวัยรุ่นแต่ละกลุ่มจะมีเหตุผลแตกต่างกันไป และนั่นคือการแบ่งระดับของสถานที่เที่ยว หมายถึงการที่วัยรุ่นดูจาก สถานที่เที่ยว ราคาค่าบริการ รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย และการใช้พาหนะของกลุ่มคนที่เข้าไปเที่ยว เป็นต้น จะเห็นได้ว่าดิสโก้เชคแต่ละแห่งมีความสัมพันธ์กับกลุ่มนักเที่ยว และยังเป็นตัวบ่งบอกถึงระดับของนักเที่ยวด้วย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีค่านิยมในการเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่วนมากวัยรุ่น

มักเลือกสถานที่ที่เกี่ยวกับกลุ่มคนในวัยเดียวกัน และมีลักษณะการแต่งกายที่คล้ายกัน เช่น กลุ่มที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง ก็จะเลือกเที่ยวในสถานที่ที่คิดว่านักท่องเที่ยวมีรสนิยมการแต่งกายไม่แตกต่างจากตัวเอง เป็นต้น

5) ในสถานที่เที่ยวแต่ละแห่งมีปัจจัยที่ทำให้เกิดการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ได้เร็วขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับบรรยากาศภายในดิสโก้เทคที่ค่อนข้างมืดและเอื้ออำนวยให้มีอารมณ์ทางเพศ การใช้การสื่อสารเพื่อสร้างความบันเทิงให้กับนักท่องเที่ยวโดยการใช้ภาษาพูดของนักร้อง นักดนตรี และดีเจ ที่พบว่ามักมีการพูดเรื่องเพศเป็นสิ่งย่อยอารมณ์ความรู้สึก บริบทในดิสโก้เทคทุกแห่งมีลักษณะเด่นหรือเป็นเอกลักษณ์คือ มีเพลงบรรเลง ไม่ว่าจะโดยวงดนตรีหรือโดยการเปิดแผ่นซีดีเพลง เนื่องจากเพลงเป็นองค์ประกอบสำคัญในดิสโก้เทค ซึ่งเพลงเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงจิตใจของวัยรุ่นแต่ละคนได้ทุกอารมณ์ เช่น มีความสุข เหงา เศร้า เสียใจ เพลงสามารถปลอบโยนจิตใจของคนเราได้ในยามที่จมอยู่กับอารมณ์ต่างๆ เหล่านี้ รวมทั้งสามารถสร้างบรรยากาศแห่งความสนุกสนานได้ ในดิสโก้เทคแต่ละแห่งจะมีการบรรเลงเพลงตามยุคสมัยที่นิยมกัน และมักเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะเพลงที่บ่งบอกถึงความผิดหวัง เสียใจ ออกหัก หรือเพลงรักที่สมหวัง ในบรรยากาศของดิสโก้เทคเพลงเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการดื่มเหล้ามากกว่าปกติ เพราะความรู้สึกชอบ ถูกใจ ประกอบกับการรู้สึกว่าไม่มีบรรยากาศดี มีเพื่อนในกลุ่มที่รู้จักอยู่ใกล้ๆ ทำให้ดื่มเหล้ามากขึ้น และมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ ได้เต็มที่ ส่งผลถึงการเลือกคู่ของวัยรุ่นที่เร็วขึ้นด้วย เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติ นอกจากนี้ในการเที่ยวของวัยรุ่นยังใช้วิธีการเขียนขอเพลงให้โต๊ะอื่น แล้วฝากให้นักกร้อง นักดนตรี อ่านให้ จากการเข้าไปสังเกตในดิสโก้เทคแต่ละแห่งมักมีประโยคต่างๆ ที่ใช้ เช่น “เพลงนี้โต๊ะ 22 ขอมอบให้ผู้หญิงชุดดำที่นั่งอยู่ข้างๆ โต๊ะ ซึ่งดูเซ็กซี่ที่สุดในคืนนี้” และเมื่อนักร้อง นักดนตรีอ่านแล้วโต๊ะที่มีคนใส่ชุดดำได้ยืนก็จะกรี๊ดด้วยเสียงอันดัง แสดงถึงความพอใจกับการแหวนั้น

การฟังเพลงในดิสโก้เทคนั้น มีองค์ประกอบอย่างอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น นักกร้อง นักดนตรี กลุ่มคนเที่ยวอื่นๆ พนักงาน รวมทั้งดีเจ ที่ทำหน้าที่เปิดเพลงให้นักเที่ยวฟัง การทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ ดีเจจะพูดประโยคต่างๆ คั่นในช่วงที่เปิดเพลงด้วยเพื่อสร้างความสนุกสนานให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวเกิดความพอใจ และมีการเรียนรู้การสื่อสารโดยใช้ประโยคคำพูดต่างๆ จากดีเจและนักร้องด้วย เช่น

“เขาว่่ากัันว่าผู้หหญิงที่หอบใส่ชุดดำม้กจะเซ็กซี่จัด.....”

“เพลงน้่มอบให้ผู้หหญิงที่หนีผ้วมาเที่ยว.....ผู้หหญิงที่หม้กับชู้....”

ความเพลิดเพลินที่ได้รับจากการสื่อสารของกลุ่มคนในดิสโก้เธคนี้ทำให้วัยรุ่นเกิดจินตนาการทางเพศขึ้น และหาวิธีการตอบสนองความต้องการของตนเอง เช่น หาเพื่อนหญิงหรือเพื่อนชาย เช่นเดียวกับการฟังเพลงโดยทั่วไปจากสื่ออื่นๆ ที่มีการเรียนรู้ความหมายและสัญลักษณ์ของคำบางคำจากเนื้อเพลง แล้วนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า “ใช่เลย” (หมายถึง ใช่แล้ว ถูกต้องเลย หรือต้องเป็นแบบนี้เลย) วัยรุ่นจะใช้คำนี้กับเพื่อนเมื่อพบคนที่ตนเองถูกใจและชอบมาก และคิดว่าบุคลิกหรือลักษณะของคนๆ นั้นใจต้องเป็นแบบนี้เลย และจะคุยกับเพื่อนๆ ในกลุ่มว่า “ใช่เลย” นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาท่าทางที่หมายถึงคำว่า “ฉันรักเธอ” โดยชูนิ้วมือสามนิ้วขึ้นพร้อมกันคือนิ้วชี้ นิ้วโป้ง และนิ้วก้อย รวมทั้งเนื้อหาและจังหวะของเพลงมักเป็นรูปแบบที่เข้าถึงความรู้สึกของนักเที่ยวได้ดี การดื่มเหล้ามักทำให้ขาดสติและตัดสินใจอย่างขาดการไตร่ตรอง กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง รวมทั้งขาดการควบคุมภายในกลุ่ม นอกจากนี้สถานที่ต่างๆ ที่อยู่ใกล้กับดิสโก้เธค มักเป็นปัจจัยทำให้วัยรุ่นมีการนัดหมาย พุดคุยกันนอกดิสโก้เธค เช่น ลานจอดรถ มุมที่มีลักษณะมืด มักเป็นจุดที่มีวัยรุ่นนั่งอยู่เป็นคู่ๆ มีทั้งคุยกันธรรมดา จีบกัน ทะเลาะกัน พลอดรักกัน มีอาการมา ฯลฯ โดยเฉพาะในสถานที่ที่เที่ยวที่มีลานจอดรถอยู่ได้อาคารและปลอดภัยจากสายตาผู้คน มักมีวัยรุ่นนั่งอยู่ในรถกันสองต่อสองในความมืดจนเป็นที่แซวกันในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันว่า “ไปทำกิจกรรมกัน” หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ในรถนั่นเอง บางแห่งวัยรุ่นจะนัดหมายกันขึ้นไป “บนดาดฟ้า” ของอาคารเพื่อนั่งพลอดรักกัน ในกลุ่มของที่เที่ยวมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาไม่แปลก และมักพบเห็นได้เสมอตามแหล่งเที่ยวต่างๆ จนกลายเป็นบรรทัดฐานของกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน และเป็นค่านิยมในกลุ่มไป

การเที่ยวดิสโก้เธคแต่ละแห่งเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงควมมีระดับของสถานทีนั้นๆ สื่อต่างๆ เช่น ยี่ห้อของเหล้า เสื้อผ้าที่มีราคา สถานที่เที่ยว สถานที่เรียน เครื่องประดับ ยานพาหนะ ฯลฯ จะทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกความหมาย สถานภาพ รสนิยม ตลอดจนอุปนิสัยของวัยรุ่น และเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่มที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนด้วยกัน เป็นค่านิยมในการเลือกคู่โดยการให้ให้คุณค่าของคนจากการใช้วัตถุสิ่งของภายนอกมากกว่าตัวตนที่แท้จริง การสื่อสารด้วยวัตถุดังกล่าวเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงของกลุ่มวัยรุ่น แต่เป็นการแสดงออกเพื่อให้เพื่อนและสังคม เข้าใจความหมายว่าตนเองมีฐานะ มีรสนิยมดี และเป็นคนที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดความสนใจและนำไปสู่การเป็นผู้เลือกหรือถูกเลือกต่อไป จากการศึกษาที่วัยรุ่นมีค่านิยมด้านวัตถุนี้ส่งผลให้เกิดการแข่งขันในเรื่องการแต่งกาย การเที่ยว การเลียนแบบพฤติกรรม การทำตามกลุ่มเพื่อน การเลือกคู่ที่มีเพศสัมพันธ์โดยให้คุณค่ากับวัตถุสิ่งของมากกว่าการศึกษานิสัยใจคอของกันและกัน บางครั้งไม่มี

ความพร้อมในการหาเงินมาใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ จึงทำให้หาทางออกโดยการมีพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การขายยาเสพติด การขายบริการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น ทำให้เกิดค่านิยมใหม่ๆ ขึ้นในสังคม เป็นผลเสียต่อวัยรุ่นและเป็นปัญหาต่อสังคมปัจจุบัน

6) สถานที่เรียนเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่กลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนให้ความสำคัญ และเป็นตัวสื่อสารให้วัยรุ่นแปลความหมายของคนที่ยื่นในสถานบันการศึกษาเอกชนว่าเป็นคนมีฐานะดี มีรายได้จากผู้ปกครองสูง สามารถหาเงินเที่ยวได้บ่อย เพราะสถานบันการศึกษาเอกชนมีค่าเล่าเรียนแพง และมักให้ความสนใจบุคคลดังกล่าว

ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน มีพื้นฐานการเลี้ยงดูและกล่อมเกลาทางสังคมที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนแล้วทุกคนจะมีพื้นฐานประสบการณ์ในอดีตที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เช่น เคยมีประสบการณ์เที่ยวกลางคืนมาก่อน เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ทำให้สามารถเข้าใจความหมายจากการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และมีความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน วัยรุ่นบางส่วนมีทัศนคติว่าการเที่ยวกลางคืนทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตมากขึ้น ได้เพื่อนมากขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เช่น การคบเพื่อน การเดินร่า การแต่งกาย มีทักษะในการเอาตัวรอดในสังคมได้ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีกว่าวัยรุ่นที่ไม่เที่ยวกลางคืนเลย ยกตัวอย่างเช่น กรณีของกลุ่ม “จิม” ที่พบกับแขกในคิสโก้และแขกเลี้ยงโดยออกค่าใช้จ่ายในการเที่ยวคืนนั้นให้แล้วจะพาไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย “จิม” และเพื่อนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยหลบเข้าห้องน้ำที่ละคนๆ และขอให้พนักงานเสิร์ฟที่รู้จักกันช่วยเหลือโดยการเรียกรถตุ๊กตุ๊กไว้รอหน้าคิสโก้เพื่อหนีออกมา และสามารถหลบหนีจากเหตุการณ์นั้นได้ เหตุการณ์ดังกล่าวกลุ่มนี้มีความรู้สึกภูมิใจในตัวเองและคิดว่าตนเองเก่งที่สามารถเอาตัวรอดได้

การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรและมีรูปแบบและวิธีการเลือกคู่ดังได้กล่าวแล้ว มีสาเหตุมาจากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมาเกี่ยวข้องหลายประการ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันของสมาชิกในครอบครัว การพักอาศัยตามลำพังในหอพักอย่างอิสระและอยู่ห่างไกลจากสายตาผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อนที่ชักชวนและมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง และสื่อต่างๆ ที่ช่วยทำให้วัยรุ่นเลียนแบบ ปัจจัยภายในได้แก่ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรักความอบอุ่น ต้องการความเข้าใจ รวมทั้งมีความต้องการทางเพศ ทำให้อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง บวกกับปัจจัยภายนอก ทำให้วัยรุ่นมีอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการ จึงมีการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์อย่างขาดการไตร่ตรอง การมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าวเป็น

ไปอย่างชั่วครั้งชั่วคราว ขาดความจริงใจ และไม่มั่นคงถาวร จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อวัยรุ่นตามมา เช่น ขาดเรียน ผลการเรียนแย่งจนกระทั่งต้องออกจากโรงเรียน การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ ฯลฯ

การเลือกคู่ของวัยรุ่นส่วนมากเป็นการเลือกคู่ที่ไม่มั่นคง ถาวร ใช้เวลารู้จักกันไม่นานนักทำให้เกิดความสัมพันธ์นั้นมีเพศสัมพันธ์กัน ส่วนมากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมักขาดการป้องกันตัวเอง เนื่องจากการขาดความตระหนักถึงปัญหาที่จะตามมา ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดเชื้อโรคจากเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ใดๆ ที่วัยรุ่นมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวจากสื่อต่างๆ แล้ว นอกจากนี้ในกลุ่มของวัยรุ่นเมื่อคบหากันเป็น “แฟน” ซึ่งมีความหมายว่าคนที่มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว แต่มักพูดว่า “ไว้ใจกัน” จึงไม่ได้ป้องกันตัวเองจากการมีเพศสัมพันธ์เพราะคิดว่า “แฟน” คงไม่ไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ขาดการคิดถึงภูมิหลังทางสังคมของกันและกัน และให้ความสำคัญกับคำว่า “ปัจจุบัน” มากกว่า และมักเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเช่น การตั้งครรภ์ การทำแท้ง ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน การติดเชื้อ HIV ฯลฯ เป็นต้น

2.2.2 การสื่อสารโดยอาศัยสื่อบุคคล ได้แก่

1) การอาศัยพนักงานของสถานที่เที่ยว เช่น พนักงาน ดิเจ

นักร้อง นักดนตรี โดยการเขียนข้อความ เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจความหมายต่างๆ ด้วย โดยการเขียนข้อความใส่ในกระดาษทิชชูของดิสโก้เธคที่มีไว้บริการบนโต๊ะ หรือบางแห่งมีการเตรียมกระดาษเพื่อให้นักเที่ยวเขียนขอเพลงที่ตนเองชอบ วัยรุ่นมักเขียนข้อความเพื่อเป็นการแนะนำตัวเองให้คนที่ตนเองสนใจได้รู้จัก เช่น ในกรณีของ “เปาะ” วัยรุ่นหญิงที่มีแฟนเป็นคนญี่ปุ่นและได้เปิดร้านขายเสื้อผ้าในศูนย์การค้าแห่งหนึ่งในเชียงใหม่ ได้เล่าให้ฟังถึงวิธีการดังกล่าวว่า

“ถ้าชอบก็เขียนเบอร์โทรเราให้ไปเลย เขียนใส่ทิชชูนั่นแหละ แล้วฝากพนักงานเสิร์ฟให้ หรือไม่ก็เขียนถามชื่อเขาว่าชื่ออะไร มีเบอร์โทร หรือเบอร์เพจไหม? ถ้าเขาสนใจเราเขาก็เขียนกลับมาให้ ถ้าไม่เขียนก็ไม่เป็นไร” วิธีการขอเบอร์โทรศัพท์และเพจเจอร์นี้เป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น ในช่วงที่เที่ยวกลางคืน หลังจากที่รู้จักกันแล้วก็มีการติดต่อกันในเวลาต่อมาโดยใช้ช่องทางโทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ติดตามตัวหรือเพจเจอร์ เพื่อทำความรู้จักกันให้มากขึ้น จนกระทั่งมีการนัดหมายเพื่อพบปะกันและมีการติดต่อกันในเวลาต่อมา ปัจจุบันวัยรุ่นมีค่านิยมใช้โทรศัพท์มือถือและเพจเจอร์กันมากทำให้มีการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น ส่วนใหญ่วัยรุ่นมีอุปการณ์การสื่อสารดังกล่าวไว้ติดต่อกับ

เพื่อนและคนรักโดยเฉพาะ และเป็นค่านิยมในกลุ่มของวัยรุ่น โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีค่านิยมว่าการมีโทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ติดตามตัว หรือเพจเจอร์ เป็นคนที่ทันสมัย มีฐานะทางครอบครัวดี และเพื่อนๆ สามารถติดต่อได้สะดวกขึ้น ซึ่งถ้าสมาชิกในกลุ่มที่ไม่มีก็จะพยายามขอผู้ปกครองซื้อให้ เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน

วิธีการพูดคุยกับเด็ก นักร้อง นักดนตรี เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วัยรุ่นใช้ เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามที่ตนเองสนใจมองเห็นและแปลความหมายว่าตนเองเป็นขาประจำของสถานที่ที่เขยวั้น เพราะค่านิยมของกลุ่มวัยรุ่นที่เทียวดิสโก้เชคส่วนใหญ่ถือว่าการเป็นขาประจำและการรู้จักพนักงานในดิสโก้เชคเป็นเรื่องเท่ และเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกว่าตนเองมีระดับ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเทียวด้วยกันที่มักคลั่งไคล้ดีเจ นักร้อง นักดนตรี วิธีการนี้เรียนรู้จากการเข้าไปเทียวในดิสโก้เชคแล้วพบว่านักเทียวส่วนมากจะนิยมชมชอบนักร้อง นักดนตรี นักเทียวบางคนมีเพศสัมพันธ์กับนักดนตรีจนกลายเป็นแขกขาประจำของดิสโก้เชค บางคนเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนๆ ที่ไกล่ตัว จึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรม เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นมักเห็นกลุ่มเพื่อนดี และพยายามทำตัวให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ เมื่อเรียนรู้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้ตนเองดูเป็นคนที่มีค่าในสายตาของนักเทียวและพนักงาน นักร้อง นักดนตรี และทำให้อูเท่แล้ว วัยรุ่นจึงมักแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในครั้งต่อๆ มา

2) อาศัยเพื่อนของตนเองช่วยในการสื่อสารเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่วัยรุ่นใช้ในการสื่อสาร โดยการให้เพื่อนเข้าไปถามฝ่ายตรงข้ามที่ตนเองสนใจ โดยเฉพาะในบริบทของดิสโก้เชคที่มีการใช้มากกว่าในช่วงเวลากลางวัน วิธีนี้เริ่มจากวัยรุ่นที่สนใจฝ่ายตรงข้ามจะพูดคุยให้เพื่อนที่เทียวด้วยกันฟังว่าสนใจคนไหนหรือต้องการรู้จักคนไหน หลังจากนั้นจะให้เพื่อนเข้าไปสร้างความสัมพันธ์ก่อนแล้วตนเองค่อยทำความรู้จักทีหลัง โดยปกติเพื่อนที่เข้าไปหาฝ่ายตรงข้ามนั้นมักเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูง เป็นคนกล้า และพูดคุยเก่ง มีทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่ส่วนมากจะเป็น “กะเทย” เนื่องจากกะเทยเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเข้าหาคนอื่นได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ และถ้ามีใครพูดจาไม่ดีด้วยหรือปฏิเสธก็จะไม่โกรธและถือว่าไม่เป็นอะไร ต่างกับวัยรุ่นชายถ้าฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ความสนใจส่วนใหญ่จะรู้สึก “หน้าแตก” หมายถึง เสียหน้าและเสียศักดิ์ศรีความเป็นชาย

3) อาศัย “เอเยนต์” ในกลุ่มที่ขายบริการทางเพศการสื่อสารโดยอาศัยสื่อบุคคลดังกล่าวต้องอาศัยความสัมพันธ์ที่วัยรุ่นมีต่อบุคคลที่สาม ไม่ว่าจะในรูปแบบของเพื่อนที่สนิทกัน เพื่อนที่ไม่สนิท คนรู้จักหรือเคยเห็นกันในดิสโก้เชค พนักงานในดิสโก้เชค และเอเยนต์ (หมายถึงคนที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการแนะนำให้ผู้ซื้อบริการทางเพศกับผู้ขายได้พบกัน และมีผลประโยชน์จากการเป็นคนกลางดังกล่าว) ฯลฯ เป็นต้น ซึ่ง

ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นในลักษณะของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน เช่น ถ้าได้แขกหรือได้ขายบริการก็ทำให้มีรายได้เป็นเงินตั้งแต่ 1,000 บาท เป็นต้นไป “เอเยนต์” ก็จะได้รับเงินส่วนแบ่งจากค่าตัวของวัยรุ่น มีจำนวนไม่ต่ำกว่าครั้งละ 500 บาท แต่ก็ขึ้นอยู่กับค่าตัวที่ขายบริการด้วย ในกรณีบุคคลที่สามเป็นเพื่อนในกลุ่มก็จะได้รับการตอบแทนโดยการเลี้ยงค่าเที่ยวในดิสโก้เธค ถ้าไม่มีบุคคลที่สามดังกล่าววัยรุ่นอาจไม่ได้ขายบริการบ่อยนัก และหมายถึงมีรายได้จากการขายบริการน้อยลงด้วย การขายบริการทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมีลักษณะที่แตกต่างไปจากในอดีต ที่มีการขายบริการในสถานบริการแบบตรง เช่น สำนักต่างๆ ซ่อง อาบอบนวด ฯลฯ นับว่าเป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปจากอดีต กล่าวคือ ผู้ขายบริการไม่ได้พักอาศัยอยู่ในสถานที่ขายบริการโดยตรง จากอดีตผู้หญิงบริการมักเป็นคนที่มีขาดโอกาสทางการศึกษา มีฐานะยากจน ปัจจุบันกลับเป็นกลุ่มที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่มีการศึกษา มีความรู้ ครอบครัวยุติธรรมทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี เป็นกลุ่มเยาวชนของชาติที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ ที่มีการขายบริการเพื่อแลกกับสิ่งของและเงินทองเพื่อนำมาซื้อของใช้ฟุ่มเฟือย เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ โทรศัพท์มือถือ เพจเจอร์ ยานพาหนะ ฯลฯ มีสาเหตุมาจากวัยรุ่นอยู่ในสังคมบริโภคที่ถูกหล่อหลอมให้เห็นคุณค่าของเงินตราเป็นสิ่งสำคัญ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการขายบริการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกรณีนโยบายควบคุมสถานบริการทางเพศของรัฐบาล มีกฎหมายควบคุมผู้ซื้อบริการ และผู้ขายบริการทางเพศที่มีอายุไม่ถึง 18 ปี อย่างไรก็ตามเด็กที่ขายบริการทางเพศนี้บางคนมีอายุน้อยกว่า 18 ปี แต่มีวิธีการขายบริการลักษณะแอบแฝง ไม่มีสถานที่อยู่แน่นอน ทำให้ยากต่อการควบคุม โดยอาศัยเอเยนต์เป็นคนกลางในการหาแขกให้ ซึ่งเป็นวิธีการหลบเลี่ยงกฎหมายบ้านเมืองอีกทางหนึ่ง

“เอเยนต์” แต่ละคนจะมีเด็กวัยรุ่นในสังกัดหลายคน

“เอเยนต์” เรียกสั้นๆ ว่า “เด็ก” โดยอาศัยความพอใจของเด็กว่าต้องการอยู่กับเอเยนต์คนไหน โดยเอเยนต์จะมีเบอร์โทรศัพท์ของวัยรุ่นที่อยู่ในสังกัดตัวเองไว้เพื่อติดต่อกลับเวลามีแขกต้องการ และพบว่าในแหล่งเที่ยวแต่ละแห่งมี “เอเยนต์” หลายคน บางครั้งเมื่อมี “แขก” ต้องการ “เด็ก” แล้ว “เอเยนต์” ไม่มีให้ก็จะติดต่อขอ “เด็ก” จาก “เอเยนต์” คนอื่นที่มีความคุ้นเคยกันในแหล่งเที่ยวนั้นๆ

ในส่วนของผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศพบว่ามักมี “กะเทย” เป็นตัวเชื่อมให้พบกับ “แขก” หรือผู้ที่ต้องการซื้อบริการ ซึ่ง “กะเทย” หรือเรียกในกลุ่มของนักเที่ยวและเด็กเที่ยวว่า “เอเยนต์” จะทำหน้าที่แนะนำให้วัยรุ่นหญิงรู้จักกับคนนั้นคนนี่ใน

ดิสโก้เธคเพื่อให้เห็นหน้าตากันก่อน และเมื่อมีคนสนใจก็จะนัดหมายให้พบกันต่อไป สถานที่นัดหมายใช้สถานที่ตามล็อบบี้ของโรงแรม ดิสโก้เธค ร้านอาหาร ฯลฯ

จุดเริ่มต้นของการเสียความบริสุทธิ์ในวัยรุ่นพบว่ามักมีเพศสัมพันธ์กับแฟน คนรัก หรือเพื่อนที่สนิทมาก่อน หลังจากเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งหนึ่งแล้วมักมีความคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเรียกคืนมาได้ ไม่มีความหมาย และไม่มีคุณค่าสำคัญกับตัวเองอีก แต่ถ้าสามารถเรียกกลับคืนมาได้จะขอเก็บไว้ให้คนที่ตนเองรักมากที่สุดเท่านั้น การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นมักเกิดจากความรัก ความพอใจ เป็นความเต็มใจให้ จึงไม่คิดว่ามันเลวร้ายอะไร แต่หลังจากที่ได้เข้ามาสู่สังคมเมือง ได้เรียนรู้และได้สัมผัสกับกลุ่มเพื่อนใหม่ และสังคมที่ตนเองอยู่ก็เกิดการเรียนรู้ว่าเพื่อนและสังคมนรอบข้างไม่มีความแตกต่างจากตนเองมากนัก เมื่อเพื่อนในกลุ่มเคยผ่านประสบการณ์ทางเพศมา ความคิดเรื่องความบริสุทธิ์ว่าไม่ใช่สิ่งสำคัญจึงได้รับการตอกย้ำจากการกล่อมเกลา การถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ จากกลุ่มเพื่อน สังคม รวมทั้งจากสื่อต่างๆ จึงทำให้เกิดเป็นความเชื่อและค่านิยมใหม่ในกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่บางกลุ่มว่า ความบริสุทธิ์ของฝ่ายหญิงไม่ใช่เรื่องสำคัญ และเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นปัจจุบันเป็นเรื่องธรรมดา ความคิด ความเชื่อเหล่านี้จึงส่งผลต่อการแสดงออกด้านแบบแผนพฤติกรรมของวัยรุ่น กล่าวคือ เมื่อผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วมักมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนเองรู้สึกถูกใจ พึงพอใจ ได้โดยไม่ยากนัก โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิงมีความคิดว่าการที่ผู้หญิงรักชอบใครยอมเป็นฝ่ายเสนอให้ หรือเป็นฝ่ายแสดงให้ผู้ชายได้รู้ก่อนนั้น เป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการแสดงถึงความเท่าเทียมกันในบทบาทชายหญิงด้วย

การก้าวเข้าสู่การขายบริการทางเพศของวัยรุ่นทั้งหญิงและชาย มักถูกชักชวนจากเพื่อนที่สนิทกัน และมีการถ่ายทอดในกลุ่มว่าการขายบริการทางเพศเป็นเพียงการทำงานอย่างหนึ่งที่สามารถหาเงินได้จำนวนมากและไม่เสียหายอะไร วัยรุ่นบางคนก็เข้ามาขายบริการมักผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชาย เพื่อนหญิง หรือคู่อภิเษกมาแล้ว ประกอบกับการมีค่านิยมบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย ดังนั้นการเรียนรู้ในการเข้าสู่วงจรของการขายบริการและการชักชวนให้เข้าสู่วงจรการขายบริการจึงไม่ยากนัก โดยเริ่มจากการบอกเล่าของเพื่อนฝูงเห็นตัวอย่างเพื่อนที่สามารถหาเงินได้ทีละหลายๆ เห็นเพื่อนได้เที่ยวได้ช้อปปิ้งฟุ่มเฟือยจำนวนมากโดยไม่ต้องเดือดร้อนเรื่องเงิน การตัดสินใจเนื่องจากเห็นตัวอย่างจากเพื่อน และมีค่านิยมในเรื่องวัตถุด้วยจึงทำให้วัยรุ่นตัดสินใจขายบริการทางเพศ และเมื่อตนเองสามารถหาเงินมาใช้จ่ายได้อย่างสบาย ได้เที่ยวบ่อยๆ โดยไม่ต้องขอพ่อแม่จึงเกิดความพอใจ ทำให้มีพฤติกรรมการขายบริการทางเพศในเวลาต่อมา และเรียนรู้ว่าการที่จะสามารถหาแขกหรือหา

คนมาใช้บริการได้ย่อมต้องอาศัยบุคคลที่สาม โดยได้เรียนรู้จากเพื่อนและได้รับการถ่ายทอดจากกลุ่ม “เอเยนต์” ดังกล่าว จึงทำให้วัยรุ่นต้องหาที่สังกัดของตัวเองและพบว่าวัยรุ่นหนึ่งคนอาจสังกัดอยู่กับ “เอเยนต์” หลายคนเพื่อต้องการหาเงินให้ได้มากที่สุด ในขณะที่เอเยนต์แต่ละคนก็ได้รับประโยชน์จากการขายบริการของวัยรุ่น โดยไม่ต้องลงทุนหรือเสียผลประโยชน์อะไรเลย ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะมีรายได้จากการขายบริการจำนวนมากแต่กลับไม่สามารถเก็บเงินหรือพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ เนื่องจากมักอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่นิยมวัตถุสามารถหาเงินได้มากเท่าไรก็มีวิธีการใช้จ่ายมากขึ้นหลายเท่า การใช้วิถีชีวิตที่วนเวียนอยู่ในสังคมเมือง ห้างสรรพสินค้า ดิสโก้เธค แหล่งเที่ยวต่างๆ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นการใช้ชีวิตที่ฟุ่มเฟือย ไม่ว่าจะเป็น การหาซื้อเสื้อผ้าราคาแพง บริโภคอาหารตะวันตก ใช้อุปกรณ์การสื่อสารที่ทันสมัย ฯลฯ เป็นต้น

การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ ผลักดันให้ผู้คนในสังคมเห็นคุณค่าของวัตถุและเงินตราเป็นสิ่งสำคัญ เกิดค่านิยมบริโภคในสังคม มีความฟุ้งเฟ้อมากขึ้น และวัยรุ่นมักตกเป็นกลุ่มที่มีความฟุ้งเฟ้อสูงแต่ขาดรายได้ที่เป็นของตนเอง จึงต้องกระโจนเข้าสู่วังวนของการขายบริการทางเพศ ในขณะที่ธุรกิจบันเทิงกลับเล็งเห็นผลประโยชน์จากกลุ่มวัยรุ่นที่ขาดประสบการณ์ในชีวิตเหล่านี้ จึงมีการปรับปรุงสถานบริการเพื่อดึงดูดลูกค้าในกลุ่มวัยรุ่น เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราอย่างมหาศาล ผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบันเทิงเหล่านี้มักมีความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยง และมีสายสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

4) การสื่อด้วยภาษาเขียน ได้แก่ การ “สัก” และ “การเจาะ” ตามร่างกายของวัยรุ่นเป็นการสื่อสารด้วยภาษาเขียนอีกชนิดหนึ่งที่มักปรากฏให้เห็นในวัยรุ่นทั่วไป เนื่องจากเป็นแฟชั่นที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับมาจากดารา นักร้อง หรือสื่อต่างๆ ที่ได้นำเสนอ เวลาที่วัยรุ่นมักจะโชว์รูป “รอยสัก” และการ “เจาะ” ดังกล่าวให้เห็นชัดเจน โดยเฉพาะเวลาที่เที่ยวกลางคืน บริเวณที่วัยรุ่นนิยม “สัก” ได้แก่ ตามหัวไหล่ สะดือ หน้าอก ข้อเท้า ซึ่งรูปที่เป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นคือรูปผีเสื้อและรูปกุหลาบ เนื่องจากเป็นรูปที่สักแล้วดูสวยงาม และเป็นรูปที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น ส่วนการ “เจาะ” มักนิยมเจาะตามจมูก หน้าผาก ไบหู ลิ้น ฯลฯ ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงให้ทัศนะว่าการ “สัก” และการ “เจาะ” ตามร่างกายเป็นการแสดงออกถึงความเข้มแข็งและอดทนของตนเอง และยังเป็นสิ่งที่ดูสวยงาม เป็นศิลปะชนิดหนึ่ง ที่ดูเท่ เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศชาย วัยรุ่นมีการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนๆ ว่าสักแล้วเท่ ทำให้เป็นคนทันสมัยดังตัวอย่าง “จอย” วัยรุ่นหญิงที่เรียนระดับวิทยาลัยของรัฐบาลแห่งหนึ่งให้ทัศนะในเรื่องนี้ว่า

“ เห็นเพื่อนสักแล้วสวยก็อยากสักบ้าง เเท้ ก็อยากสักๆ แล้วก็อย่างนั้นแหละ เวลาเที่ยวก็ได้โชว์ 1-2 ปีก่อนอิทมาก (หมายถึงได้รับความนิยมนมาก) ตอนนี้อย่าไหวแล้วนะ ”

กลุ่มไหนมีสมาชิก “สัก” หนึ่งคนแล้ว มักมีสมาชิกในกลุ่มเลียนแบบพฤติกรรมการสักตามมาอีกหลายคน จนกระทั่งเป็นส่วนใหญ่ในกลุ่ม นอกจากการเรียนรู้ในเรื่องการสักและการเจาะตามร่างกายจากกลุ่มเพื่อนและสังคมรอบข้างแล้ว วัยรุ่นยังมีการเรียนรู้ผ่านสื่อต่างๆ แม้แต่การโฆษณาสินค้าบางชนิดที่แสดงถึงความเข้มแข็ง และมีเสน่ห์ของคนที่มีรูปรอยสักตามร่างกาย โดยเฉพาะดารา นักร้องที่วัยรุ่นให้ความสนใจและเป็นที่ยอมรับในช่วงนั้นๆ ด้วย ทิศนะของวัยรุ่นชายบางคนมองว่าการสักในวัยรุ่นหญิงเป็นเรื่องของแฟชั่นสมัยใหม่ที่วัยรุ่นมักมีการเลียนแบบจากดารา นักร้อง นักแสดง หรือจากสื่อต่างๆ เป็นเรื่องที่ไม่น่ารังเกียจ แต่วัยรุ่นหญิงที่มีการ “สัก” เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเกร ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ ระเบียบ ไม่มีการควบคุมจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และคิดว่าผู้หญิงที่ “สัก” ตามร่างกายมักเป็นผู้หญิงไม่ดี เป็นเด็กเลืงขอ และสามารถมีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ยากนัก ในขณะที่ถ้าตนเองเลือกเป็นแฟนจริงๆ จะไม่เลือกผู้หญิงที่มีพฤติกรรมสักเช่นนี้

2.2.3 การสื่อสารโดยอาศัยสื่อต่างๆ ได้แก่

1) โทรศัพท์ติดตามตัว หรือ “เพจเจอร์” หรือที่เรียกในกลุ่ม

วัยรุ่นว่า “เพจ” มักเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบัน เป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อคือตัวเพจเจอร์เพื่อส่งข้อความต่างๆ ผ่านถึงผู้รับ วัตถุประสงค์การใช้เพจเจอร์ส่วนมากวัยรุ่นใช้เพื่อติดต่อกับเพื่อนฝูง เช่น การนัดหมายไปเที่ยว การอวยพรเนื่องในโอกาสวันสำคัญ เช่น วันคล้ายวันเกิด วันวาเลนไทน์ วันปีใหม่ ฯลฯ และใช้ติดต่อกับคู่รัก เช่น การนัดหมาย การส่งข้อความเพื่อสื่อถึงความรู้สึกต่างๆ ได้แก่ รัก ดีใจ เสียใจ ผิดหวัง ฯลฯ ในกลุ่มวัยรุ่นนิยมใช้เพจเจอร์เพื่อที่แสดงถึงความทันสมัย และมีฐานะทางเศรษฐกิจดี เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถพกพาติดตามตัวไปได้ทุกแห่ง และรับข่าวสารข้อมูลได้ดี มีราคาไม่แพงมากแต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายรายเดือนทุกเดือน ซึ่งวัยรุ่นที่มีค่านิยมในการใช้เพจเจอร์มักจะเปลี่ยนใช้รุ่นที่ออกใหม่ล่าสุดไปเรื่อยๆ เนื่องจากการแสดงถึงความนำสมัยในกลุ่มเพื่อนๆ และบุคคลอื่น

จากค่านิยมดังกล่าวของวัยรุ่นจะเห็นว่าเป็นค่านิยมสินค้าที่ไม่จำเป็น เพราะวัยรุ่นอยู่ในวัยเรียนและทำงานที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์ติดตามตัว ส่วนมากกลุ่มคนที่ใช้มักเป็นบุคคลทำงานที่ต้องติดต่อกับลูกค้าหรือบริษัทตลอดเวลา เพื่อเพิ่มความสะดวกและคล่องตัวในการทำงานให้มากขึ้น ในขณะที่วัยรุ่นใช้เพื่อติดต่อกับเพื่อนฝูงและคน

รักเป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันวัยรุ่นยิ่งเพิ่มค่านิยมในเรื่องการใช้เพจเจอร์มากขึ้น โดยเฉพาะรูปแบบของเพจเจอร์ที่ออกใหม่ล่าสุดมักได้รับความนิยมจากวัยรุ่นที่มักจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามวัยรุ่นบางส่วนให้เหตุผลว่าพ่อแม่ผู้ปกครองตั้งใจซื้อไว้เพื่อต้องการติดต่อกับบุตรหลานได้ตลอดเวลา

2) โทรศัพท์มือถือ หรือ “โทรศัพท์เคลื่อนที่” หรือที่เรียกในกลุ่มวัยรุ่นว่า “มือถือ” เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นมากเช่นกัน แต่มีราคาสูงกว่า “เพจเจอร์” ดังนั้นวัยรุ่นที่จะใช้มือถือได้มักเป็นคนที่มีฐานะค่อนข้างดี เพราะนอกจากจะเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อตัวเครื่องจำนวนมากแล้วยังต้องเสียค่าบริการรายเดือนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นไม่มีรายได้เป็นของตัวเองจึงต้องขอเงินจากพ่อแม่ผู้ปกครองในการเสียค่าใช้จ่ายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีวัยรุ่นบางส่วนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะไม่ดีนัก หรือบางส่วนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี แต่มีค่านิยมในเรื่องการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือดังกล่าว ทำให้วัยรุ่นเหล่านี้มักหาทางออกโดยการขายบริการทางเพศ ขยายยาเสพติดเพื่อนำเงินมาซื้อโทรศัพท์มือถือ

วัตถุประสงค์การใช้ส่วนใหญ่เพื่อติดต่อกับเพื่อนฝูงและคนรัก และเพื่อแสดงสัญลักษณ์ทางสังคมว่าตนเองมีความทันสมัย ก้าวทันโลก เป็นวัยรุ่นยุคใหม่ นำสมัยในกลุ่มเพื่อนฝูง มีฐานะทางเศรษฐกิจดี นอกจากนี้ยังใช้เพื่อการเลือกคู่หรือหาคู่ของวัยรุ่น โดยเฉพาะ เพื่อแสดงให้เห็นฝ่ายตรงข้ามหรือบุคคลที่ตนเองสนใจรับรู้ และเข้าใจว่าตนเองสามารถติดต่อกับได้ ถ้าสนใจก็สามารถขอเบอร์โทรศัพท์ได้ และถ้ามีโอกาสโดยเฉพาะการเที่ยวในดิสโก้เทค วัยรุ่นมักจะขอและให้เบอร์โทรศัพท์ซึ่งกันและกันได้

นอกจากนี้ในกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้ขยายยาเสพติดมักได้รับการจูงใจจากเอเยนต์รายใหญ่ โดยนำโทรศัพท์มือถือ และเพจเจอร์ มาให้ฟรี เพื่อเป็นการชักชวนให้ขยายยาเสพติดด้วย

3) อินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกในกลุ่มวัยรุ่นว่า “เน็ต” ปัจจุบันเป็นสื่อตัวใหม่ที่ทำให้วัยรุ่นที่เรียนหนังสือได้เรียนรู้รูปแบบการสื่อสารใหม่ๆ เนื่องจากมีระบบข่าวสารข้อมูลที่เปิดกว้าง หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะวัยรุ่นได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่โดยตรงด้วยตัวเอง ผู้ที่เข้าไปใช้สามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระเสรี ปราศจากการควบคุม มีวัยรุ่นนิยมใช้เป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มที่มีความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกลุ่มที่ยังเรียนหนังสือที่มีการสื่อสารโดยใช้สื่อ “อินเทอร์เน็ต” เพื่อการเลือกคู่ด้วย และนิยมใช้บริการในร้านบริการอินเทอร์เน็ต ร้านที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณใกล้กับสถานบันการศึกษาใหญ่ๆ ในตัวจังหวัดเชียงใหม่ เวลาที่ใช้บริการเป็นเวลาในช่วงหลังเลิกเรียนหรือเลิก

งานเนื่องจากเป็นเวลาที่มีคนเข้าไปในเว็บไซต์มากที่สุด ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนนี้พบว่าบางครั้งมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาคู่ในเวลาหลังจากเที่ยวกลางคืนแล้วและวัตถุประสงค์ในการเล่น “อินเทอร์เน็ต” ก็คือเพื่อใช้หาเพื่อนและหาคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์กัน บางรายหลังจากที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตแล้วยังติดต่อกันในเวลาต่อมาจนพัฒนาไปมีเพศสัมพันธ์กัน เว็บไซต์ที่วัยรุ่นชอบเข้าไปมากที่สุดชื่อ Pirch เพราะมีจำนวนห้องที่สามารถเข้าไปคุยกันหลายห้อง ยกตัวอย่างเช่น คนเหงา เชียงใหม่ เกย์เชียงใหม่ หม่อมสาวหาเช็กส์ สาวอารมณ์เปรี้ยว ห้องของสองเรา ฯลฯ จะเห็นว่าชื่อแต่ละห้องจะบ่งบอกถึงวัตถุประสงค์การเข้าไปและส่วนใหญ่คนที่เข้าไปในห้องดังกล่าวเป็นวัยรุ่นที่กำลังเรียนหนังสือและพูดคุยกันเรื่องเพศ และหลังจากได้พูดคุยกันและทำความรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตแล้ว บางรายมีการนัดหมายกันทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเที่ยวชิลล์ไถ่เชคในเวลากลางคืน นัดหมายเพื่อเดินทางไปหากันที่ต่างจังหวัด และบางรายพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้วัยรุ่นปัจจุบันยังนิยมใช้การสื่อสารถึงกันโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือที่เรียกว่า “E-mail” โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสื่อ วิธีการสมัครเพื่อให้ได้มาซึ่งที่อยู่ของตัวเอง หรือ address E-mail วัยรุ่นสามารถทำได้ง่ายโดยคลิกเข้าไปในจอคอมพิวเตอร์เพื่อบอกรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว และการกำหนดรหัสผ่านเป็นของตัวเอง เพียงเท่านี้ก็จะได้ที่อยู่ส่วนตัว ซึ่งพบว่าเป็นที่นิยมมากในกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือ เพื่อใช้ติดต่อเพื่อน และ: ติดต่อกู้รัก การนัดหมาย บางคนใช้ E-mail เพื่อหาเพื่อนใหม่ตามหน้าจอคอมพิวเตอร์ด้วย

วัยรุ่นมีการเรียนรู้การเลือกคู่ทางอินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ก่อนแล้วบอกเล่าให้ฟัง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ที่บอกชื่อเว็บไซต์ที่น่าสนใจ หลังจากมีการเรียนรู้แล้วจึงเริ่มมีการทดลองใช้ด้วยตนเองจนกระทั่งติดใจและอยากใช้บริการอีก บางคนมีการเรียนรู้จากสถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ บางคนเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากครอบครัวที่ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ และตามร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตทั่วไป

สื่อต่างๆ ในวิถีชีวิตสมัยใหม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมและวิถีชีวิตของวัยรุ่น เกิดขึ้นเพราะมีการพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าในด้านการติดต่อสื่อสาร จึงมีการผลิตสื่อเพื่อส่งสารข้ามประเทศในเวลาอันรวดเร็วทำให้โลกแคบเข้าและไร้พรมแดน จึงทำให้เกิดการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของสมาชิกในสังคม โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของวัยรุ่นมากขึ้น และเป็นช่องทางสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นที่ได้รับความนิยมใน

ปัจจุบัน และมีแนวโน้มเป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากวัยรุ่นสามารถเข้าไปท่องโลกอินเทอร์เน็ตเพื่อเรียนรู้การเลือกคู่และได้รับการกล่อมเกลาจากสื่อดังกล่าวอย่างอิสระเสรี

วัยรุ่นมีการเรียนรู้ในเรื่องการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่อย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน การถ่ายทอดประสบการณ์จากเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการเที่ยวกลางคืนกับกลุ่มเพื่อน จึงมีการสังเกตทั้งเพื่อนและนักเที่ยวอื่นๆ และเมื่อมีโอกาสใช้การสื่อสารวัยรุ่นก็จะทดลองใช้ โดยมีการสื่อสารกับตัวเองว่ามีความสนใจคนไหน หรือฝ่ายตรงข้ามมีความน่าสนใจตรงไหน และจะใช้วิธีการสื่อสารด้วยวิธีไหนกับบุคคลดังกล่าว หลังจากสื่อสารกับตัวเองแล้วจึงใช้วิธีการสื่อสารที่คิดว่าจะได้ผลกับบุคคลที่ตนเองสนใจ วัยรุ่นมีการเรียนรู้วิธีการเลือกคู่จากกลุ่มเพื่อนมากกว่าวิธีอื่นๆ โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน วัยรุ่นแต่ละคนมีพื้นฐานครอบครัวและประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกันในแต่ละเรื่อง ประสบการณ์ในอดีตวัยรุ่นมีไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ทุกคนเคยเที่ยวกลางคืนมา มีการเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากการเที่ยวกลางคืน จึงทำให้เรียนรู้การสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว โดยเริ่มจากการสังเกตกลุ่มเพื่อน แล้วมีการเลียนแบบ มีการทดลองทำ มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยทำบ่อยๆ ประสบการณ์จากการบอกเล่าของเพื่อน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้สื่อยังมีผลต่อการเรียนรู้ของวัยรุ่น เช่น การใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวสาร การโฆษณา วัยรุ่นนำมาใช้เป็นการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจ การสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนดังกล่าวจะมีความเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เช่น ในอดีตใช้คำว่า “เคิร์น” (มาจากคำว่า Modern) หมายถึง ทันสมัย ปัจจุบันใช้คำว่า “เวิร์ก” (มาจากคำว่า Work) หมายถึง ทันสมัย เช่นกัน นอกจากนี้ วัยรุ่นมีการเรียนรู้การสื่อสารโดยตรงจากการบอกเล่าให้ฟัง การแนะนำชักชวน และการปรึกษาหารือกันในกลุ่มเพื่อน บางคนทำตัวเป็นคนกลางเชื่อมโยงให้วัยรุ่นชายหญิงมีโอกาสพบปะพูดคุยกัน ส่วนการเรียนรู้ทางอ้อมได้จากการสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนที่มีแฟนหรือคนรัก การดูละครโทรทัศน์ รักโรแมนติก แล้วนำมาเลียนแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

ปัจจุบันการเรียนรู้ในเรื่องการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่น ได้รับการเรียนรู้ทั้งทางตรงจากกลุ่มเพื่อน และทางอ้อมจากสื่อ โดยเฉพาะโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของวัยรุ่นมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่วัยรุ่นชอบและนิยมมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาพเคลื่อนไหว มีความน่าสนใจ และมีสีสัน การเสนอมีความถี่ต่อเนื่องและแพร่หลายเข้าถึงทุกครอบครัว ส่วนเนื้อหาสาระในการเสนอมักจะกระตุ้นยั่วยุให้วัยรุ่นอยากรู้อยากลอง โดยมี

คารา นักร้อง ที่มีชื่อเสียงหรือบุคคลที่วัยรุ่นสนใจเป็นตัวแบบ จึงเป็นแรงจูงใจให้วัยรุ่น
สังเกต และเลียนแบบพฤติกรรม โดยเฉพาะการนำเสนอในลักษณะของมิวสิกวิดีโอประกอบ
เพลง จนในกลุ่มวัยรุ่นนำมาใช้เป็นต้นแบบมาก มักมีประโยคคำพูดในกลุ่มวัยรุ่นที่ออกหัก เสีย
ใจจากการถูกคู่รักทอดทิ้งไปว่า “ออกหักแล้วทำมิวสิก” ในกรณีที่การนำเสนอภาพจากมิวสิก
วิดีโอเพลงนั้นๆ ไม่สร้างสรรค์ทำให้มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นด้วย เพราะวัยรุ่นได้เรียนรู้
วิธีการพูดหรือทำอะไรให้เพศตรงข้ามสนใจ เช่น เลียนแบบการแต่งกาย และการดูท่า
เดินร่า และรับมาเพื่อนำไปปรับใช้เวลาเที่ยวดิสน์โก้เรค และกลายเป็นค่านิยมเฉพาะของกลุ่ม
ไป เป็นต้น